

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି

ଆଶ୍ୱସ

‘ଭକ୍ତ ବନ୍ଧୁ’ ବଡ଼ ଓଡ଼ିଆରେ ବଡ଼ ଅନରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତ ବନ୍ଧୁର ଯେଉଁ ଚିନ୍ତାଚକ୍ରଟି ଅଛି, ବୋଧହୁଏ ସେଇଥି ଯୋଗୁଁ କେବଳ ଅଳ୍ପକାଳେ କୌଣସି ଲେଖକ ଓ ପ୍ରକାଶକ ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଅଗରେ ଜଣାଇବାକୁ ସାହସ କର ନ ଥିଲେ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁନିଆର ଇତିହାସରେ ଯେତେ ବନ୍ଧୁକ ସଂପର୍କିତ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଯେତେ ବୈଷ୍ଣବକ ଇତିହାସର ବାହାଣୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ସମସ୍ତଙ୍କର ଧାରା ଓ ଧାରଣ ସମାନ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକ । ସବୁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ଗୋଟିଏ ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ । ନିଜର ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ଅଧିକାର ବଢ଼ାଇ

ଶାସନକଳରୁ ଅଧିକାର ବରହ । ତା' ପରେ ମୁଣି ସେହି ଶୋଷଣ କୁଳମର
ଶାସନରୁ ଜାହର ରାଜିତ । କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଲାଗି ଏହା ମୁକ୍ତି ଓ !
ପ୍ରଗତିର ଧୂଳି ଡେଇଁ ପାରିଥାଏ; କିନ୍ତୁ ପରମ୍ପରା ଦୃଢ଼ତାରୁ ଅମ ଶୁଭର
ସ୍ବାଧୀନତା ଅନ୍ତୋଳନ ଯାଏ, ସବୁ ବିପ୍ଳବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହି ଏକ—
ଶୋଷିତ ନୁଆ ଶ୍ରେଣୀର ଶୋଷଣ ଶାସନରୁ କାପସ କରିବା ।

କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟକର ଶାନ୍ତି ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏ ସବୁ ବିପ୍ଳବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ।
ତା ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀ ଚରୁଛରେ ଅଛୁ ଏକ ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀର
ବିପ୍ଳବ ହୁଏ ବା କୌଣସି ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀ ହାତରେ ସମତା ଦେଇ
ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସମାଜରେ ସବୁଠାରୁ ପଦଦଳିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି,
ସବୁଠାରୁ ବଳ ଶୋଷିତ ଓ ନିପୀଡ଼ିତ, ତାହା ସେହି ଗୁଣୀୟୁଲ୍ୟ ସଙ୍କଟର
ଶ୍ରେଣୀର ବିପ୍ଳବ । ଅଳ୍ପ ଲକ୍ଷରେ ଚରମର ଲାଗି ସେମାନେ ଧନ ଜମିଦାର
ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ଶୋଷଣ ଶାସନରୁ ଲେପ କରିଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶ୍ରେଣୀସ୍ଥାନ,
ଶୋଷଣସ୍ଥାନ ସମାଜ ଗଢ଼ି ଉଠିବ ।

ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟରୁ ଲକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟକର ବିଶେଷତ୍ବ; ଅଳ୍ପ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ
ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଅଳ୍ପ ଲକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟକର ଦୁନିଆର ସ୍ବାଧୀନତା ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ରପ୍ରେମୀଙ୍କର
ଅଦର୍ଶ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛି ।

ଅବଶ୍ୟ ଏହା ସହଜରେ ହାସଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ଦେବଳ ସେ
ସୌଖୀନ ମତବାଦର ପ୍ରବୃତ୍ତି ହାସ୍ତ ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏଥିଲାଗି
ଯେଉଁ ଗ୍ରାମେ ଲୋକଙ୍କୁ ସମ୍ବେଦିତ କରାଯାଇଛି, ଚରୁଛ ଦଳ ଓ ବିପ୍ଳବର
ଗୁପ୍ତଶସ୍ତ୍ର ଚରୁଛରେ ଯେଉଁ ଗଢ଼ିଗତ ସମ୍ଭାଷଣ କରାହୋଇଛି, ତାକୁ ଏ
ବନ୍ଧରେ ଅତି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ହୋଇଛି ।

କର୍ତ୍ତୃମାନ ଶୁଭରର ବିପ୍ଳବର ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିପ୍ଳବୀ
ସୈନିକ ତଥା ମୁକ୍ତବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଲକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟକର ଲକ୍ଷଦାସରୁ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ
ପଢ଼ିବାର ବାଧ୍ୟ ।

ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଦୟାବର ଆତ୍ମମତ ବେଳେ ଧନକ ବୁଝିଅ ଶ୍ରେଣୀର ମାଲିମ ନୀତିରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଦରକାର—ଏମାନେ ମାତ୍ର ଦିଅର ସେବକ ନେତା ପାଲଟି ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ନିଜର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଷଡ଼ପନ୍ଥ ଦ୍ଵାରା ଦୟାବର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ପଣ୍ଡ କରିବାକୁ ବସନ୍ତି; ସୁଖମୟ ଶୋଷଣସ୍ଥଳ ସମାଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୁଅନ୍ତି; ଶତ୍ରୁ ସଙ୍ଗେ ମାଲିମର ନୀତି ଧରୁ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ରକ୍ଷା କରି, ସୁଖି ଲୁହାଲୁହ ଶାସନ କାଏମ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାର ଦେଖୁ ଦେଖିବ, ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତନରୂପନାର ଦଳଙ୍କର ସୁବ୍ୟାବାସୀ ନୀତି । ଏମାନେ କିପରି ଧନକ ଶ୍ରେଣୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୟାବର ଦୁଆ ଉଠାଇ କାମରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସୁଖ ହୁଅନ୍ତି; ଗୁଣୀ ସୁଲଭ, ବୈପ୍ଳବିକ ଜନତା ମନରେ ଧନକମାନଙ୍କର ଦୟା, ନିଷ୍ଠା, ସ୍ଵାଧୀନତାପ୍ରୀତି ବ୍ୟୟରେ ଭ୍ରମପାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିନ୍ତି ଏବଂ ଦୟାବର କୁଅରରୁ ଭିତରୁ ଉଦ୍ଧାରରେ ଲାଗିଥାଆନ୍ତି ।

ତତ୍ତ୍ଵରେ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦିଅର ଦେଖିବ—ସର୍ବଦୃଶ ଦୟାବର ପନ୍ଥା, ତାକୁ ବୟସକ୍ରମେ କରିବାର ଉପାୟ, ସେଥିରେ କିପରି ମାଲିମସ୍ଥଳ ସହାୟ, ଲେବସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ ଅତଳ ବରାସ, ନିର୍ଭୁଲ ନୀତି ଓ ନିର୍ଭୀକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ବିଶେଷତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତରେ ଦିନୁସ୍ଥାନ ପାଦସ୍ଥାନ ସ୍ଵର୍ଗତା ବେଳେ ଉପରେ ଜାତିଗତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପ୍ରଦେଶ ଲୋକ ପକ୍ଷରେ ସବୁଠାରୁ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଦିଅର । କାରଣ ଅମର ଭାରତ ପରି ରାଷ୍ଟ୍ର ଏକ ଦକ୍ଷ ଦେଶ, ବହୁ ଜାତି ଓ ବହୁଭାଷୀ ଲୋକଙ୍କର ବାସ-ସ୍ଥାନ । ଅଉ ସେଠାର ରାଜା ଜାର୍ ମଧ୍ୟ ଦଳେ, ଆଜିର ଅମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାସକଙ୍କ ପରି ଗୋଟିଏ ଜାତି ବରୁବରେ ଅଉ ଗୋଟିଏ ଜାତିରୁ ମତାଉଥିଲା, ସେହିପରି ଦାଶକାଟି ବଦଳି ଭିତରେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନର ଉପାୟ ଧରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏ ସମସ୍ୟାରୁ ସମାଧାନ କରାଗଲା କିପରି ?

ହଜାର ହଜାର ମନଦୁର ଅଭି ସେଣ୍ଟ୍ ପିଟରସ୍ ବର୍ଗବାସୀ ଧର୍ମଧୂତା
ଧର ବ୍ରହ୍ମାନ୍ଦ ନାମ ଗାନ୍ଧୀ ବାବା ବଢ଼େଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ତାରକ
ରାଜଗ୍ରାହୀ ସାମନାରେ । ହାତରେ ଧରଥାଣ୍ଡ ଶୁଣିବ ଅବେଦନ ପତ୍ର ।
ସେଥିରେ ଲେଖାଥାଏ :—

“ଅମେ ପିଟରସ୍ ବର୍ଗର ମନଦୁର, ଅମ ସୁୀ, ପିଲୁଅ ଅଭି ଅମର
ଅବମର୍ଥ ବୁଢ଼ା ବାପ ମା ଶ୍ରୀହରିର ପାଖକୁ ଅସିବୁ । ହେ ମହାବଳ,
ଅପଣଙ୍କଠାରୁ ଅମେ ଗୁହ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଅଶ୍ରୁ । ଅମେ ଗରବ ଅଭି ଦଳିତ—
ଅତି କଷ୍ଟରେ ତନି ତାହୁଁ—ଅସମାନ ଅମ ଗବନର ପୁରସ୍କାର—ଅମେ
ମଣିଷ ବୋଲି ଗଣା ହେଉ ନା—ଅମର ଦୁଃଖ ପୈଶ୍ବରୀ ସୀମା ହିଁ
ଗଢ଼ଣି—

ମହାଶୟ, ଶ୍ରୀହରିର ପ୍ରଜାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ନାହିଁ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀହରିର ଅଭି ଲେବଳ ଗତରେ ଯେଉଁ ମେଘନାଦ ପାତେଇ ରହନ୍ତି
ତାକୁ ଲୁଚାଦେଇ । ଅବେଶ ଦଥୁ ଅଭି ଶପଥ କରନ୍ତୁ ଯେ ଅମର
ଦାସୀ ଶ୍ରୀହରିର ପୁରଣ କବିବେ ଓ ଇଷ ଦେଶକୁ ସୁଖୀ କରବେ ।
ତା ନ ହେଲେ ଅମେ ଏଇଠି ସର୍ବ ସମର୍ଥ । ଅମ ଅଗରେ ଦୁଇଟି
ସତ୍ୟ—ମୃତ୍ୟୁ ଓ ସୁଖଶାନ୍ତି ନଚେତ୍ କରଇବୁଁ ।”

ଅଗରୁ ସବୁ, ଶୋଭାପାଟଣାର ମନା ନ ଥାଏ । ଜର୍ଜ ଟେମ୍ପଲ୍
ହୋଇ ଜଣେ ପାତ୍ରୀ ସେହ ଶୋଭାପାଟଣା ନେତା ।

ହଠାତ୍ ବନ୍ଧୁକ, ଗୋପର ଗୁଳୁନ୍ ଗୁଳୁନ୍ ଶବ୍ଦରେ ବରଷର
ପିଟରସ୍ ବର୍ଗ ତରଳ ଭଲ ହୋଇଗଲା । ହଜାରଟି ମନଦୁର ସେଇ
ରୁକ୍ଷପଥରେ ବବର ନେଲେ ଅଭି ଦୁଇ ହଜାର ସାଂସାଦିକ କବେ ଅହଳ
ହେଲେ । ନେତାଙ୍କର ପାଣି ମଣିଷ ରକ୍ତରେ ନାଲି ହୋଇ ଉଠିବ
ହାର୍ ମନୋଲ୍ ଅଭି ସୁଖୀ ହୁଅନ୍ତେ—ଉପହାସ ଓ ଚାହୁଁଲର ହସ ।

ପାତ୍ରୀ ଚର୍ଚ୍ଚ ଗେପନ୍ 'କୂବାତୋଷ୍' ଅନ୍ତୋଳନର ନେତା । ଉଷ୍ଣର ମତଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତୋଳନ ରୂପରେ ମାର୍ଚ୍ଚସୀୟ ବସୁନ୍ଦରୀ ଚନ୍ଦ୍ରାଧାର ବ୍ୟାପିବାରେ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଜ୍ଞସ୍ତ, ଧନୀ ସୁଦ୍ଧେଷ୍ଟ ବ୍ୟବସାୟୀ ମତଦ୍ୱାରା ମାନବ ବାଞ୍ଛା ସାଧନ ଅସି ମତଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର ଗଢ଼ିଲେ । ଧର୍ମ, ଦମବାନ, ନ୍ୟାୟ, ଅହଂମା ଓ ଶାନ୍ତର ଦ୍ୱାଦ୍ଦ ଦେଇ ବଲ୍‌ସେରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରମିକ ଅନ୍ତୋଳନର ଦୂରରେ ରଖିବା ଥିଲା ଏହି ଅନ୍ତୋଳନର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । 'ଓରଣାଲ' ନାମରେ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପେଡ଼ି ଅତି କବଳ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ଗୁପ୍ତତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା, 'କୂବାତୋଷ୍' ଅନ୍ତୋଳନ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଘ ।

ବଲ୍‌ସେରୁ ବା ଲେନିନ୍‌ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଶୋଭାପାତ୍ରୀ ଦରବାରୁ ବାର୍ତ୍ତାବାର ମନା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେତେବେଳର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୁ ଶ୍ରମିକମାନେ ସାଧୁ ଗେପନ୍‌ଙ୍କ ବାଧାରେ ଭ୍ରଷ୍ଟିଗଲେ । ତେଣୁ ବଲ୍‌ସେରୁମାନେ ସବୁସମ୍ପ୍ରଦ ଓ ଶବ୍ଦର କାଗଜ କରାଅରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ଗଣପଦ୍ଧତି ପ୍ରଚାରକୁ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟରେ ରଖି ଶ୍ରମିକ ଅନ୍ତୋଳନର ଚରସଦୃଶରୁପେ ଶୋଭାପାତ୍ରୀ ସାଥରେ ରହିଲେ ।

ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ଏଇ ଧର୍ମରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଟାଣ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିବା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ବିଭିନ୍ନ ମତବାଦ ଓ ରସ୍

କାନ୍ତୁଅନ୍ତୁ ଏ ତାରଣ ରକ୍ତ ବଦଳିର ଦଳି କୁବାତୋପ୍ ଅନ୍ତୋଳନ
ଓ ବଲ୍‌ଫେରୁକ୍ ରକ୍ତରେ ଯେଉଁ ମତଭେଦ ଦେଖାଗଲା ତାହା
ଦଳବର୍ତ୍ତମତଭେଦ କୁହେଁ । ରସ୍ ଦେଶରେ ବରଲ ସମୟରେ ଭଲ ଭଲ
ଅନ୍ତୋଳନ ହୋଇଛି ଓ ଭଲ ଭଲ ଶ୍ରେଣୀ ଅନ୍ତୋଳନରେ ଭାଗ
ନେଇଛନ୍ତି ।

ଉଣେଇଶ' ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ରକ୍ତର ଜାର୍‌ଶାନ୍ତ ଗାସନ
ଅଧୀନରେ ଶୁଣିର ଅବସ୍ଥା ଅତି ଶକ୍ତି ଥିଲା । କମ୍ପରେ ତ ତାର
ଅଧିକାର ନ ଥିଲା; ଅଧିକୃତ ବୁଝାମଣାମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର, ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ
ଜବରଦସ୍ତି ଅସହ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ ତାହା ବିରୋଧରେ ଏକ
ଅଥା ଗୋଲ୍‌ମାମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରି ଉଠିଥିଲେ । ଏହି ଶୁଣି ବିଦ୍ରୋହର
ନେତା ଥିଲେ ଜିଜ୍ଞେଷା ଗରିବ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶୁଣି ଶ୍ରେଣୀ ରେକର୍ଡ ଓ
ସୁଖାନ୍ତର । ସେହି ଶୁଣି କାର୍ଯ୍ୟମାନେ ରସ ବିପ୍ଳବର ଇତିହାସରେ
ଭବିଷ୍ୟ ହୋଇ ରହିଲେ । ସୁପ୍ରିନ୍‌ସ ପର ବିଶାଳ ତବ ବାର
ସୁଭାବେବର ବିଦ୍ରୋହର ସ୍ମୃତି ଗାଉଲେ ।

କାର୍ତ୍ତିକେବଳ ଜମିମାଲିକଙ୍କ କରାଧରେ ବୁଝି, ଅନ୍ଧର ଏ
ନିଜର କର୍ମଗୁଣୀ, ବଣିନ, ଅଲଳ ଅଦାଲତ, ଗୁରୁ ଗୁଲିଷ ଓ ସୈନ୍-
ବାହିନୀ କରାଧରେ ପ୍ରତିଦିନ ଗୁଳ, ଲଠି, ବେଲ, ଖୋରମାନା, ଫାସି,
ବେତମାଡ଼ ପ୍ରଭୃତି କର ଗୁଣୀ ଦୁଳରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଥିଲେ । ଏହା
ବିରୁଦ୍ଧରେ ୧୮୭୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦଠାରୁ ଗୁପ୍ତଶାସନଦ୍ୱାରା ହୋଇ ଅସିଦ୍ଧ ।
୧୮୭୫ରେ ସୈନ୍ୟବଳର ଅସିଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ନାମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ
କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବୁଦ୍ଧି ହୁଅଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଉଣେଇଶ' ଶତାବ୍ଦୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ ଯେଉଁ ବିପ୍ଳବର
ଝଡ଼ଖଣ୍ଡା ରାସରେ ବହୁ ଗୁଲିଲା ଶତ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ମଧ୍ୟ ଜାର୍ଜାଣନ
ତାକୁ ଅଟକାଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହି ସମୟର ବିପ୍ଳବ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ନୂଆ ସାହିତ୍ୟ
ସୃଷ୍ଟି କଲା ଏବଂ ରୁଷ୍ଟିକର, ଡଲ୍‌ଫ୍‌ସ୍‌, ଅଲେକ୍ସାଣ୍ଡର ଡର୍ଜିନ୍,
ଚେର୍ନୋଷେଭେସ୍କି, ଚେକୋଭ, ନେହାସୋଭା ପ୍ରଭୃତି ନିଜାତ ଲେଖକ ରାଷ୍ଟ୍ର
ସାହିତ୍ୟକୁ ଦୁନିଆର ସାହିତ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ଅପର କରିଗଲେ ।

ଅର୍ଦ୍ଧଦାସହସ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ ଲରବା ପାଇଁ ଗୁଣୀଦୁଳର ଏହି ବିଦ୍ରୋହବେଳେ
ରାସରେ ଶିଳ୍ପ କାରଖାନାମାନ ଗଢ଼ି ଉଠୁଥାଏ । ଶିଳ୍ପପଦମାନେ ଲୋକ
ଗୋଚରୁଲେ । ମାତ୍ର ଗୁଣୀମାନେ ରୁଷ୍ଟାମୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳା ପଡ଼ି
ଥିବାରୁ ଜମିରୁ ମୁକ୍ତକା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରୁ ନ
ଥିଲା । ଏଣେ କିମିଥ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ରୁଟିଶ ଓ ପରସୀ ଦ୍ୱାରା କାର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରଗତି
ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶରତରେ ଗୁଣୀ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରବଳ ହୋଇ
ଉଠୁଥାଏ । ତେଣୁ ୧୮୭୧ ମସିହାରେ ଜାର୍ଜାଣନ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦାସମାନଙ୍କୁ
ଗୋବମିରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା ଏବଂ ଜମିରେ ଗୁଣୀର କିଛି
ପରିମାଣରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା । ତଥାପି ରୁଷ୍ଟାମୀ ବା ଜମି
ମାଲିକମାନେ ଗୁଣୀଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାରର ଚାଣ୍ଡଳ ଲଳା ଚଳେଇଲେ ।
ଗୁଣୀମାନେ ପୁଣି ଯେଉଁ ଜମି ଚାହୁଁଥିଲେ ସେଥିରୁ ଜମି ମାଲିକମାନେ
ଶସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର କାଟି ରଖି ନିଜର କରନେଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ

ପାଇବା ଘଟି ଗୁଣୀ ମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଶହ କୋଟି ଟୁକାଲ୍ (ରଷ ମୁଦ୍ରା) ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଚାର୍‌ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଭରଲ ଜାତି ଯେଉଁ ଅନ୍ୟାୟ ଓ କଷ୍ଟ ସହନ କରି ତାହା ଦୁନିଆ ଇତିହାସରେ ଦରଲ । ଛେଟ୍‌ରୁ, ବାଲିଲୋ ରଷ୍ଟ୍ର ଓ ଧରଣ ରଷ୍ଟ୍ର ଓ ଥିଲେ ସ୍ଥାନୀୟ ଜାତିର ଲୋକ । ମାତ୍ର ମସ୍ତୋର ପୁରୁଣା ଚାର୍‌ସା, କୁଅଗେଶ୍‌ବା, ଲୁଟିପାଟ, ରକ୍ତପାଟ କର ଫିନିଶ୍‌ସ୍, ପୋଲିଶ୍, ନିଅନିଆ, ଜର୍ଜିଆ, ଅର୍‌ମେନିଆ, ବୁର୍ଜ, ମସ୍କୋଲ୍, ଅଜରବୈଜେନ ପ୍ରଭୃତି ଭରଲ ଜାତିର ବାସ ରୁମ୍‌କୁ ନିଜ ଅବଦାନରେ ଅଣି ସେମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା, ଶିକ୍ଷା, ସମ୍ବୃଦ୍ଧି, ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବହାରକୁ ଲେଖି କବିବା ଲିଖି ଶବ୍ଦମତ ଚିତ୍ରମତ ଚଳାଇଲେ । ରଷ୍ଟ୍ରପତି, ରଷ୍ଟ୍ର ଲିଖିତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା । ଗୁରୁ, ବ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟ, ସୈନ୍ୟ ବାହୁଲ୍ୟ କେବଳ ରଷ୍ଟ୍ର ଜାତିର ଲୋକଙ୍କର ସବୁଦିନିଆ ଫିକ୍ସ ହେଲା ।

ଭରଲ ଜାତି ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୋଲମିଲ୍ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ଘଟି ସବୁ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଦମନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନ୍ତୋଳନ କଲେଇଲେ ।

ଭରଲ ମନ୍ତ୍ରବାଦ ଓ ଅନ୍ତୋଳନ ଭିତରେ ୧୮୯୦ ବେଳକୁ ରଷ୍ଟ୍ରରେ ଦୁଇଟି ମନ୍ତ୍ରବାଦ ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଆସିଲା । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ନଗେର-ବାଦ ଓ ଅନ୍ୟଟି ମାର୍କ୍ସବାଦ ।

କଳିଦାଶାମାନଙ୍କ ଯୁଗ ଇତିହାସ ଭିତରେ ରଷ୍ଟ୍ରଦେଶକୁ ସବାସରେ ଆସିଲା ସତ; ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ଶେଷ ଶେଷ ଭାବରେ ନ ହୋଇ ମିଥ୍ୟା ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକାଉରେ ଗଢ଼ିଉଠିଲା । ତାହା ସତେ ସତେ ନୂଆ ଶିଳ୍ପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଥିବା ସହରମାନ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଗଲା । ବୃକ୍ଷପ୍ରଧାନ ରଷ୍ଟ୍ର ଶିଳ୍ପପ୍ରଧାନ ରଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । କଫିମାଲ୍‌କ, ମହାଜନ ଓ ବଣିକମାନେ ହେଲେ ପୁଞ୍ଜିପତି ଶ୍ରେଣୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସତେ ସତେ ଖର୍ଚ୍ଚିଆବଦ୍ଧ ବ ରୁପ ବଦଳିଗଲା ।

ଗୁଣୀ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୁଣ ସ୍ୱତ୍ୱ ଯାଇ ବଳବାରଣାନାରେ ମାନ୍ୟତା ପାଶରେ ନିଜର ପରାମର୍ଶଗୁଡ଼ିକ ବଢ଼ି କଲେ ସେମାନେ ହେଲେ ମତଦୁରଶ୍ରେଣୀ ବା ସର୍ବଦୃଶ ଶ୍ରେଣୀ ।

ନେତୃ ଉତ୍ତରେ ଅଭ୍ୟାସର, ଶୋଷଣ ଚରୁତରେ ନୂଆ ଶ୍ରେଣୀ ସଙ୍ଗେ ନୂଆ ଅଦୋଳନର ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ସେହି ଅଦୋଳନ ହେବ ସର୍ବଦୃଶ ଶ୍ରେଣୀର ମାର୍ଚ୍ଚସ୍ୱଭାବ ଅଦୋଳନ ।

୧୮୩୩ରେ ଜର୍ଜ ଷ୍ଟେଣାନ୍‌ରୁ ନାମକ ଜଣେ ବୟସ୍କ ନିଆସିକ ହୋଇ ସୁଲତରାସ୍ତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ‘ଶ୍ରମିକ ମୁକ୍ତ ସଂଘ’ ଗଢ଼ିଥାନ୍ତି । ଏହା ପୁରୁ ୧୮୭୫ ରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଉଷ୍ଣ ମତଦୁର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଗଢ଼ା ହୋଇ ୧ ମାସ ବାଲି ଉପରେ ପାରିଥିଲା । ୧୮୭୮ରେ ଶାଳିଭୂତ ନାମକ ଜଣେ ବଢ଼େଇ ଓ ଓବନରୁ ନାମକ ମିତ୍ରୀ ସେଣ୍ଟପିଟରସ୍‌ବର୍ଗରେ ଛତ୍ରର ଉତ୍ତ ମତଦୁର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଗଢ଼ିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜାରାଶାସ୍ତ୍ର ପୁଲିସ୍ ଏ ଦୁଇଟିଯାକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତକୁ ଗୁଳି ଚଳାଇରେ ତୁରମାର କରିଥାଏ ।

ନିଜେ ଜଣେ ନବୋଦୟନ୍ତ୍ରୀ ଥାଇ ଷ୍ଟେଣାନ୍‌ରୁ ଯେତେବେଳେ ମାର୍ଚ୍ଚସ୍ୱଭାବ ପଡ଼ିଲେ ସେତେବେଳେ ନବୋଦୟନ୍ତ୍ରୀ ଚରୁତରେ ଧାତ୍ର ଅଦୋଳନ ଚଳେଇ ଅନେକ ବଡ଼ ଲେଖି ଉପରେ ମାର୍ଚ୍ଚସ୍ୱଭାବ ଚିନ୍ତାଧାରାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଓ ପସାର କଲେ । ଷ୍ଟେଣାନ୍‌ରୁ ଏହି ଶ୍ରମିକ ମୁକ୍ତ ସଂଘ ୧୮୮୮ରେ ବାହାରେ ଥିବା ଉତ୍ତ ସୋସିଆଲ ଡିମୋକ୍ରାଟିକ ବା ସାମ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଉତ୍ତ ରାଜରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର ଓ ଶିଳ୍ପକାରଣାନାମାନଙ୍କରେ ମାର୍ଚ୍ଚସ୍ୱଭାବର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଓ ଅଦୋଳନ ଭାରି ଛେଟ ଛେଟ ଦଳମାନ ଗଢ଼ି ଉଠୁଥାଏ ।

ମାତ୍ର ନବୋଦୟନ୍ତ୍ରୀ ମାର୍ଚ୍ଚସ୍ୱଭାବର ପ୍ରସାରରେ ଏକ ଚରୁତ ବା ଧାତ୍ର ହୋଇ ହେବା ହୋଇଥାଏ । ନବୋଦୟନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବଞ୍ଚିତରେ ଉତ୍ତରେ

ସୁଦ୍ଧିବାଦର ସୁଦ୍ଧି ଦେବଦାସ; "କୃଷକ ଶ୍ରେଣୀର ସବୁଠାରୁ କିଛି ସୁଦ୍ଧି ।
 ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଶୁଦ୍ଧି କୃଷକଆନନ୍ଦ ଭିତରେ କୌଣସି ମନୋନ ବର ନ ପାରି
 ନଗେରାବଳୀର ଶୁଦ୍ଧିକୃଷକ କୃଷକ । ବା ସୁଦ୍ଧିବାଦର ଆଶ୍ରୟ
 ନେଇଲେ ଲୋକକୁ ଘେନି ସଂଗଠିତ ଆନ୍ଦୋଳନର ଦାଠ ଶୁଦ୍ଧି ନିଜେ
 ଶୁଦ୍ଧିବାଦର କଣେ ଦି'ଇଶବ୍ଦ ମାର "ଶାର" ଦେଲେ ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ
 ଅନ୍ତରାଳର ଚିନ୍ତାରେ ବୋଲି ଶୁଦ୍ଧିଲେ ଶ୍ରେଣୀକର ନଗେରାବଳୀକର
 ଏହି ସୁଦ୍ଧି ଶୁଦ୍ଧିର ଶୁଦ୍ଧି ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାର୍କ୍ସବାଦର
 ଶୁଦ୍ଧିକୃଷକ ଶୁଦ୍ଧିକୃଷକ ଓ ତାର ପ୍ରତ୍ୟାଗାର ଶୁଦ୍ଧିଲିପି ଅନେକ
 ପରମାଣରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ଉଷ୍ଣ କିଛି ଉଦ୍ଧୃତାସର ଏହି ଘଡ଼ି ସନ୍ଧି ବେଳେ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ବା
 ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ବାଦର ନେତା ଲେନିନଙ୍କର ଆବିର୍ଭବ ହେଲା । ଏକ
 ଦିନରୁ ଶୁଦ୍ଧି କୃଷକରେ ଛାରିଗାୟା ଶାସନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବିପ୍ରାନ୍ତ
 କଲେବେଳେ ଲେନିନ୍ ବାକୀର ସବୁବେଳେ ମାର୍କ୍ସବାଦର ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ
 ଦେଲେ ଏବଂ ସେହି ଦିନଠାରୁ ମାର୍କ୍ସ ଓ ଏଂଗେଲ୍‌ସ୍‌ଙ୍କ ଲେଖାର
 ଗବେଷଣା କରି ୨୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଉଷ୍ଣରେ ଜଣେ ଅଦ୍ଭୁତାୟ ମାର୍କ୍ସିଷ୍ଟ
 ରୂପେ ଗଣା ହେଲେ ।

୧୮୯୫ରେ ଲେନିନ୍ ସେଣ୍ଟ୍‌ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗରେ ଚାଲି ୨୦୫ ମାର୍କ୍ସବାଦ
 ଚର୍ଚ୍ଚା ଏକାଠି କରି ସବୁପ୍ରଥମେ ଏକ ବୈଷ୍ଣବକ ମାର୍କ୍ସବାଦ ଦଳ
 ଗଢ଼ିଲେ ଏବଂ ମାର୍କ୍ସବାଦ ମଜଦୁରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଭାଗ
 ନେଇ ଗାଢ଼ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଏକାଠି କରି ଏକ ସୁଦ୍ଧିକ ମଜଦୁର ଆନ୍ଦୋଳନ
 ହୋଇଲେ ।

ଏହି ଦିନଠାରୁ ଉଷ୍ଣ କିଛିରେ ନୂଆ ଅବସ୍ଥା ର ସୁଦ୍ଧି ହେଲା । ନୂଆ
 ଦଳ, ନୂଆ କୌଶଳ, ନୂଆ କର୍ମପଦ୍ଧତି । ଘେନି ଏଣିକି ଲେନିନ୍ ଓ ତାଙ୍କର
 ସହଯୋଗୀ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଉଷ୍ଣ ମଜଦୁର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଚଳେଇଲେ ।

ବାରକର ଶୀତକାଳୀନ ଶୁଦ୍ରାସାଧୁ ଥର ଉଠିଲା । ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ଶୀତ, ବର୍ଷା ଚେନ୍ଦ୍ରି ରତ୍ନରେ ଜାରକୁ ଶାନ୍ତ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଚାନ୍ଦିଆଡ଼େ ତାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନିଜର କବର ଭୂର୍ । ଲେନିନ୍ ଓ ବଲ୍‌ସେଭରମାନଙ୍କୁ ଚିପାଡ଼ି ଦଉବା ଲୁଗା ସେ ଶପଥ ନେଲେ । ଏହି ବଲ୍‌ସେଭରବାଦ କେବଳ ବାରକର ବା ଜାରିନାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ନୁହେଁ, ରାଷ୍ଟ୍ର ସମାଜର ପେଟିଆନେ ଉପର ପାତ୍ରରେ ଥାଇ ଜାରଶାସନର ଉପକ୍ରମ ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନୀ, ଜମିଦାର, ବ୍ୟବସାୟୀ, ଶିଳ୍ପପତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ, ଅନ୍ତତଃ ସରସ୍ ଜୀବନପଣ କରି ନାନା ଉପାୟ ଗଢ଼ି ବଲ୍‌ସେଭରବାଦକୁ ମାରବାକୁ ବସିଲେ ।

ଲେନିନ୍ ଓ ବଲ୍‌ସେଭର (କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ) ମାନେ ନିଜର ବୈପ୍ଳବିକ ସମ୍ବେଦନ, କର୍ମପଦ୍ଧତି ଓ ଗଢ଼ିର ଏକତା ରକ୍ଷା କରି ସମାଜର ଏହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିଲେ । ଲେନିନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନୁହେଁ, ଡେଲ୍‌ସେଭର, ସୋସାଲିଷ୍ଟ୍ ରିଭଲ୍ୟୁସନାରି, କ୍ୟାଡେଟ୍, ରବନମିଷ୍ଟ, ବାଲୁଗା ମାର୍କ୍ସିଷ୍ଟ, ଟ୍ରାସ୍‌ପିକ୍ସି, ବୁଲ୍‌ଗାନ୍‌ପିକ୍ସି ପ୍ରଭୃତି ଯେଉଁ ଦଳମାନେ ବିପ୍ଳବର ନାମରେ ବିପ୍ଳବର ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଓ ପୃଷ୍ଠିବାଦୀ ଶାସନକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଲାଗି ଓ କର୍ମପଦ୍ଧତି ନେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଗଢ଼ିର ପଦାରେ ପଦାର ଲେନିନ୍ ଭସ୍ମ ବିପ୍ଳବକୁ ଜୟଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ସୁବିଧାବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ଲଢ଼େଇ

ପ୍ରେମାନନ୍ଦ୍ ନବୋଦିତବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅଦୋଳନ କରିଥିଲେ ତାହା ନବୋଦିତବାଦରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମୂଳ କରି ନ ଥିଲା । ନବୋଦିତବାଦର ଫାଙ୍କା ବୈପ୍ଳବିକ ଅବାଜ ପ୍ରତି ଦେତେବ ଶ୍ରେଣୀର ଯୁବକମାନେ ଆକୃଷ୍ଟ ଥିଲେ । ପଛରୁ ନବୋଦିତପନ୍ଥୀମାନେ ଜାଗର ସଙ୍ଗେ ସାଲସ କରିବା ମନୋଭାବ ପ୍ରଶ୍ନର କଲେ । ଲେନିନ୍ “ଜନତାର ବନ୍ଧୁମାନେ ପ୍ରକୃତ କ’ଣ ?” ନାମକ କହୁ ଲେଖି ସୁବିଧାବାଦ ନବୋଦିତ-ପନ୍ଥୀମାନଙ୍କ ବିପ୍ଳବର ମୂଖା ଖୋଲିଦେଲେ ଏବଂ ମଜହୁର ସଙ୍ଗେ ଗୃଣୀର ବୈପ୍ଳବିକ ଏକତା ଯେ ଜାଗରାସ୍ଥ ଶାସନର ଲେଉଟ କରିପାରବ ଏହା ପ୍ରମାଣ କଲେ ।

ନବୋଦିତପନ୍ଥୀମାନଙ୍କର ସୁବିଧାବାଦ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ଅଦୋଳନ ଫଳରେ ଏକ ମରଣ ଧକ୍କା ଖାଇଲା ସତ, ମାତ୍ର ମାର୍କ୍ସବାଦର ଶକ୍ତି ଅସ୍ବିକ ରହୁଲେ ନାହିଁ । “ବାନ୍ତୁରା ମାର୍କ୍ସବାଦୀ” ନାମକ ଗୋଟିଏ ଦଳ ପୁଣି ବାହାରିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନେତା ଥିଲେ ପିଟରଫୁର୍ । ଜାଗର ଶାସନ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସବୁ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଦେଲା । ନିଜରୁ ମାର୍କ୍ସବାଦୀ ବୋଲଇ ଏମାନେ ଧଳା ସଂପ୍ରଦାୟର ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତା କଲେ । ଏମାନଙ୍କ ନେତା ପିଟରଫୁର୍ କହୁଥିଲେ ଯେ ଆମର ସଂସ୍କୃତି ନାହିଁ ବୋଲି ଆମେ ମାନୁଛୁ ଏବଂ ତେଣୁ ପୂର୍ବବାଦ ଗାନ୍ଧୀ ଶିକ୍ଷାଲାଗି ଯାଉଛି ।

ନଗ୍ନେଦବାଦ ଚରୁକରେ ଲଢ଼ିବା ଇତି ଲେନିନ୍ ଏଇ “କାନ୍ସ୍ ମାର୍କ୍ସବାଦୀ” କ ସଙ୍ଗରେ ବହିଦନ ସହଯୋଗ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ନଗ୍ନେଦବାଦର ଲେପ ପରେ ସେ ଏହି ‘କାନ୍ସ୍ ମାର୍କ୍ସବାଦୀ’କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଧି ଦେଇଥିଲେ ।

ମାର୍କ୍ସବାଦର ଏଇ ଦୁଇ ପ୍ରଧାନ ଶତ୍ରୁଦଳର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ବଞ୍ଚୁର କର ଲେନିନ୍ ମାର୍କ୍ସପନ୍ଥୀ ଚକ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ୧୮୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ‘ଉଷ୍ଣ ସମାଜତନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରମିକ ଦଳ’ ନାମକ କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରେ । ମାତ୍ର ଏହାର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ବେଳେ ଲେନିନ୍ ସାଧକବିଧିରେ ନିବାସନ ଦଣ୍ଡ ଶ୍ରେୟାଥାଏ । ସେହି ନିବାସନରୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଏହାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇ ପରିଚାଳନା କରୁଥାନ୍ତି ।

ଏତିକିବେଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୯୯ ରେ ଗ୍ଳୋବୋପୋରରୁ ପ୍ରକୃତ କେତେକ ମାର୍କ୍ସବାଦର ବଦର୍ଥ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଯେ ମଜଦୁର-ମାନଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ଶୁଦ୍ଧନାତିକ ଦଳ ଦରକାର ନାହିଁ — ମଜଦୁରମାନେ କେବଳ ଅର୍ଥନୀତିକ ଲଢ଼େଇ କରିବେ । ଶୁଦ୍ଧନାତିକ ଲଢ଼େଇ ଉଦାରପନ୍ଥୀ ବୁଦ୍ଧି (ସମ୍ବ୍ରାନ୍ତ)ମାନଙ୍କର କାମ । ଏମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରୀ ବୁଝାଯାଏ । ଏହି ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ କାରଣାତ୍ମକ ଶାସନ ଚରୁକରେ, ଶୁଦ୍ଧିବାଦ ଚରୁକରେ ଗୁଣୀ ମଜଦୁରର ଶ୍ରମଜା ହାସଲ କରି ଲଢ଼େଇକୁ ନାପସନ୍ଦ କଲେ । ଯୁଗେପରେ ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥକ ରହିଲେ । ପୁରୀମାତାବା ବାଣିଜ୍ୟାଦିଙ୍କର ସମର୍ଥକମାନେ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ସମର୍ଥକ ହେଲେ । ତେଣୁ ଉଷ୍ଣ ଓ ସାରା ପୃଥିବୀ ଖେତ୍ରରେ ମାର୍କ୍ସବାଦର ଏକକ ଶତ୍ରୁକ ଚରୁକରେ ଲେନିନ୍ ପ୍ରାଣପଣେ ଲଢ଼ି ଏମାନଙ୍କର ଲାଠି ପଦାରେ ପକାଇଦେଲେ ।

‘ଉଷ୍ଣ’ ବୋଲି ଶବ୍ଦର କାରଣ ଲେନିନଙ୍କର ଏଥିପ୍ରତି ପ୍ରଧାନ ଦୃଷ୍ଟିର ଦେଇ । କେବଳ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରୀ ନୁହେଁ, ପରେ ମେନ୍ସେଭେର ଓ

ସୋପାନରେ ଉଠିବାପାଇଁ ବହୁବେଳେ ‘ଲମ୍ବୁ’ ବା ‘ଅଗ୍ନିସ୍ଥଳି’
ଦ୍ୱାରା ବହୁବେଳେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା । ଏହି ମଞ୍ଚରୁ ତେଣୁ ‘ଲମ୍ବୁ’
ହୋଇପାରେ ।

ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏହି
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାମାନେ ଯେତେ ଦୂରକୁ ବା ଅକାମୀ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ
ସୁଦ୍ଧା ମଙ୍ଗଳ ଆନ୍ଦୋଳନ ବଢ଼ି ଶୁଭ—୧୯୦୧ ଠାରୁ ୧୯୦୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମସଲା, ପିତ୍ତଳ, ଓଡ଼ିଶା, ବାଲୁ, କପାସ, ଯକାଟେଲିନୋସ୍‌ଲୁ
ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ ସମ୍ପଦରେ ମଙ୍ଗଳମାନେ ଧର୍ମପତି କଲେ । ସବୁ
ଜାଗାରେ ସମାଜତନ୍ତ୍ରୀ କମିଟିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର ପରିଚାଳନା
କଲେ ।

ଲେନିନ୍ ‘ରୁଷରେ ପୁରୁଷାଦ ବଳାଗର ଲଢ଼ିବା’, ‘ସମାଜତନ୍ତ୍ରୀ-
ମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି’ ଓ ‘ବ’ଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ’ ପ୍ରଭୃତି ପୁସ୍ତକ ଓ ପୁସ୍ତକା-
ମାନ ଲେଖି ଓ ‘ଲମ୍ବୁ’କୁ ଅନେକ ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷାରେ ଛପାଇ ଉତ୍କଳ
ମଙ୍ଗଳ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ବିପ୍ଳବିକ ଧାରାରେ ପକାଇଲେ ।

ଲେନିନ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀମାନେ ବିବାସନରୁ ଫେରି
ଜାଉଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ଗୁଣାତ୍ମକ ଉପଦ୍ରବରେ ଉତ୍କଳରେ ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।
କେତେକରେ ଥାଇ ସେ ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥାନ୍ତି ।

୧୯୦୩ ମସିହାରେ ସମାଜତନ୍ତ୍ରୀଦଳର ଦ୍ୱିତୀୟ ବୈଠକ ଲଣ୍ଡନରେ
ହୋଇଲା । ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ଅବସ୍ଥା ଘନେଇ ଆସୁଛି ।
ଠିକ୍ ଏହିବେଳେ ଉତ୍କଳ ସମାଜତନ୍ତ୍ରୀ ଦଳରେ ଦୁଇଟି ମତବାଦ
ହୋଇଗଲା ।

ଗୋଟିଏ ମତବାଦ କହିଲା ଯେ, ବୁର୍ଜୁଆ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ହିଁ
ବିପ୍ଳବର ନେତା ହେବେ ଓ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ବୁର୍ଜୁଆଶ୍ରେଣୀ ଅଧୀନରେ
ରହି ବିପ୍ଳବରେ ଭାଗ ନେବେ । ଏହି ମତବାଦମାନେ କହିଲେ ଯେ, ପାଟି

ଅନୁଭାବର ସିଏ ବେଦର ସମର୍ଥନ କରିବାମାନେ ତାକୁ ଯାହାର ସନ୍ଧ୍ୟାଶ୍ରେଣୀ-
ବୁଦ୍ଧି ବଢ଼ାଏ ।

ମାନ ଲେନିନ୍ ଓ ଇସ୍ତ୍ରାସ୍କାମାନେ ଏହାର ଘୋର ବିରୋଧ
କଲେ । ଲେନିନ୍ କହଲେ, ରାଷ୍ଟ୍ର ବିପ୍ଳବରେ ମଜଦୁରଶ୍ରେଣୀ କୃଷକ ଶ୍ରେଣୀ
ସହତ ଏକତା ବାନ୍ଧି ବିପ୍ଳବର ନେତୃତ୍ୱ ନେବେ ଓ ପାଟି ସଂଗଠନର
ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେବକ ମାର୍ଟିନିଆର ମାନ୍ଦିନିରେ ପଥେଇ ଦେବ ନାହିଁ; ତାହାକୁ
କୌଣସି ନା କୌଣସି ଖୋଜୁଖୋଜୁ ଅନ୍ତୋଲନରେ ତାହା କରାଯାଉ
ଦେବ ।

ଲେନିନଙ୍କ ମତବାଦର ଜନ୍ମ ହେଲା । ସେହୁଦିନଠାରୁ ଲେନିନ୍-
ସନ୍ଥାମାନେ ବଲ୍‌ସେଭର୍ ନାମରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ମେନ୍‌ସେଭର୍ ବୁଝାଗଲା ।

ସେହୁଦିନଠାରୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମାଜତନ୍ତ୍ରୀ ଦଳ ଭିତରେ ଦୁଇଟି ମତବାଦ :
କାମ କଲେ । ଉପ ବିପ୍ଳବର ଲକ୍ଷ୍ୟାସ ଏଣିକି ଏଇ ଦୁଇଟି ମତବାଦରୁ
କେଉଁଟି ଠିକ୍ ନାହିଁ ବାହା ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲା । ଟ୍ରୁଟ୍‌ସ୍କି, ମାଗ୍‌ତୋଭ୍ ପ୍ରଭୃତି
ହିଂସା କଂଗ୍ରେସଠାରୁ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କର ଏହି ନିର୍ଭୁଲ ଗଢ଼ଣ ବିରୋଧ କଲେ ।

କାଉଣାସନର ନରକ ଶାଳାରେ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟାପନ୍ଥୀ ବିଜ୍ଞାନବିଦ୍
ଦଳ ଓ ମତବାଦ କଲୁ ଲର ଉଭେଇ ଗଲା । ବିରସ୍ତ୍ରୀ ସାର ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ
ନିଜର ବୈପ୍ଳବିକ ଅନ୍ତୋଲନକୁ କଷଟି ପଥର କରି ଅଭିଯୋଗ ଥର ସାଧୁ
ଗେପନଙ୍କର ଇନ୍ଦ୍ରାଜ୍ୟାୟ ଅନ୍ତୋଲନ, ନିରାପଦବାଦ, କାନୁନମାର୍ଦ୍ଦ-
ବାଦ, ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରୀ ମାର୍କ୍‌ସ୍‌ବାଦ ପ୍ରଭୃତିର ପରାସ୍ତାନେଲେ । ସେମାନେ
ହାର ମାନିଲେ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପେଟର ବିପ୍ଳବ ବିକାଶ
ପାଖରେ । ତଥାପି ସୁବିଧାବାଦୀ ବଞ୍ଚି ରହିଲେ । ଏଣିକି ଯାଲ ପଡ଼ିଲା
ମେନ୍‌ସେଭର୍, ସୋସାଲିଷ୍ଟ୍ ଭିଜିଲିଆନସ୍, କ୍ୟାମେରୁ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କର ।
ଏମାନଙ୍କ ମରବା ଟିକିଏ ତେରୁ ଅଉ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହେଲା ଅବଶ୍ୟ—କିନ୍ତୁ
ତାଙ୍କୁ ମରବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ତା ଛଡ଼ା ଗୁଣୀ ମଜଦୁର ଅଗରେ ସେମାନଙ୍କର
ଅନ୍ୟ ଗୁଣା କହ ନ ଥିଲା । ନ ରହୁବାର କଥା ମଧ୍ୟ ।

୧୯୦୫ ଚିପ୍ରକ

ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାପଟ ଘେନି ୧୯୦୫ର ଶୁଭ ଅଭିମାନ ହେଲା । ଉପର ଚିପ୍ରକ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଏକ ନୂଆ ଚିପ୍ରକର ଧୂଳି ଧରି ସରଳ ଅଗରେ ଗୁଲିଲେ । ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଏଣିକି ଦେବଳ ନିଜ ରୁଟିପାଇଁ ଲଢ଼େଇ କରିବା ସାର ନ ମଣି ଶୁଚନାଦିକ ଲଢ଼େଇରେ ସାମିଲ ହେଲା । ଜାଗାସନରୁ ଧୂସ କରିବାରୁ ମସୌ, ଓଝାରୁସା, ଭଜା, ବାବୁ ପ୍ରଭୃତି ସହରର ବାର ମଜଦୁର ଧର୍ମଘଟ, ଶୋକପାତ୍ରୀ ଏମିତିକି ସଶସ୍ତ୍ର ଶ୍ରମିକରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ରହିଲେ । ରକ୍ତ ରସବାରରେ ରକ୍ତ ପିମ୍ପାସୁ ରାସସ ଜାର୍ ପେଉଁ ରକ୍ତ ନେଇ ତା ଫଳରେ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ମୁକ୍ତିଲାଭ, ଉପ ଜନତାର ମୁକ୍ତିଲାଭ ଆହୁରି ରକ୍ତ ଦେବାରୁ ତଥର ହେଲେ ।

ଲେନିନ୍ ଓ ବଲ୍‌ସେଭିକଙ୍କ ଗଣନା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ସତ ହେଲା । ମଜଦୁର ସାଙ୍ଗରୁ ଗୁଣିଶ୍ରେଣୀ ଚିପ୍ରକ ଧୂଳି ଧରି ଅଗରୁ ବାହାର ପଡ଼ିଲେ । ୧୯୦୦ ଠାରୁ ୧୯୦୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣି ବର୍ଷ ଭିତରେ ଉପର ଅଭ୍ୟାସରୁ ଗାଁ ଗହଳରେ ମଜଦୁରୀୟ ଗୁଣିଶ୍ରେଣୀ ୨୭୦୯ କ୍ରୋଡ଼ କରିଥିଲେ । ସେଥିରୁ ୪୪୧୯ କ୍ରୋଡ଼ ଦେବଳ ଜମିଦାର ଗରୁଦରେ ଓ ୧୯୮୯ ଖୋଦ ଜାର ସରକାର ଦରୁଦରେ । ସହରର ମଜଦୁର ଆନ୍ଦୋଳନ ୧୯୦୫ରେ ଏଡ଼େ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଉଠିଲା ଯେ ତାର ପ୍ରଭାବରେ ଦେବଳ ୧୯୦୫ ରେ ‘ନୂଆ କ୍ରୋଡ଼’ ହୋଇ ଉପର ଜାରକୁ ଅଭିହତ କରିଦେଲା ।

ସହରରେ ମଜଦୁର ଓ ପତ୍ନୀ ଠିା ମାନବରେ ଗୃହୀକର ଏଇ
ବସ୍ତ୍ରବର ଦୁଅର ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା ସୈନ୍ୟବାହନ ନିକଟରେ । ସୈନ୍ୟବାହନ
ଦୂର ଡାମାରେ ଚଢ଼ୋହ ବର ଇଠିଲେ । ତାରର ମରଣ ଦିନ
ନିଶାହେଲା ।

ଏହାର ବସ୍ତ୍ରବର ଅବସ୍ଥାରେ ଦୁନିଆର ଶ୍ରମିକବିବସ ମର
ପହଞ୍ଚିଲା ବସ୍ତ୍ରବ ତାବର ଅସିଲା । ଦୁନିଆର ମଜଦୁର ନିଜର ଉତ୍ସବ
ଦିନରୁ ଉତ୍ସବ ଦେଇ ପାଳିଅସିଲୁ । ଅଜ ୧୯୦୫ ମସିହାର ମର ଦିବସରୁ
ଉତ୍ସର ମଜଦୁର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସୁଖ୍ୟାରେ କାମ ବଦଳର ପାଳନ କଲେ ।
ସକ୍ଷ ଶୋଭାପାତ୍ରାରେ ଉତ୍ସର ଗଗନରୁ ମୁଖରତ ବରଦେଲେ । ତାଙ୍କର
ହୃଦୟ ହେଲା । ଗୁଲିର ଗୁଲିର ଗୁଲି । ମଜଦୁର ଓଲଟି ସୁନରେ
ତାର ଉତ୍ସର ଦେଲା । ଏହୁ ଅନ୍ତୋଳନର ମୁଖ୍ୟ ବର୍ତ୍ତା ଥିଲେ
ବଲ୍‌ସେରିକ୍‌ମାନେ ।

ସବୁ ଦେଶର ଗୃହୀ ମଜଦୁର ସୈନ୍ୟବାହନ ଗୋଟିଏ ସେନା-
ଶିବିରରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

ବୁଝିପାଗରର ଗଳ ଢଳରେ ଉଲଟ ହୋଇ ଉଷ୍ଣହୃଦ 'ପ୍ରିନ୍ସ
ପ୍ରୋତେମକନ୍' ନାମକ ଜାହାଜ । ଜୁନମାସ — ଶ୍ରୀଷ୍ଟଦିନ । ନାବିକମାନଙ୍କୁ
ଅଗାଧ୍ୟ ଶାଲବାହୁ ଦଅଗାଲଥିବାହୁ ହଠାତ୍ ସେମାନେ ଚଢ଼ୋହ ବର
ଇଠିଲେ । ତାରର ଅବସ୍ଥା ଅସିସର ହୃଦୟ ଦେଲେ କେତେଜଣ
ନାବିକ ନାବିକଙ୍କୁ ବୁଲ ବରଦେବାହୁ ।

ବହୁ ସୁନ । ବର ଢଳରେ ଗୁଲି । ପେର୍ସିମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ
ଦଅମଲ ସେମାନେ ନାସ୍ତି ବରଦେଲେ । ଚଢ଼ୋହ ନାବିକ ଜାଲପତି
ନିଜର ସବୁ ଅନ୍ତରହୃଦ ବଦଳରୁ ବୁଝିପାଗରର ଅଜଳ ଢଳରେ
ହୃଦୟ ଦେଇ 'ଇଲିସ୍‌ଥା'ର ଜାହାଜରେ ଉଠିଲେ । ଅର
କେତେକ ଜାହାଜ ମଧ୍ୟ ଏ ଚଢ଼ୋହରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ।

ଏହି ବିଦ୍ରୋହର ନେତୃତ୍ୱ ଦେବଳ ବଳ୍‌ସେରମ୍‌ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶେ ନ ଥିଲା । କେତେକ ମେନ୍‌ସେରର୍ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ୍ ରବିନନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଏଥିରେ ନୂତନତା ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଏହି ବିଦ୍ରୋହକୁ ଠିକ୍ ବାଟରେ ଲୋଭ ନ ପାଇ ଶେଷରେ ଅନୁସମର୍ଥନ କଲେ । ଜାର ଗୁଳିବଳରେ ସେମାନଙ୍କର ପାଣ ନେଲା । ବୃଷ୍ଟିପାତର ବିଦ୍ରୋହ ନାବିକମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ହେଲା ।

କିନ୍ତୁ ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦରେ ନାବିକ ବିଦ୍ରୋହ ଏକ ନୂଆ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କଲା । କଲ୍‌ବର ରୂପାନ୍ତର ହେଲା । ଏ କଲ୍‌ବର ଅମିବାର ନୃତ୍ୟ, ଏହାହିଁ ଶିକ୍ଷା ହେଲା ବଳ୍‌ସେରମ୍‌ମାନଙ୍କର ।

ଜୁନ ମାସର ପରାଜୟପରେ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଆଉ ଏକ ବିରୁଦ୍ଧ ନୌବିଦ୍ରୋହ । ସ୍ଥାନ ବୃଷ୍ଟିପାତର ସେବାଞ୍ଚୋପାଳ ବନ୍ଦର । ସହରରେ ଶ୍ରମିକ ଧର୍ମଘଟ ଓ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ରୂପା ବିଦ୍ରୋହର ଜୁଆର ଭୂତାତ୍ମା ଭୂତା ମୈତ୍ରୀ ଓ ନୌବାହିନୀ ରାଜରେ ବିଦ୍ରୋହର ସୁଯୋଗ କରୁଥାଏ ।

୧୯୦୫ ନଭେମ୍ବର ୨୦ ତାରିଖର ସକାଳ । ଦିବଲସ୍‌ରୁ ସୂଚୀ ! ଜର୍ମାନୀର ବୃଷ୍ଟି ପାତରର ନୀଳ ତରଙ୍ଗାୟିତ ଜଳଶାଣିରେ ଶୁଭ୍ର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଠିକ୍ ଏତିକିବେଳେ ନୌଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପିସାରେବେସ୍ଟି ଜର୍ମାନୀକୁ ହୁକୁମ ଦେଲେ, “ଦେଖ, ଇଉରୋପା ବାହାରକୁ ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନାହିଁ । ଯେ ପିବ ତାକୁ ଗୁଳି ଦର ।”

ପେଟ୍ରୋଲ୍‌ବୋଲ ମାଧ୍ୟାରଣ ସୈନ୍ୟ, ବହୁକ୍ରମ ଉଠାଇଲେ; ଗୁଳି ଲାଗି, କୋଣସି ଖାଣି ସୈନ୍ୟକୁ ନୁହଁ—ଗୁଳିଲଗି ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ହେଉ ଅଉ ପିସାରେବେସ୍ଟି ଉପରକୁ । ହେଉ ସେହିଠାରେ ମଲା, ପିସାରେବେସ୍ଟି ଅନ୍ତତ ହେଲା ।

ସୁଖି ଉପରୁ ହୃଦୟ ଆସିଲା, “ତାକୁ ଗିରଫ କର ।” ବେଶ୍ ବେଶେ ହେଲେ ଗିରଫ କରିବାର ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ । ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁଳ ଗୋପାଳ ଦେଇ ଦେଲେ, “ମୋତେ ଗିରଫ କର ।” ସେତେବେଳେ ଗିରଫ ହେଉଥିବା ସାଥୀ ନାବିକମାନେ ଏକସ୍ଥଳରେ ଦାମ୍ଭା କଲେ, “ସେତେବେଳେ ମୁକ୍ତ କର ।” ସେତେବେଳେ ମୁକ୍ତ ଲାଗିଲା ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଗିରଫଦାର ବଦଳରେ ସବୁ ଅପେକ୍ଷାକୁ ନାବିକମାନେ ଗିରଫ କଲେ । ଶେଷରେ ନାବିକମାନେ ଅସ୍ତ୍ରସମ୍ପାଦନା ମୁକ୍ତ ଦେଲେ ।

ସାଗର ପରେ ସାଗର ଜାହାଜ ପରେ ଜାହାଜକୁ ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀଣ ବ୍ୟାପିଗଲା । ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ବଲ୍‌ହାଟ୍‌ସାଗରର ଡେକର୍ ଓ ଟୋନସ୍‌ହାଟ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ନୌବିଦ୍ରୋହ ହେଲା ।

କିନ୍ତୁ ସବୁ ଜାଗାରେ ଦେଖାଗଲା, ନୌବାହୁଦର ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ପର୍କରେ ରୂପ ନେଇ ନ ପାରିବାରୁ ଉଚ୍ଚମୁଖ୍ୟତା ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ।

ମାତ୍ର ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଧର୍ମଘଟ, ଶୋଭାଯାତ୍ରା, ଗୁରୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ, ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହୁଦ ବିଦ୍ରୋହରେ ଜାଗ୍ରତ ଅସନ କର୍ମୀ ଉଠିଲା । ସେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ପାଲିଆମେଣ୍ଟ ଶାସନ ଦେବାର ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ । ଏହି ପାଲିଆମେଣ୍ଟର “କୁଲିନ୍‌ ଡୁଗା” ହୁଏତ । ଏହି ଡୁଗା ବା ପାଲିଆମେଣ୍ଟର କିଛି ଉପକ୍ରମ ନ ଥିଲା ।

ଜନ ବିପ୍ଳବରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୁରୁ ମତଦ୍ରବ୍ୟର ତେଜଜା ଉପେକ୍ଷା ବଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ଫଳରେ ସେମାନେ ଏହି ଡୁଗାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଧର୍ମଘଟ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଲା । ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହୁଦରେ ବିଦ୍ରୋହର ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା । ଅକ୍ଟୋବର ୨୦ ତାରିଖରେ ମସ୍କୋରେ ରେଭିନାଲ୍ ଧର୍ମଘଟ ହେଉ ହେଉ ସାରା ରାଷ୍ଟ୍ର ସେ ଧର୍ମଘଟ ବ୍ୟାପିଗଲା ଏବଂ ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ବିକ୍ଷେପରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଘଟ ହୋଇଗଲା ।

ସକ୍ଷ ସମ୍ପଦ ପଟ୍ଟାଧାର ପେଶି କଟକଣା ଥିଲା ଲେବେ ତାହା
ଅମାତ୍ୟ କରି ଖୋଲିବାଳ ସକ୍ଷ ସମ୍ପଦ ଶୋଭାପାତ୍ର କଲେ ।
ଝରକାଗଜମାନେ ମନଇଚ୍ଛା ବସ୍ତ୍ରର ବାଣୀ ପ୍ରସାର କଲେ । ଲେଲ ଓ
କାଚ ଧର୍ମପଠ ପଲରେ ସରକାର ଏକାବେଳେକେ ଅଟଳ ହୋଇପଡ଼ିଲା ।

ତାର ବାଧା ହୋଇ ବୁଲିଗିଲୁ ତୁମା ପ୍ରସାଦକୁ ଫେରସ୍ତ ନେଲେ ।
ଅକ୍ଟୋବର ୩୦ ତାରିଖ ଦୋଷଣାରେ ତାର ଜୁମାକୁ କେତେକ ଅଭିନ
କରିବାକୁ ଯମନା ଦେଲେ । କେବେ ବ ଶ୍ରମିକମାନେ ଏଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହେଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସୁବିଧାବାଦୀ ଉଦାରପନ୍ଥୀମାନେ ଫୁଟି ଶ୍ରମଜୀବୀ
ପାଇଲେ ବୋଲି ଚିତ୍ତମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଯିଲେ ।

ଏହି ବୈପ୍ଳବିକ ଅନ୍ଦୋଳନ ଉତ୍ତରେ ମଜଦୁରମାନେ ‘ଜୁମା’ର
ରୂପ ବଂଶୀ ତାହା କେହି ଚିହ୍ନିପାରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ
ବସ୍ତ୍ରର କିମ୍ବା ଅମଳ ଶ୍ରମଜୀବୀ ସେମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଆସି ପାରୁ ନାହିଁ ।
ଏହି ବୈପ୍ଳବିକ ଅନ୍ଦୋଳନ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଜିନିଷ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ
ହାତରେ ଦେଇଗଲା । ଇନ୍ଦନକ୍ଷେତ୍ର — ଡେକେନେସେନସ୍ତ ନାମକ ସହରର
ଶ୍ରମିକମାନେ ଧର୍ମପଠ କଲବେଳେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରତିନିଧି ବାହା ଗୋଟିଏ
ସୋରାଏଟ୍ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଏହା ଦେଖାଦେଖି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ଅନ୍ତକୁ
ମହୋର ବିରାଟ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କରେ ସୋରାଏଟ୍ ପାଳ ଗଢ଼ା ହୋଇଗଲା ।
ନବେନ୍ଦ୍ରର ମାତୃତେ ସେଣ୍ଟ୍ରିଆଲ୍‌ସ୍‌ ଟୋରାଏଟ୍‌ର ନେତୃତ୍ୱରେ
ଧର୍ମପଠ ପଢ଼ିଲା କଲେ । ଯଦି ତାର ଶାନ୍ତି ପୁଲିସ୍ ଅଫ୍ ଦିନରେ ଏ
ସୋରାଏଟ୍‌ରୁ ଉଠିବେ ଅନ୍ଧମଣ କଲ ତଥାପି ଏହି ସୋରାଏଟ୍‌ ଉପ
ବସ୍ତ୍ରରେ ଲେବେକ ହାତରେ ଏକ ନୂଆ ଶାସନ ସଂସ୍ଥା ଦେଇଗଲା ।

କେବଳ ଲେନିନ୍ ଓ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଏହି ସୋରାଏଟ୍‌ର ଗୁରୁତ୍ୱ
ବାଣୀ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖୁବ୍ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଇ ବଞ୍ଚାଇ କରୁଥିଲେ ।

୧୯୧୯ରେ ଅକ୍ଟୋବରୀ ନେତା ଲେନିନ୍ ନିର୍ବାସନରୁ ୧୯୦୪
ନବେନ୍ଦ୍ରରେ ପେଶି ବସ୍ତ୍ରର ପଢ଼ିଲା କଲେ ।

ଏହିବେଳେ ଶ୍ରୀମନ୍ତବେଦିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖାଇନ୍ ଚାନ୍ଦ ଓ ବାଟୁମ୍ ପ୍ରଭୃତି ଶିଳାଅଳସ୍ତ୍ର ମଜୁର ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରିୟତମ ନେତା ହୁସାବରେ ବଲ୍ଲବର ପରିଚାଳନା କରୁଥାନ୍ତି । ଲେନିନ୍ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ପରିଚୟ ହୋଇ ନ ଥିଲେହେଁ ଚିତିପ୍ରତି ଅଦାନ ପ୍ରଦାନ ଓ ଲେଖା-ଲେଖିରେ ଦୁହେଁ ଭିତରେ ଏକ ବୈପ୍ଳବିକ ବନ୍ଧୁତା ଗଢ଼ି ଉଠିଥାଏ ।

୧୯୦୪ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ବଲ୍ ସେଭରମାନେ ଫିନ୍ଲଣ୍ଡରେ ଏକ ସଂଳାପ କଲେ । ତୁମ୍ଭ ବଲ୍ଲବର ପରିଚାଳନା ବିଷୟ ଢେବେ କିଛି କିଛି ତାହାହିଁ ଥିଲା ଏ ସଂଳାପର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିପ୍ରାୟ କଥା । ଏଭଳି ପ୍ରଥମେ ଲେନିନ୍ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଖାଇନ୍ଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା ।

ଏହିଠାରେ ବଲ୍ ସେଭର ଓ ମେନ୍ସେଭରମାନଙ୍କର ଏକତା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ତୁମ୍ଭାକୁ ବନ୍ଧୁକଟ୍ କରିବା ଗତି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଅନ୍ୟ କୌଣସି କିଛି ନେବା ପୂର୍ବରୁ ମସ୍କୋରେ ସଶସ୍ତ୍ର ବଲ୍ଲବ ଅଭ୍ୟୁଦୟ ହୋଇଗଲା । ଲେନିନ୍ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସଶସ୍ତ୍ର ବଲ୍ଲବର ପରିଚାଳନାକୁ ପଠାଇଦେଲେ ।

ମସ୍କୋ ସୋଭିଏଟ୍ ଏକ ବୈପ୍ଳବିକ ସରକାର ପରି ନିଜ ହାତକୁ ଚମକା ନେଇଗଲା । ୪୦ ଦିନର ଅସ୍ଥି ଭିତରେ ମସ୍କୋ ସୋଭିଏଟ୍ ବାହ୍ୟତରେ ସୋଭିଏଟ୍ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ବାମ ବରିବେ ତାହାର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ଦେଇଗଲା ।

ଧର୍ମପତି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଭାର ନେଇ ନବେମ୍ବର ପହଞ୍ଚିଲା ମସ୍କୋସୋଭିଏଟ୍ ଗବରଜାଗର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣା କରିଦେଲା । ନବେମ୍ବର ୧୩ ତାରିଖରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ କ୍ଷତି ଅଠାଦଶା ଦିନ ଘୋଷଣା କଲା । ରେଲ ଓ ତାର ଧର୍ମପତି ସମର୍ଥନ ନାଚିବେଦ୍ରୋଷମାନଙ୍କୁ ହାତୀଧ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ମସ୍କୋସୋଭିଏଟ୍ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ

ଦୋଷଗାନେ ଟିକିମ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଲା ଓ ବଦେଶୀ ସୁଦ୍ଧିପଦ-
ମାନଙ୍କର ସୁଦ୍ଧି ବାଚନୀୟ ଓଡ଼ିଆସିବ ବୋଲି ଦୋଷଗୀ କଲ ।

ମସ୍ତେ ମୋର ପରେ ଏହି ସଜ୍ଜାମଣିଲ ବାଣିମେ ମନେ
ସେଣ୍ଟ ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗ ମୋର ପରେ ତାଲ ଦେଇ ପାରିଲ ନାହିଁ । ଦାରଣ
ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗ ମୋର ପରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେତୃତ୍ୱେ ଓ ଟ୍ରଷ୍ଟିଜି କ୍ରୀଡ଼ାରେ
ଥିଲା । ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଯେ ଏକ ଜଳା ଏକ ସେଣ୍ଟିମିଟ୍ର ଉତ୍ତମତ୍ୱ ମସ୍ତେରେ
ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲା ନେତୃତ୍ୱ ନେତୃତ୍ୱେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଖି ଏକଥା
ନେତୃତ୍ୱେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲା ନାହିଁ । କେବଳ ବସ୍ତୁର ଯାହା ଅବାକ
ଦେଇ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବା ଥିଲା ତାହାର ବାମ ।

ତେଣୁ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁରେ ମସ୍ତେ ଅତି ଗୌରବମୟ ଭାଗ ନେଲେ
ସୁଦ୍ଧା ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଉତ୍ତମତ୍ୱ ଘୋଷଣାକରିଲା ନାହିଁ ।

ନରୋବେସ୍‌ସି, ସୋଲୋମୋସ୍‌ସି, ସୋଲୋମୋସ୍‌ସି, ଶାସନୋସ୍‌ସି, ସୁ
ପ୍ରଭୃତି ବସ୍ତୁ ଓ ଶାସନୋସ୍‌ସି ପ୍ରଭୃତି ବସ୍ତୁର ମାନବତା ଯା ସମସ୍ତ
ଜନତା ଜାଗାଗାତାରେ ଥିଲେ ତାହା କରୁଥିଲେ ବସ୍ତୁର ଉତ୍ତମତ୍ୱ ।

ଜାଗାଗାତା ଶାସନ କର୍ମମ୍ଭର ଭାବରେ ଅତ୍ୟାଚାର ତୋଳିଲା ।
ଦୁଇଟି ଦୁଇଟି ସୁଦ୍ଧାରେ ଜୀବନ ନେଇ କାର ସମସ୍ତ ରଖିଲା ନାହିଁ ।
ମସ୍ତେ, ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗ ପ୍ରଭୃତିରେ ଶାଲ ରକ୍ତର ସୁଅ ଗୁଲିଲା । ଲୁଣ୍ଠନ,
ଗୁଳିଦାଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି ସବୁରୂପେ ଅତ୍ୟାଚାରର ଅନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ କରି
ଜାଗାଗାତା ବସ୍ତୁର ଗତିକୁ ରୋଧ କରିଦେବାରେ ସଫଳତା ମିଳିଲା ।

୧୯୦୪ ଉପେନ୍ଦ୍ରର ମାସର ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଉପରେ ଚାରର
ବଦାୟିନୀ ଅତ୍ୟାଚାର ଅତ୍ୟାଚାର ଲୁଣ୍ଠନରେ ଏକ ନୂଆ ଆଧାର
ଲେଖିଗଲା । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅତ୍ୟାଚାର, ଶାସନୋସ୍‌ସି ସାମନା କରି କେବଳ
ବସ୍ତୁର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ନୁହଁ । ବସ୍ତୁର ବସ୍ତୁର ଜାତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଗାଗାତାକୁ
ଧ୍ୟୁସ୍‌କରିବାକୁ ବସ୍ତୁରେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗ ନେଲେ । ତାହାର ଫଳରେ

ଫିନ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ର ଜାତ୍ କେତେକ ସମ୍ପାଦନରେ ପ୍ରାୟତଃ ସମ ଦେବାନ୍
ବାଧ ହୋଇଥିଲେ ।

ଉଷ୍ଣପ୍ରାୟବାଦର ଏ ଦୂରବସ୍ଥାରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦମାନେ
ବଡ଼ ଅବନତି ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଜାତୀୟ, ବସ୍ତୁର ଚଳା ରଖି ଦେଇ
ଉଷ୍ଣ ବସ୍ତୁର ଦେବର ଦେବା ଲାଗି ହେମନ୍ତ ଦେଲେ ।

ପରଜୟପରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱିତୀ

୧୯୦୪ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରୋହର ପରାଜୟ ହେଲା ଏବଂ ଅନ୍ଧାରୁରର ଯଶିବ ନିଜସ୍ୱ ହେଲା ସତ; କିନ୍ତୁ ବିପ୍ଳବର ନିର୍ଦ୍ଦା ଇରାଗଲା ନାହିଁ । ଇନ୍ଦ୍ର ଚଳସାଧାରଣ, ଇନ୍ଦ୍ର ଗୁଣୀ ମଜଦୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହନ, - ଇନ୍ଦ୍ର ବିରାଜ ଦଳିତଜାତି କେତେ ଶତ୍ରୁମୁଖ ଚଳେଇଲେ, କେତେ ଯେ ରକ୍ତ ଦେଲେ ତାର ସୀମା ନାହିଁ ।

ମାତ୍ର ୧୯୦୭ ଠାରୁ ଇନ୍ଦ୍ର ବିପ୍ଳବର ବଢ଼ି ଯିବା ପରି ଜଣାଗଲା ଏବଂ ତା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜାର ଶାସନ ଅବଧାନକୁ ଅନ୍ଧାରୁର ଆରମ୍ଭ କରି କ୍ରମେ ଶତ୍ରୁଶାଳୁ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ବଲ୍ ସେରକ୍ ଓ ମେନ୍ସେରକ୍ ମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ୱରେ ମତଭେଦ ଦଳୁଦନ ଆଦିରୁ ଫୁଟୁ ହୋଇଉଠିଲା । ଯଦିବ ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ଦଳରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ତଥାପି ମତଭେଦ ଏତେ ଟାଣ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଦୁଇଟି ଦଳ ପରି ବାଣୀ କରବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଦଳେ ପ୍ରେଜାନ୍ସ ଇନ୍ଦ୍ରରେ ମାର୍କ୍ସବାଦର ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥିଲା । ମାତ୍ର ବିପ୍ଳବର ପରାଜୟପରେ ମେନ୍ସେରକ୍ ପ୍ରେଜାନ୍ସ

କହୁ ବୁଲିଲେ ଯେ ଶ୍ରମିକମାନେ ହାତହାତରେ ଧରି ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା ଭାବେ ନଥିଲା । ମାତ୍ର ଲେନିନ୍, ଟ୍ରାକ୍ଟର୍ ଓ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଶ୍ରମିକଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଲେ ଏବଂ କହୁଲେ କି, ଉଷ୍ଣରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ସାମ୍ୟବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ଏକମାତ୍ର ବାଟ ହେଉଛି, ଗୃହୀ ମଜଦୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ । ତାହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଗଣାସଂଘାତକର ପକ୍ଷ; ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ କାର୍ତ୍ତବୀର ଓ ପୁଞ୍ଜିବାଦକୁ ଘଣ୍ଟି ଘୋଡ଼େଇ ବଞ୍ଚେଇ ରଖିବାର ପକ୍ଷ ।

ଲେନିନ୍ ଦଳର ଏକତା ଗଣା କରିବାକୁ ଗୁଡ଼ିଏ ଥରେ ଯତ୍ନ, ମାତ୍ର ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଓ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁତର ମତଭେଦ ଥିଲା ତାକୁ ଲୁଚେଇକରି ଏକତା ଗୁଡ଼ିଏ ନ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱିମା ଛବିରେ ଯେ ଗୃହୀମାନଙ୍କୁ ଜମି ମିଳିଯିବ ଏହା ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ପ୍ରଚାର କରି ଗୃହୀମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥିଲେ । ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ତାର ଘୋର ବିରୋଧ କଲେ ।

ଏହି ମତଭେଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉଷ୍ଣ ସମାଜବାଦୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ମଜଦୁର ଦଳର ଛେତ୍ର ଅଧିବେଶନ ଉଷ୍ଣ ବାହାରେ ଡେଲମାର୍କର ସାଥୀରେ ଗ୍ରୀନ୍‌ଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ହୋଇଥିଲା ।

ମାତ୍ର କାର୍ତ୍ତବୀର ମୁକ୍ତି ଦେଶବାସୀ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନଙ୍କ କନ୍ଦରେ ଏପରି ଧାତୁମ୍ବର କରିଥାଏ ଯେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଏକ ସମ୍ମିଳନକୁ ସେମାନଙ୍କର ପଥେକୁ ପ୍ରତିନିଧି ପଦାର୍ଥ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଅତି ସୁରକ୍ଷାବାଦୀ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀମାନଙ୍କୁ କିଛି ପକ୍ଷକୁ ନେଇ ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ୱରୂପ ପଠାଇଲେ । ଫଳରେ ସମ୍ମିଳନରେ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠ ହେଲେ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଗହ୍ୱରି ମଧ୍ୟ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ ହୋଇପାରିଲା ।

ଜମିଦାରୀ ପ୍ରଥା ଉଚ୍ଛେଦ କରି ଜମିକୁ ଜାଗାସ୍ତ୍ର ସଫଳି କାର୍ତ୍ତବୀର ଦୋଳ ଲେନିନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ବିରୋଧ କଲେ ।

ଦଳର ଶରୀରାଗ୍ରହରେ ଓ ନଳର କେନ୍ଦ୍ର କମ୍ପରେ ମେନ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନେ
ଅମ୍ଳିକ ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟ ଥାର ଅନନ୍ଦରେ ଉତ୍ତମୁର ଦେଲେ ଏବଂ ବଲ୍‌ସେରୁ-
ମାନଙ୍କୁ ନିକାଶ କରି ଦେଇ ପାଲିକେ ବୋଲି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ ।

ବଲ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନେ ନିଜର ଅଭିଜ୍ଞତା ବଳରେ କେତେବେଳେ
ତୁମ୍ଭ ବା ପଲ୍ଲିଂମେନ୍‌ରୁ ବସୁକଟ୍ କରାଯିବ ଓ କେତେବେଳେ ଗ୍ରହଣ
କରାଯିବ ତା ବୋଲି ଦୁଃଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭେ ତୁମ୍ଭା ଓ ପ୍ରଥମ ତୁମ୍ଭାକୁ
ବସୁକଟ୍ କରି ସେମାନେ ବଲ୍‌ବରୁ ଅନ୍ତର ଶିକ୍ଷାଲା କରେଇଥିଲେ ଏବଂ
ଗୁଣ୍ଡା ଓ ମଜ୍ଜୁରର ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ କେବଳ ବେପ୍ପୁକ ଅନ୍ତୋଲନରେ ହିଁ
କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିଥିଲେ ।

ବଲ୍‌ବର ପରାଜୟ ଦେଖି ଜାର୍ ପ୍ରଥମ ତୁମ୍ଭାକୁ ଜବରଦସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଦେଇ
ଅଳ୍ପ କ୍ଷମତା ଥିବା ଦୁଃଖୀୟ ତୁମ୍ଭା ମଜ୍ଜୁର କଲେ ।

ବଲ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନେ ପରାକର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭାରେ ଯୋଗଦେବା
ନିଜର ପସନ୍ଦ କଲେ । ପରାଜୟପରେ ବେଅରନ କାମ ସଙ୍ଗେ
ଅରନସଙ୍ଗତ କାମରୁ ମିଶେଇ ମୁଣି କପର ଦୁର୍ଲ୍ଲବ ସଂଗଠନ କରାଯାଇପାରେ
ତାହା ବଲ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା । ବଲ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଘୋଷଣା
କରିଥିଲେ କି ତୁମ୍ଭାରେ ଅରନ ବ୍ୟାଧି କରାବାରୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବାହାରେ
ଜନତାର ଅନ୍ତୋଲନକୁ ତୁମ୍ଭା ଉତ୍ତରେ କପର ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ତାର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାବାରୁ ବଲ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନେ ତୁମ୍ଭାକୁ ଶିକାର ଗ୍ରିର କଲେ ।

ମେନ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନେ କହୁଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭା ଏକ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଶମତାପଲ୍ଲ
ସସ୍ଥା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଶିବାନ୍ତର ଅତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ କାନ୍ତୁଗ-ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ
ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉ । ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ
ମେନ୍‌ସେରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ହାତରେ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ବଢ଼ିଲେ ସମୟରେ
ଅତି ସୁବିଧାବାଦୀ ଗତି ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରମୁଖ “ଝୋଲପିନ୍ ପ୍ରକାରେ” ବୁଝାଯାଏ । କାରଣ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଝୋଲପିନ୍ ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗି ଲୋକମାନଙ୍କ ମେନ୍ସେରୁପାରେ ଜର୍ଜି ଶ୍ରବଣେ ସୁଧାଧାରା ପତ୍ନୀ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ଦଳ ଲୁଚିପି ଗାମ ନ କରୁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ହେଲା । ବଲ୍ ସେରୁପାରେ ଏହାର ଗାତ୍ର ଶ୍ରେୟ କଲେ । ଦଳ ଉପରେ ‘ଓଜୋରୁକ୍’ ବୋଲି ଅତି ପତ୍ନୀ ପ୍ରମୁଖରେ ଖାଲି ଗରମ ଗରମ କଥା କହି କାମ ନ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଲେ । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ କହୁ କହୁ ଅବାଧ ଉପାଳୟ; କହୁ କୌଣସି କଥା ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଦେଇଥିଲେ, “ପାଳା ନିମ୍ନମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ” ।

ଏମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗକୁ ଛୁଟି ମଧ୍ୟ ବଲ୍ ସେରୁପାରେ ଶ୍ରେୟ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ତେଣୁ ଉଷ୍ଣ ଅନ୍ତୋଳନର ଝୋଲପିନ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରୁ ନିଜର ରଖି ମେନ୍ସେରୁକ୍, ଛୁଟି ଓ ଓଜୋରୁକ୍ ମାନଙ୍କ ସୁଧାଧାରା କଲେ ଦଳ ଓ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ବଲ୍ ସେରୁପାରେ ଦଳର ଅତି ଏକ ଅଧିବେଶନ ଚାହିଁଲେ ।

ଏହି ଅଧିବେଶନରେ ବଲ୍ ସେରୁପାରେ ଧୃଷ୍ଣାଧିକ ହେଲେ ଏକ ମେନ୍ସେରୁପାରେ କୌଣସି ଜାତି ଗୃହ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିବେଶନ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ ଯେ ଡୁମା ରିପରେ ଥିବା କାନ୍ଥ-ମାଣିଆଦି, କ୍ୟାଡେଟ୍ ଓ ସୋସାଲିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଶ୍ରେୟ ବଢ଼ିବ ।

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଝୋଲପିନ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର କଢ଼ି ଗୁଲିଲା । ବୁଲୁ ଦୃଷ୍ଟି ବା କଳାଗତ ବୋଲି ଏକ ଦଳ ଝୋଲପିନ୍ ଉପର କରି ଅନ୍ତୋଳନକାରୀ ବିଶେଷତା ବଲ୍ ସେରୁପାରେ ଉପରେ ଦମନ ଚଳାଇଲେ । ହଜାର ହଜାର ଗୁଣୀ ମତଦାନୀ ଗୁଳରେ ମାର ଦିଆଗଲା । ହଜାର ହଜାର

ସଂଖ୍ୟାରେ କେଇଶାନ୍ତି କିମ୍ବା ବରଫାବୁର ସାବିତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିର୍ବାସନ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପଠାଗଲା ।

କେନେଲ ମୁଣ୍ଡ ଅଣିବାପାଇଁ କାରର ପୁଲ୍‌ସ୍ ଖୋଜି ବୁଲିଲା । ଲେନିନ୍ ଏଇ ଅବସ୍ଥାରେ ପୁଣି ଲୁଚିବାର ଉପରୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ବିଦେଶରେ ରହି ବିପ୍ଳବର ପରିଚାଳନା କଲେ ।

ରକ୍ଷା ବିପ୍ଳବର ଦିନ କାର୍ ମେଉଁ ଉପହାସ ଓ ତାହାଙ୍କର ହସ ହସିଥିଲେ ଅତି ତାଙ୍କର ତାହାହିଁ ମନେ ପଡ଼ିଲା । ଏଥର ସେ ଅଣ୍ଟିର ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ । ସେ ମନେ କଲେ, ମନ୍ତ୍ରୀ କ୍ଲୋଲିଫିରୁ ଚିରଦିନ ଘାରି ରହୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କରାଦେଲେ । ଚିରଦିନ ଘାରି ରକ୍ଷା ବିପ୍ଳବ ସମାପ୍ତ ଲାଗିଲା । ଝିଅ ନିଜେ ହୋଇ ରାଜା ଅତି ରାଜା ରାଜାଙ୍କୁ କରାବେ । ତାଙ୍କ ଉପହାସ ବଂଶୀର ଦେଖିବେ, ରାଜା ନିଜେ ଶୁଣିବେ ବେବଳ ଶୁଣିବେ ନୁହେଁ, ତାର ପରମ ସାଥୀ ପୁଣିବାଦ ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆରେ ଚିରଭାଗ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ବିଷ୍ଣୁ ୧୯୦୪ ରୁ ୧୯୦୭ ଏଇ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ ରଞ୍ଜିତ ପଦେଇ ନୂତନଭାରତରେ ନୂଆ ଉପହାସ ଲେଖା ହୋଇଗଲା । ସେ ଲେଖା ଲିଖିବା ନୁହେଁ; ସେ ଲେଖିବା ଶ୍ରେୟ ଲେଖିବା ହୃଦୟରେ ଅଛି । ସେ ଲେଖା ତାର ପରିଚାଳନା ନାହିଁ, କ୍ଲୋଲିଫିରୁ ପରିଚାଳନା ନାହିଁ; ଏମିତିକି ମେନ୍‌ସେରସ୍, ସୋସାଲିଷ୍ଟ ଉପଲବ୍ଧିବାଦୀ, ଟ୍ରାନ୍ସିଭା ପ୍ରେମୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନା ନାହିଁ ।

ଦୀର୍ଘ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ

ସମୟର ଉପହାସ, ତାର ଇଞ୍ଚିତ ତାର୍ କିକୋଲ୍ସ୍, ମନ୍ତ୍ରୀ ଷ୍ଟୋଲ୍‌ସ୍‌ମିନ୍
 ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଇତିହାସର ଧାରା, ସମାଜ ବିକାଶର ଧାରା
 ଯଦି ରକ୍ତା ବୁଝନ୍ତେ, ରାଜ୍ୟବର୍ଗ ବୁଝନ୍ତେ, ଦୋଷିପତି ବୁଝନ୍ତେ, ସିନ୍ଧୁ
 ମାଲିକ ବା ଜମିଦାର ବୁଝନ୍ତେ, ତେବେ ବେଳହୁଁ ସେମାନେ ନିଜର
 ମୃତ୍ୟୁବୁଦ୍ଧିରୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟମର୍ଯ୍ୟଣ କରନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବହୁ ପଡ଼ନ୍ତି;
 ବହୁ ଲେଖନ୍ତି; ଗାଥା, ବଞ୍ଚିନ ପଡ଼ନ୍ତି, ପଡ଼ାନ୍ତି; ଅଥଚ ତାର ମର୍ମ ବୁଝନ୍ତି
 ନାହିଁ କି କେବେ ଜୀବନରେ ବୁଝି ନିଜ ବାଟ ସୁଧାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ
 ସେମାନେ ସମୟର ଉପହାସକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଶେଷରେ ଉଠିବେ
 ହୋଇ ମରନ୍ତି । ତାହାହୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଇତିହାସର ବିବେଚନା
 ବିକାଶ ଓ ଚିରଞ୍ଜିବର ବିକାଶର ରାଜରେ ସେମାନେ କେବେ ପାଆନ୍ତି;
 ତଥାପି ନିଜର ଅନ୍ଧା ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ - ତଥାପି ନିଜର ଶୋଷଣର ବିଳାପ
 ବୋହୁଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନ୍ଧାରୁ ବଢ଼ି ଚାଲେ, ଶୋଷଣ ଆଗରୁ
 ଚାଲେ—ଏହା ବାସ୍ତବ ହତ୍ୟା—ଆତ୍ମହତ୍ୟାକ ସତ୍ୟ । ଶତ ସାଧୁ, ସନ୍ଥ
 ମହାପୁରୁଷ, ମହାତ୍ମା ଅସି ସେମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ମବୁଦ୍ଧି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜ ବାଟ
 ବଦଳେଇ ଲେଖକ ମୁହଁକୁ ଅନେଇବାକୁ କହୁଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ
 ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସାଧୁ, ସନ୍ଥ, ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବା ଅବାଚ୍ଛା ଶୁଦ୍ଧ ମହତ୍ତ୍ୱ
 ହୋଇପାରେ; ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଗତି ଏଇ ଶୋଷକଶ୍ରେଣୀକୁ
 ନାହାନ୍ତି କରେ । ଇତିହାସ ସାଧୁସନ୍ଥଙ୍କ ଏଇ ଗତି ଭୁଲି ବୋଧ
 ପ୍ରମାଣ କରେ । ଭୁଲ ଗତି ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଇତିହାସର ଏଇ ଉପହାସ ।

ତେବେ ଅନ୍ୟାୟର ଏ କଠାଳରୁ ଉଦ୍ଧୃତକାର ଉଦ୍ଧାର ? ତାହା
ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟାସ ପୁର କରାଦେଇଛି ।

ଶୋଷିତ ଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ପର୍କେ ବସ୍ତ୍ର—ସେ ବସ୍ତ୍ରର ଅଧା ପଡ଼ୁଥିବା
ବାଟ ଧରିବା ନାହିଁ—ସେ ବସ୍ତ୍ରର ଶାନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସାଲସ କରା ନାହିଁ ।
ସେଇ ବେଳୁବଦ ଧାନ୍ତରେ ହିଁ ଉତ୍ତରବସ୍ତ୍ରର ଗୁଣିଲା । ଘର ପାଟ ବର୍ଷ ପରେ
ରାଜ ଡାକର ହୋଇ ଉଠିଲା । ସତେ ଯେମିତି ରାସ ଜନତାର
ହସନା ଚିତ ଗୁଳିଲା ।

୧୯୧୦ରେ ବାଣିଜ୍ୟାତ ଲେଖକ ଲଓ ଟଲଷ୍ଟୱାକର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ।
ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବାକୁ ତାରକ ସବୁ କଟକଣା ସଙ୍ଗେ
ଲିପର ମଜଦୁର ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରସ୍ତାଘାଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ବାହାର କଲେ ।
ମହା ପୁଣି ତାଗରଣ ହୁଏ; ମାତ୍ର ଏହା ଏକ ଅଗାଧୀ ଜାଗରଣର
ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ । ଯେତେ ବଡ଼ ବାଧାକ୍ଷେପ ଆସି ନା ବାହୁଁକ,
ହୋଇପିନ୍ ଯେତେ ଅନ୍ୟାୟର କରନ୍ତୁ ନା ବାହୁଁକ, ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ସେଇ ଗୁଳିରେ ପ୍ରାଣ ହରନ୍ତୁ ନା ବାହୁଁକ ରାସ୍ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଯେ
ଉତ୍ତର ଛାଡ଼ି ଦିଏ ଯିବା ନାହିଁ ଏହାହିଁ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳିଲା ।

ଏହି ସୂଚନା ବରଷ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲା । ସାଲସରଥରେ
ଲେନା ସୁନାଖଣି—ତାର ମାଲକ ଥିଲେ ବ୍ରିଟିଶ ଓ ରାସ ପୁଞ୍ଜିପତି । ବାଣିଜ୍ୟ
ସହର ଲାଗି ରାସମୁଦ୍ରା ସେଥିରୁ ଲାଭ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ମଜଦୁରମାନେ ସାଲସରଥ
ଜଙ୍ଗଲର ପଶୁଚଠାରୁ ଶୁଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସନ୍ତି ।

୧୯୧୨ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୪ ତାରିଖ ଦିନ ଯେତେବେଳେ
ସୁନାଖଣି ମଜଦୁରମାନେ ଧର୍ମଘଟ ସଞ୍ଚର୍କରେ ମାଲକଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମିଳାମିଶା
କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତାରର ସମଦୃଶ୍ୟରେ ଗୁଳିମାଡ଼ରେ ୫୦୦ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ
-ହତ୍ୟା ଓ ଆହତ କଲେ ।

ନାଟକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ, ହଜାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ, ଲୋକସ୍ତର ରଥ ଗ୍ରମିକ ଏଇ ଗୁଳିବାଜିରେ
 ପ୍ରତିବାଦ କଲେ । ‘ହଜୁର ରଥର ରଥ’ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ତ
 ବଢ଼ିଥିଲା । ଖୋଲିପିଲି ରଥର ମନୁ କଟକଣା ଏହାବଳେକ ପାଣି
 ଫୋଟକା ପରି ଉଠିଥିଲା । ଲେନା ହତାଶାଭାବେ ରଥ ଜଳଦାୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ
 ବନ୍ଦ ନାହିଁ—ରଥଜନତାକୁ ଅନ୍ଧର ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତି କରି ଗଢ଼ିଲା । ଦେଶର
 ଗୋଟିଏ ଶାସନର ଅପର ସାମା ପ୍ରଧାନ ସହର, ବଜାର, ଗାମ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଏକ ବୈଶାଖୀ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପର ପ୍ରଳୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ।

ରଥରେ ଏହାର ଏକ ସମୟ ସେ ଶୀଘ୍ର ଚଢ଼ିବ ଏହା ଲେନା
 ବଳ୍ ସେଇକ୍ଷଣାନେହି ଅଗରୁ ଦେଖି ଚାଲୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଇ ଅଗାମୀ
 ବିପ୍ଳବ ଲାଗି ରଥ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀର ଅଗ୍ର ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟବାହୁଡ଼
 ହସାବରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଡିଆର କରି ରଖୁଥିଲେ ।

ଏଇଥିଲାଗି ମେନ୍ସେରଜ୍, ଓଡ଼ୋରଜ୍, ଟ୍ରଷ୍ଟିପିଣ୍ଡା, ନିଜର-
 ଚେଟରସଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ ।

ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅତି ସୁବିଧାବାଦୀ ପକ୍ଷରୁ ମଜଦୁର ଅନ୍ତୋଳନର ଖଣ୍ଡ
 ଖଣ୍ଡ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ‘ଅଗଷ୍ଟଲୁଇ’ ବୋଲି ଏକ ତଳ ଗଢ଼ି
 ଲେନା ଓ ବଳସେଇକ୍ଷଣାନେହି କୁହା ଶୁଭର କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।
 ମାତ୍ର ବଳସେଇକ୍ଷଣାନେ ଏହାର ଏପରି ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଦେଲେ ଯେ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କ
 ‘ଅଗଷ୍ଟଲୁଇ’ ଅଠର ମାସ ଉଠରେ ସମାପ୍ତ ଲାଗିଲା । ସୁଦ୍ଧା ଅପରି ଟ୍ରଷ୍ଟି
 ରଥ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଗାମରେ ହାର ମାନିଲେ । ଲେନାକୁ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କ ନାତିର
 ଘୋର ବିରୋଧ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅତି ଲାଜିମ୍ବର ଓ ଲାଜିମ୍ବର
 ରାଜେ ମଜଦୁରମାନଙ୍କୁ ଠକିବ । ବଳସେଇକ୍ଷଣାନେ ଏଇ ସୁବିଧାବାଦୀ-
 ମାନଙ୍କ ବରୁଦରେ ଘଟଣାକୁ ଜଳେଇ କରିବାର ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ,
 ଅଗାମୀ ଯେଉଁ ବିପ୍ଳବ ଆସୁଛି ସେଥିଲାଗି ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀକୁ ସଂଗଠିତ
 କରିବା । ଏହି ଉଦ୍ୟେଶ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ଲାଗି ମାୟାମୟା,

ସୁଖଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏହି ଗୁଣୀମତ୍ତଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀର ଏକମାତ୍ର ସତ୍ତା ସାଥୀରୂପେ ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ ପ୍ରାଣପାତ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ ।

ଏହି ସୁଖାବାସୀମାନଙ୍କ ଜାତି ପଦାରେ/ପଡ଼ିଗଲ୍ଲରେ ୧୯୧୨ ଡାକ୍ତରୀୟ ମାସରେ ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ ପ୍ରେଗ୍‌ଠାରେ ଭଗ୍ନ ସମାଜାତନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତ୍ ଦଳର ଏକ ବୈଠକ ଡାକିଲେ ।

ପ୍ରେଗ୍‌ସ୍‌ପିଲିନୀ ସର୍ବଶେଷରେ ଏହି ସୁଖାବାସୀମାନଙ୍କୁ ଦଳରୁ ବାହାର କରିଦେଲା । ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ କେବଳ ମେନସେରକ୍ ପ୍ରଭୃତି ଗୁପ୍ତ ମତ୍ତଦ୍ୱାରା ଡ୍ରୋସ୍ତାକୁ ପାଟିରୁ ଅନ୍ତର କରି ସବୁଠି ହେଲେ ନାହିଁ । ବିପ୍ଳବର ପରିଗୁଳନା ଲାଗି ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଳ ଗଢ଼ି ତାରୁ ନୂଆ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରୂପ ଦେଲେ ।

ପ୍ରେଗ୍‌ସ୍‌ପିଲିନୀର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏହି ମତ୍ତଦ୍ୱାରା ପେ ଲେନିନ ଗଢ଼ିକ୍ ଲେଖିଥିଲେ, “ପାଟିଧ୍ୟୁଂସକାଗ୍ରାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସର୍ବଶେଷରେ ଅମେ ପାଟି ଓ କେନ୍ଦ୍ରକମିଟିରୁ ରାସ୍ତା କରାବାରେ ବୁଦ୍ଧିବାନୀ ହୋଇପାରିବୁଁ । ଅଶାକର୍ତ୍ତେ, ତୁମେ ଏଥିରେ ଅନନ୍ତ ହେବ ।”

ପ୍ରେଗ୍‌ସ୍‌ପିଲିନୀରେ ବେଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ ପାଟିରୁ ବହୁସ୍ଥୁତ ହେଲେ । ବେଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ ନିଜର କେନ୍ଦ୍ର କମିଟି ବାହାରେ । ସ୍କାଲନ୍ ଓ ସ୍ଟେଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟତାରେ ନିଜାତନ ଦଣ୍ଡ ଦେବା କରୁଥିଲେହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟିରେ ନିଅନ୍ତା ।

ସ୍ବାମୀଜ୍ୟବାଦୀ ମହାସମର ପୂର୍ବରୁ ରକ୍ଷର ଅବସ୍ଥା

ଖୋଲପିନଙ୍କର ଲୁହା ଓ ଲହର ଶାସନ ଫଳରେ କେବଳ ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ସାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସବୁ ଦଳ ହିନ୍ଦୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପାଳକ ଥିବା ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ଅତି ଆଶୋଚିତ ଥିଲା ଯେଉଁ ମତ୍ତର ଅନ୍ଧାରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ। ରକ୍ଷରୁ ଟାଣି ନେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲା ।

୧୯୧୦ ପୂର୍ବରୁ ରକ୍ଷର କଲକାରଖାନା ଓ ଶିଳ୍ପବାଣିଜ୍ୟର ବିକାଶରେ ଉଡ଼ା ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ୧୯୧୦ ପରେ ଶିଳ୍ପ ସବୁ ଖୁବ୍ ଚଢ଼ି ଉଠିଲା ଓ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରସାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍କଳ ଶ୍ରେଣୀର ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ବିକାଶ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପକାରୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ହଳାର ହଳାର ମତ୍ତର ଏକାଠି ହୋଇ ରକ୍ଷା ଫଳରେ ମତ୍ତର ଅନ୍ଧାରର ଖୁବ୍ ସଫଳତା ଓ ଟାଣୁଆ ହେଲା ଏବଂ ମତ୍ତର ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ମାତ୍ର ବିଶ୍ଳେଷକ ଦଳ ବଲ୍‌ସେରକ୍ ପାଖି ଦଳରୁ ଧଳା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ଦିନେ ‘ଇସ୍ମା’ ରକ୍ଷରେ ଏକ ନବଯୁଗର ସୁଚନା ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ରକ୍ଷ ମତ୍ତର ଅନ୍ଧାରରେ ମେନ୍‌ସେରକ୍, ସୋସାଲିଷ୍ଟ ରକ୍ଷା-କାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଶୀଳ ଲୋକରୁ ଉଠି ବର ୧୯୦୪ ବର୍ଷର ଲାଗି ରକ୍ଷ ରକ୍ଷା ମତ୍ତରକୁ ଫଳିତ କରିଥିଲା ।

ଏବେ ବଳସେରକ୍ମାନଙ୍କର 'ପ୍ରବନ୍ଧ' ନାମକ ଶତରକାଗଜ ଅଗାଧୀ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ଏବଂ ସେହିପରି ସେହିପରି ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

ଅଶ୍ୱର ପିତୃଲାଭର ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ 'ପ୍ରବନ୍ଧ'କୁ ଆକର୍ଷଣ କଲେ । ଖୁଲନ୍ ଓ ମୋଲିଆର ପ୍ରବନ୍ଧ ଜାଗର ସମ୍ପାଦକମଣ୍ଡଳୀରେ ରହିଲେ । ପ୍ରବନ୍ଧ ଲାଗି ପାଠକଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଶ୍ରମିକ ଦଳ ଗୁଡ଼ା ଆଦାୟ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ମୋଲିଆରଙ୍କୁ ମାନବ ବେତନଦାନ କରି ମୋଟେ ଚଉଦଜଣ ଶ୍ରମିକ ଦଳ ଗୁଡ଼ା ଆଦାୟ କରିଥିଲେ । ମୋଲିଆରଙ୍କ ବେତନ ଜାଗରର ଅନ୍ତର ବୁଦ୍ଧିଶାଳୀ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକେ ଅଧିକ ଗୁଡ଼ା ଦେଉଥିଲେ ।

ଅଳ୍ପଦିନ ଭିତରେ ପ୍ରବନ୍ଧର କାଟୁଥିବା ୪୦ ହଜାର ହୋଇ ଲେ ମାତ୍ର ମୋଲିଆରଙ୍କୁ ଖବରଦାସର କାଟୁଥିବା ଥିଲା ୧୫ ହଜାର ।

ଏହାହିଁ ସଙ୍କେତ ଦେଲା ଯେ ମଜଦୁର ମାନବ ସବୁ ଚିତ୍ତର ଲାଗି ଏକ ନୂଆ ବୈପ୍ଳବିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଗି ଉଠିଲା ବୋଲି କହିହୁଏ ।

ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ବଢ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୃତ୍ତିପତିମାନେ ମଧ୍ୟ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ତୁମ୍ଭଳ ଅନ୍ତରାଳ ନେଉଥିଲେ । ୧୯୧୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ମସୃାପ୍ରଦେଶର ଶିଳ୍ପପତିମାନେ ୫୦ ହଜାର ଲୁଗାକଳ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ବରଷାଋତୁ କରି ଦାଣ୍ଡର ଉଚ୍ଚାସ କରି ଛଡ଼ିବୋଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ପିଟରୁ ଶ୍ରବଣରେ ୨୦ ହଜାର ମଜଦୁରଙ୍କୁ କାମ ବାହାର କରି ଦିଆଗଲା ।

ଉପର ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ମାଲିକଙ୍କ ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ ଗଭୀରରେ ସହ୍ୟକଲେ ନାହିଁ । ଗୁରୁଆଡ଼େ ସହାୟତା ଦେଖାଇ ଧର୍ମିଆତ ହେଲା ଏବଂ ବରଜାତ୍ର ହୋଇଥିବା ସେହିମ ମଜଦୁର ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟ ଲାଗି ନିଜ ପେଟ କାଟି ପିଲା ହୁଅନ୍ତୁ ପେଟ କାଟି ମଜଦୁରମାନେ ଗୁଡ଼ା ଦେଲେ ।

ସୁଦ୍ଧି ୧୯୦୫ ର ପୂଜାବସ୍ଥା ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଫେରି ଆସିଲା । ୧୯୦୬ରୁ ୧୯୧୪ ଏକ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ବର୍ଷରେ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମଜଦୁର, ଗୁମାସ୍ତା, ସୈନ୍ୟବାହୀନ ଇତ୍ୟାଦି ବିପ୍ଳବର ନୂଆ ଜୁଆରର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା ।

ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗର ମଜଦୁର ଆନ୍ଦୋଳନର ବାତ୍ୟା ଜର୍ମାନୀ ବଲଟିକ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟାପିଗଲା । ମସ୍କୋ, ପୋଲଣ୍ଡ ଓ କନ୍‌ସ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲର ଆନ୍ଦୋଳନ ଗ୍ରମିକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଚର୍ଚ୍ଚାବଳୀର ଦ୍ଵାର ମଜଦୁର ଯୋଗ ଦେଲେ । କାରାଗାରୀ ସୁଲିଷ ଯାବତାୟ ଦମନ ତଳାଉଲେ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ହରିଗଲା ନାହିଁ । ୧୯୧୨ରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଓ ୧୯୧୩ରେ ପ୍ରାୟ ୧୨ ଲକ୍ଷ ମଜଦୁର ଧର୍ମଘଟରେ ଯୋଗଦେଲେ ।

ମଜଦୁର ଆନ୍ଦୋଳନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭୂର୍ତ୍ତିସ୍ଥାନରେ ସୈନ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ହେଲା ଏବଂ ସେବାକ୍ଷୋପୋଲ ଓ ବଲଟିକ ସାଗର ନୌବାହିନୀରେ ବିଦ୍ରୋହ ନିଆଁ ବୁଡ଼ାଇ ଉଠିଲା । ୧୯୧୦ରୁ ୧୯୧୪ ମଧ୍ୟରେ ଗୁମାସ୍ତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ୧୩ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଗଲା ।

ଶାଲ ସେତିକି ନୁହେଁ । ରାଷ୍ଟ୍ର ବିପ୍ଳବ ଜାତିମାନଙ୍କର ଏକ ବାଦୀ ଶାଲା ଥିଲା । କାର ଶାସନ କର୍ତ୍ତାମାନ, ଅରମେନିଆନ୍, କାକାସ୍, ଶିରାଜିଜ୍ ପ୍ରଭୃତି ବିପ୍ଳବ ଜାତିଙ୍କ ଉପରେ ଅତି ଅବଶ୍ୟନ୍ତ, ଜାତିଗତ ଅତ୍ୟାଚାର ତଳାଉଥିଲେ । ତେଣୁ ଦଳିତ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଜାଗି ଉଠୁଥିଲା ତାହାକୁ ଦବାଇ ଦେବାକୁ କାରାଗାରୀ ସୁଲିଷ ଓ ଗ୍ରେଟ୍ ରାଷ୍ଟ୍ର ଜାତିର ଧନ ବୁଦ୍ଧି ଅସମ୍ଭବ ସବୁପ୍ରକାର ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ପରାଧୀନ ଜାତିମାନଙ୍କର ମନୁ ଜାତି ସଙ୍ଗେ ସମାନସ୍ତକ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦେବାର ବାସନାକୁ ଦାବି ଦେବାଲାଗି ରାଷ୍ଟ୍ରଶାସନ ନିଜର ସବୁ ମୁଦ୍ରାବଳ ଉପାୟ ଧରୁଥିଲା ।

ଅତୁର ମଧ୍ୟ ଏହି ପରାଧୀନ, ଅଦୁଲତ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଜାତିମାନଙ୍କର ଜାଗାକୁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ମଜଦୁର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସେହି ଜାତିରୁ

ଧନ ବୁକୁଅ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାଶୀଳ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ମଜହର ଶ୍ରେଣୀର ବୈପ୍ଳବିକ ଅନ୍ଦୋଳନରୁ ନିଜ ନିଜ ଜାତିର ଦ୍ୱାହଦେଇ ବିଭକ୍ତ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଜାତି ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ବିଭିନ୍ନ ନୀତି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ମେନ୍‌ସେରିକ୍ ଓ ବଲ୍‌ସେରିକ୍‌ଙ୍କର ନୀତି ଉତ୍ତରରେ ଶେଷ ସନ୍ତାମ ଗୁଲ୍‌ଲ । ମାତ୍ର ମେନ୍‌ସେରିକ୍‌ଙ୍କ ନୀତି ପୁଣି ଥରେ ଭୁଲ୍‌ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା । ମେନ୍‌ସେରିକ୍‌ଙ୍କ ଜାତିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ସମାଧାନରେ କାର୍ଯ୍ୟମେ ଥିଲା, ‘କିଲ୍‌ରଗଲ୍‌ ଅଟୋନୋମି’ ବା ‘ବୁଝିଗତ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ’ । ବଲ୍‌ସେରିକ୍ ଏହି ଜାତିଗତ ସମସ୍ୟାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଭେଦନା କରି ସେଥିରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲେ । ୧୯୧୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଖୁଲ୍‌ଲି ‘ମାର୍କ୍‌ସ୍‌ବାଦ ଓ ଜାତି ସମସ୍ୟା’ ନାମକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଉପରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅସୁନିୟମିତ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ଉଚ୍ଚା କଲେ ଉପସ୍ଥାପନୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇପାରିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସୂଚି ରଖିଲେ । ଜାତି ସମସ୍ୟା ସମାଧାନର ଏହାହିଁ ଏକମାତ୍ର ବୈପ୍ଳବିକ ପନ୍ଥା । ତାହା ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ଭବିଷ୍ୟତରେ ସମାନ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇ ପାରନ୍ତାର ଅଧିକାର ପାଇବେ ବୋଲି ଗଣିତମାନେ ଏକ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶତ୍ରୁ କାରଣାନ୍ତ ଓ ପୁଞ୍ଜିଶାସ୍ତ୍ର ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ି ଜୟଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ।

ବଲ୍‌ସେରିକ୍‌ମାନେ ଖୁଲ୍‌ଲିକି ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧ ଅନୁସାରେ ନିଜର ଜାତି ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଅସୁନିୟମିତ ଓ ସାବ୍‌ବୋମିକତା ନୀତି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏହାର ଫଳରେ ଉକ୍ତ ମଜହରର ଐକ୍ୟବଦ୍ଧ ଅନ୍ଦୋଳନରେ ସବୁଠାରୁ ବଳ ସେହି ବଳ ବାଧା ଥିଲା, ତାହା ଦୂର ହୋଇଗଲା । ଏଣିକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ମଜହର ଅନ୍ୟ ଜାତିର ମଜହର ସଙ୍ଗେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ଗୁଣୀ ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଗୁଣୀ ସଙ୍ଗେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ଶ୍ରେଣୀ ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଶ୍ରେଣୀ ସଙ୍ଗେ ସବୁ ସଙ୍ଗେତ ଅବଶ୍ୟାସ ରୁଚାଇ

ଏକ ହୋଇ ସବୁପ୍ରକାର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଅନ୍ଦୋଳନରେ ଭାଗ ନେଲେ ।
 ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନଙ୍କର ଚାରିଗଡ଼ ଗତି ଠିକ୍ ଓ ବୈପ୍ଳବିକ ବୋଲି
 ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ସବୁ ଜାତିର ଏକତା, ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଏକତା ତଥା ବୃକ୍ଷର
 ଅନ୍ଦୋଳନରେ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ଦଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ଦଳମାନଙ୍କ ଅଗରେ ଛଡ଼ାହୋଇ ରାସ୍ତାରେ ଅପୂର୍ବକରେ ଘଟିଗଲେ ।

ମଜଦୁରମାନେ ‘ପ୍ରଭାତୀ’ର ନିଜର ପାଖଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ
 ପାଇଲେ । ପ୍ରଭାତୀ ବାଉଁଶର କେନ୍ଦ୍ରରେ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଜା-ପ୍ରଭାତୀ,
 ପୁର-ପ୍ରଭାତୀ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ମଜଦୁର ଅନ୍ଦୋଳନର
 ସମ୍ପତ୍ତି କରିବାରେ ଲାଗିଲା ।

ଚତୁର୍ଥ ଭୂମି (ପାଲିଆମେନ୍ତ) ନିର୍ବାଚନ ବେଳକୁ ପ୍ରଭାତୀ ଏଥର
 ଏକ ଅନ୍ଦୋଳନର ଝଡ଼ ସୃଷ୍ଟି କଲା ଯେ, ଛଅଟିପାକ ଶ୍ରମିକ ନିର୍ବାଚନ
 କେନ୍ଦ୍ରରୁ ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ ଭେଟ ପାଇଲେ । ଯେଉଁଠି ମଜଦୁର
 ଅସହଯୋଗ, ଯେଉଁଠି ମଜଦୁର ଅନ୍ଦୋଳନ ହୋଇନାହିଁ ବା କମ୍
 ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକମାନେ ଅସହଯୋଗ ଭଲ ଚଳନ୍ତି, କେବଳ
 ସେହିମାନଙ୍କ ଭେଟ ମେନ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ ପାଇଲେ । ମେନ୍‌ସେରକ୍‌ମାନେ
 ଅସହଯୋଗ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଅବିତା ଓ ଦୁର୍ବଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଯେ
 କେତେକ ଭେଟ ପାଇଲେ ଏହି କଥା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ମହାସମର ପୁରୁଷ ଚତୁର୍ଥ ଭୂମି ନିର୍ବାଚନ ଏବଂ
 ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଓ ବଲ୍‌ସେରକ୍‌ମାନଙ୍କର ନିର୍ବାଚନ ଯୁଦ୍ଧ ରାସ୍ତାରେ
 ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ।

ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଯୁଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ରାଜରେ ଭୂମିରେ ଥାଇ ଘର
 ଛାଡ଼ି ପ୍ରବୃତ୍ତନାର ପଥ ଓ ସାଲ୍‌ସେରକ୍‌ ନେବାବେଳେ ବଲ୍‌ସେରକ୍‌
 ରୋମାନେ ବାହାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣୀ, ମଜଦୁର, ସୈନ୍ୟବାହନର

ଅନ୍ତର୍ଲଳିତା ତମା ଭିତରେ ଆଉ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ ନବୀନାୟିକାଙ୍କ
ଏବଂ ତା'ର ପଲରେ ବାହାରର ଗୁପ୍ତକାମ ସଙ୍ଗେ ତୁମା ଭିତରର ଅନ୍ତ-
ସଙ୍ଗତ କାମକୁ କିପରି ଯୋଡ଼ି ବସ୍ତ୍ରର ଲାଗି ଦେଖିବୁ ତାହାର ବରାଣିକ
ତାହାର ନମୁନା ଦେଖାଇ ଦେଲେ । ପଲରେ ତୁମାର ବଳସେରିକ
ସରମାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ଅନ୍ତର୍ଲଳିତାଙ୍କ ସୁଖପାତ୍ର ହେଲେ ଓ ବଳ-
ସେରିକ ଅନ୍ତର୍ଲଳିତାଙ୍କ ପ୍ରସାର ହେବାରେ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ
ଅନ୍ତର୍ଲଳିତା ଜାଣି ସରକାର ବେଅନ୍ତର କରୁ ନ ଥିଲା, ସେହି ଅନ୍ତର୍ଲଳି-
ତାଙ୍କରେ ବଳସେରିକମାନେ ସୁଖାଗରୀଷ୍ଟ ଦଳ ହୋଇଗଲେ ।

ଲେନିନ୍ ପ୍ରାନ୍ତର ପାରି ସହରରେ ଥିଲେ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଓ ବସ୍ତ୍ରର ଅସର ହେବା ଜାଣିପାର ରାମ୍ବତୀ ଅହର ନିକଟରେ ରହୁକାକୁ
ଅନ୍ତର୍ଲଳିତା ଭିତରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ ।

ପ୍ରଥମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସମୟ

୧୯୦୫ ର ଉପ ଜନ ବିପ୍ଳବର ଧ୍ବଂସ କରିବାଲାଗି, ଅମେ ଛାଣି ଥାଇ, ବ୍ରିଟିଶ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବଧେଇଥିଲା । ତାର କାରଣ ଥିଲା ସ୍ୱାଧୀନତା । ଉପରେ ଥିବା ବ୍ରିଟିଶ ପୁଞ୍ଜି ପେ କେବଳ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଓ ଦୁନିଆର ଶୋଷଣପ୍ରଥା ଏକ ଧ୍ବଂସମୁଖୀ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା । ଦୁନିଆର ବୁର୍ଜୁଆ — ପୁଞ୍ଜିପତି ଶ୍ରେଣୀ, ଦୁନିଆର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଉପର ୧୯୦୫ ବିପ୍ଳବର ଏହି ପ୍ରଳୟଙ୍କର ବିପଦର ସଙ୍କେତ ବୋଲି ବୁଝିପାରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଉଷ୍ମ ସରକାରର ବ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ସେତେବେଳେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଉତ୍ତମୁଖୀ ଜାରଣାସନରୁ ଉତ୍ତାପ କରିଥିଲା । ତା ପରେ ଉଷ୍ମ, ବ୍ରିଟେନ୍ ଓ ଫ୍ରାନ୍ସ ଇତିହାସିକ ମଣି ଏକ ସନ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଜର୍ମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱତା କରି ତାଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାଲାଗି ଇତିହାସିକର ଏହି ମେଣ୍ଟ ।

ସବୁପ୍ରକାର ସଜବାଜ ଆୟୋଜନ କରି ସାର ଉତ୍ତମ ସମୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଲେ । ପୃଥିବୀର କ୍ରୀମାଳ ଓ ବିଜାର ସବୁ ଆଗରୁ ଇଂରେଜ, ଅମେରିକା, ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ଉଷ୍ମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଣ୍ଟା ସରିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜର୍ମାନ, ଅଷ୍ଟ୍ରିଆ ପ୍ରଭୃତି ନୂଆ

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶକ୍ତି ହସାବରେ ଦୁଇଥରୁ ଅଧିକ ଥରେ ବାଣ୍ଟି ନିଜ ନିଜର ଛାତ୍ର ସାଙ୍ଗସ୍ଥ ବେବାଦୀ ଗଢ଼ିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡ, ଫ୍ରାନ୍ସ ପ୍ରଭୃତି ନିଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କରବାଲାଗି ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶକ୍ତି ଜର୍ମାନୀରୁ ନିର୍ଦ୍ଦଳ କରବାଲାଗି ଅସ୍ତ୍ରୋତ୍ତରରେ ଲାଗିଗଲେ ।

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସରକାର ତୁର୍କ ଦେଶର କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲରୁ ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରିଆର ଗାଲସିଆ ପ୍ରଭୃତି ନେବାକୁ ଅଖି ପକେଇଥିଲା । ବ୍ରିଟେନ ମଧ୍ୟ ମେସୋପଟାମିଆ, ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ପ୍ରଭୃତି ତୁର୍କ ଠାରୁ ନେବାକୁ ମତଲବ ରଖିଥିଲା ଓ ଲଜପୁରେ ଝୁଲୁ ଗ୍ରାଧାନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରର କର ରହିବ ବୋଲି ମନସ୍ତ କରିଥିଲା । ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଫ୍ରାନ୍ସର ଉପନିବେଶ ଛଡ଼ା ରୁଷର ସୁବେନ, ବର୍ଡିକ୍ ପ୍ରଦେଶ, ପୋଲଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି ନେବାକୁ ଜର୍ମାନୀ ଠିକା ପୋଷଣ କରିଥିଲା । ପରସ୍ପରବିରୋଧୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଫ୍ରାନ୍ସ ଦଳ ବିରଳ ଗାନ୍ଧି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ବୋର୍ଲି ପୃଥିବୀର ସମାଜବାଦୀମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅନ୍ତଃସ୍ଥାନ ଥିଲା ତାହା ୧୯୦୭ ରେ ଷ୍ଟୁଟଗାର୍ଟଠାରେ, ୧୯୧୦ ରେ କୋପେହୁହେନେରୁ ଠାରେ ଓ ୧୯୧୨ ରେ ବାସେଲଠାରେ ଅଗାମୀ ଯୁଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗ୍ରୀସବେଲେର ଗାନ୍ଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅଗାମୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇପକ୍ଷ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ରହିବେ; କୌଣସି ପକ୍ଷରେ ଲୋକ ସରକାର ରହିବେ ନାହିଁ ଓ ଫରାୟ ପକ୍ଷର ଜାତି ହେବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଲାଜ—ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, କୋମାଲ ଓ ବଜାର ଲାଗି ଉତ୍କଳ ପକ୍ଷ ଲଢ଼ୁଛନ୍ତି; ଶାନ୍ତି ପାଇଁ, ମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ବା ସାମ୍ୟବାଦ ପାଇଁ କେବଳ ଲଢ଼ୁନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ନିଜ ଦେଶର ସରକାର ବନ୍ଦୁକରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ କରିବେ—ଏହାହିଁ ଥିଲା ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକର ଗାନ୍ଧି ।

ମାତ୍ର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକରେ ଥିବା ଉଷ୍ଣ ମେନ୍ସେରବ୍‌ଦଳ ପର ବ୍ରହ୍ମେନ୍‌ର ଶ୍ରମିକଦଳ, ସୋସିଆଲ ଡିମୋକ୍ରାଟ୍ ଦଳମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ମାତ୍ରେ ଅତି ସୁବିଧାବାଦୀ ଗାନ୍ଧି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ୧୯୧୪ ମସିହା ଯୁଦ୍ଧ ଜନସୂଚକ ନୁହେଁ—ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ; ତେଣୁ ଏଥିରେ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଭାଗ ନେଇ ପାରବ ନାହିଁ ଏହି ଗାନ୍ଧି କେବଳ ଉଷ୍ଣ ବଲ୍‌ସେରବ୍‌ଦଳ ଓ ଲେନିନ୍ ଏବଂ ପୁଥୁଗାର ଆଲ୍‌ କେଡେବ୍ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକବାଦୀ ଗ୍ରହଣକର ସୁବିଧାପଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧି ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ ।

୧୯୧୫ ରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକବାଦୀମାନେ ପ୍ରଥମେ ଜର୍ମେରୂଷୀୟାନ୍ ଠାରେ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀ ଡାକିଲେ । ଏହିଠାରେ କେଡେବ୍ ସଜା ଅନ୍ତର୍ଜାତିକବାଦୀଙ୍କୁ ଘେନି ଲେନିନ୍ ଏକ ବାମପନ୍ଥୀଦଳ ଗଢ଼ିଥିଲେ । ୧୯୧୬ ରେ ସୁଇଜରଲଣ୍ଡର କଥେଲ ବୋଲ୍ ଏକ ପକ୍ଷୀଗ୍ରାମରେ ଦ୍ଵିତୀୟବାର ସମ୍ମିଳନୀ ହେଲା । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ବଲ୍‌ସେରବ୍‌ମାନେ ଓ ଲେନିନ୍ ସୁବିଧାବାଦକୁ ନିର୍ମୂଳ କରି ପାରଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏଇ ଦୁଇଟି ସମ୍ମିଳନୀ ପୁରୁଷର ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଗଲା, ଯାହାକୁ ଘେନି ଲେନିନ୍ ୧୯୧୮ରେ ସୁବିଧାବାଦୀ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ ତୃତୀୟ ବା କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ଗଢ଼ିଲେ ।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର କଂଗ୍ରେସ୍‌ର ପର ଟ୍ରଷ୍ଟି ଓ ମାରଜୋଭ୍ ଲେନିନ୍ ଓ ବଲ୍‌ସେରବ୍‌ମାନଙ୍କର ସବୁ ଶୁଦ୍ଧଜାତି ଓ ସାମ୍ୟବାଦର ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ । ମେନ୍ସେରବ୍ ଓ ସୋସାଲିଷ୍ଟ୍ ରବଲିଉସନାରୀମାନେ ୧୯୧୪ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ।

ଏତିକିବେଳେ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ କରୁଣ ଅବସ୍ଥା ବାହାଳରେ ଜାରଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁଲିସ୍ ଉତ୍ତରେ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଅଭିନବରାଜ ଅନୋଲନ ଗୁଲିଥିବ ତାକୁ ବେଅଭିନ କରିଦେଲା । ଖବର ବାଗଜ୍, ସବ୍ ସମିତି, ଶୋରୋଡା ଇତ୍ୟାଦି ନୂଆ ନୂଆ କଂଗ୍ରେସମାନ ଜାରି କଲା ଓ

ହୁମାନ୍ ବଲସେଇଲ୍‌ମାନେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ ଚରୁକ୍ଷରେ ପିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କଲେ । ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ବଲସେଇଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଧରି ନେଇ ଯୁଦ୍ଧ ସାଇବରୀୟ ପଠାଇଦେଲା । ଖୁଲିନ୍ ପ୍ରଭୃତି ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ସାଥୀ ଓ ସହକର୍ମୀ ନିର୍ବାସିତ ହେଲେ । ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ବଲ ସେଇଙ୍କୁ ଲୁଚି ରଖି ରହି ବସ୍ତ୍ରବର ଯାଗରୁ ବଢ଼ାଇ ରଖିଥିଲେ । ଲେନିନ୍ ଏହିପରି ହୋଇ ବିଦେଶର ଗୁପ୍ତ ସୁଲୁସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ପ୍ରଥମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଓ ସ୍ଵାଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ସୁବିଧାକ ମାନଙ୍କୁ ପକାଇ ପକାଇ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟପୂର୍ବକ ହେଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧର ରୂପ କ'ଣ ? ଦେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ଜନସୁଧ, ଦେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ ? ଦେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ଅନ୍ୟାୟ ? ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଲେନିନ୍ ଉଦ୍‌ଭ୍ରାନ୍ତ ମାର୍କ୍ସପିନ୍‌ସ୍ଟାଇନଙ୍କୁ ବାଟକୁ ଅଣିଲେ ଓ ମେନସେଭିକ୍, ଇନ୍ଦ୍ରର ଶ୍ରମିକଦଳ ପ୍ରଭୃତି ବୁର୍ଜୁଆଶ୍ରେଣୀର ଗୁପ୍ତତର ମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରବା—ମୁଖା ଖୋଲ ଦେଲେ । ଏହାର ଫଳରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକେ ଓ ମଜଦୁର ୧୯୧୪ ମସିହା ଯୁଦ୍ଧକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖି ଓ “ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ—ସୁଝିବାଦର ଚରମାବସ୍ଥା” ନାମକ ବହି ଲେଖି ଲେନିନ୍ ନୂଆ ଅବସ୍ଥାରେ ମାର୍କ୍ସବାଦକୁ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲେ । ଏହାର ଫଳରେ ଇନ୍ଦ୍ର ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଭିତରେ ଦିନକୁ ଦିନ ବୈପ୍ଳବିକ ଚେତନା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପର ଅସ୍ପାନ୍ତବିକ ସମୟରେ ଏକ ଜାରଖାସ୍ତ୍ର ଶାସନର ଅଦମ୍ୟ ଶୋଷଣପନ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉକ୍ତ ଜନତା ବସ୍ତ୍ରବ ଅଭିଯୁକ୍ତି ହୋଇ ଚାଲିଲେ । ଏଥିପ୍ରତି ଉକ୍ତ ବସ୍ତ୍ରବ ଓ ଲେନିନ୍, ଖୁଲିନ୍ ବା ବଲସେଇଲ୍ ପାଠି ପେମିତି ଖଣ୍ଡେ ସୁନ୍ଦାରେ ଗୁଡ଼ା ସେହୁପରି ଜଣାପଡ଼େ । କାରଣ ଲେନିନ୍ ଓ ଖୁଲିନ୍ ଉକ୍ତ ବସ୍ତ୍ରବର ସଙ୍ଗଠନ, ପରିଚାଳନା, ବିଜୟ ଓ ସଂରକ୍ଷଣରେ ଯେଉଁ ଜାତି ଗୁଡ଼ିଏ କରିଛନ୍ତି ତାହା କରି ନ ଥିଲେ ଉକ୍ତ ଅତି ସୋଭିଏଟ୍ ଉପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ବା ଦୃଶ୍ୟରେ ସବୁ ପ୍ରଥମ ଗୁଣୀ ମଜଦୁର ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତା । ଅତୁର ମଧ୍ୟ

ଦୁଇଥର ଗଣତାରିକ ଅନୋଳନ, ମହଦୁର ଶ୍ରେଣୀର ସାମ୍ୟବାଦୀ ଅନୋଳନର ପ୍ରଥମ ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ପାରୁ ନଥାନ୍ତା ।

‘ରକ୍ତ ରବିବାର’ର ରକ୍ତନଦୀର କାର ନିକୋଲସ୍ ବାରିୟାର ସ୍ବପ୍ନ ଦେଖି ଥିବ ଉଠିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦେହ ଅପରର ମୁଖର ଚକ୍ଷୁକାରେ ଦୃଶ୍ୟ — ନିଜ ଅଗାମୀ ବଞ୍ଚନା ଓ ଗୁପ୍ତ ନାଶର ଦୁଃସ୍ବପ୍ନରେ ଶିଥିଳ ଉଠିବ ।

ସ୍ବପ୍ନ ଘୋଷଣା କରି କାର୍ ନିକୋଲସ୍ ଅଶ୍ବପ୍ତର ଏକ ଜଣାପ ମାରଲେ । ମୁକ୍ତଲଗି ଦେଶର ତଥାପି କରି ଚଳୁଥିବା ଶବ୍ଦ କରଦେବ, ଏହାକୁ ଦେଇ କାର୍ ନିକୋଲସ୍ ଓ ତାଙ୍କ ଗୁଣୀକର ସବୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଚଳନା । ଗୁଣୀକର ଆଉ ଗୁଣୀକର ଅତି ବଶସ୍ତ୍ର ଦେଲେ ଗୁପ୍ତପୁଟିନ୍ ନାମକ ଏକ ବନ୍ଧୁ ତପସ୍ବୀ । ଗୁପ୍ତପୁଟିନ୍ ଯେ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ କରି ପାରନ୍ତି, ଧଳାକୁ କଳା କରି ପାରନ୍ତି — ଏହି ବଶସ୍ତ୍ର ଗୁଣୀକର ଦୃଢ଼ ଦେଇ ଏକ ରକ୍ତ ଗୁଣୀକର ଏଣିକି ଏହି ଗୁପ୍ତପୁଟିନ୍ଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ଗୁଣୀକ ଦୃଢ଼ମରେ ଗୁଲିଲା । ଗୁପ୍ତପୁଟିନ୍ ଗୁଣୀକ ସହ ମିଳି ରକ୍ତ ଶାସନର ସୁନ୍ଦର ଦେଲ । ମନ୍ତ୍ରୀ-ନିୟନ୍ତ୍ର, ମନ୍ତ୍ରୀ-ବରଗାସ୍ତ୍ର ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାରେ ଦେଲା । ଲେନିନଙ୍କ ଭାଷାରେ “ବୁଦ୍ଧିଜୀବି ରକ୍ତ ପିପାସୁ ନିକୋଲସ୍” ଏଥର ଅନନ୍ଦରେ ବସେଇ ଦେଲେ । ସବୁ ଦୁଃସ୍ବପ୍ନ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଲାଭ । ଏଣିକି ସେ ଦେଖିଲେ ଅଗଣ୍ଡ ଗୁଣୀକର ଗୁଣ ସିଂହାସନରେ ବସିବୁ । ରକ୍ତଗୁଣୀ ଗୁଣୀକର ବସ୍ତ୍ରର ଲାଭ କରୁଛି । ରକ୍ତର ମହଦୁର ଶ୍ରେଣୀର ରବି ଶବ୍ଦ ହୋଇଛି — ବଳସେଇକୁ ପାଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଛି । ଫଳରେ ଯେପରି ରକ୍ତଗୁଣୀ ନିଷ୍ପନ୍ନ ।

ଗୁଣୀକ ଓ ଗୁଣୀକର ଏହି ସ୍ବପ୍ନ ଅଦେହର ନୁହେଁ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ରକ୍ତରେ ଚଳୁଥିବା ଅବାଜ କରି ଅସୁଅଲେ ସେମାନେ ପୁଣି ବାରିୟାର କାରକ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଏଥର ପୁଣି ସ୍ବପ୍ନର ଅସୁଅମର୍ଶ କଲେ । ମେନସେଇକୁ, ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରବିକରଣରୁ

କ୍ୟାଡେଟ୍ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଡାର୍ ନବୋଲ୍ସଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧସତ୍ତ୍ୱ ସମର୍ଥନ ଦେଲେ ।

ବୁର୍ଜୁଆ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନଙ୍କର ଦଳ ଯୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟମକୁ ହାତକୁ ନେଇ ଶ୍ରମିକ ଓ ବୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତୋଳନକୁ ଯୁଦ୍ଧମୁଖୀ କରିଥିଲେ । ଗାଁ ଗଡ଼ଲ ଓ ସହରରେ ‘ଜେମ୍‌ସ୍‌ସୋଭ୍’ ନାମକ ଅନ୍ତଃସ୍ଥାନମାନ ଗଢ଼ି ବୁର୍ଜୁଆଶ୍ରେଣୀ ଭିତରେ ଯେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଛପୁୀ ହେଲେ ରକ୍ଷରେ ପୁଞ୍ଜିବାଦର ବୁଦ୍ଧିଧି ଶକ୍ତି ହୋଇଯିବ ।

କିନ୍ତୁ ରକ୍ଷରେ ଯେ ଯୋଡ଼ିଏ ଇର୍ଷା ହୋଇ ସ୍ଵାଭିହି ଏ କଥା ନବୋଲ୍ସ ଦେଖି ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ କି ବୁର୍ଜୁଆମାନେ ବୁଝି ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ରକ୍ଷରେ ଡାର୍ ନବୋଲ୍ସ, ଶ୍ରମିକ, ଶ୍ରମପ୍ରସ୍ତୁତ ଶ୍ରମପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ବୁର୍ଜୁଆ ପୁଞ୍ଜିପତିଶ୍ରେଣୀ ସୁଖର ସୁନେଲ ସ୍ଵପ୍ନରେ ବିଭେଦ ହୋଇ ପାରିବ ସେହି ରକ୍ଷରେ ଶତ ସହସ୍ର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଦମନର ନିଷ୍ଠୁର ସତ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ଗୁପ୍ତୀ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଇତିହାସକୁ ନୂଆକରି ଗଢ଼ି ତୋଳୁଥାନ୍ତୁ ।

ଏହି ସତ୍ୟ ବାରିସ୍ତାର ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥାଏ । ବୁର୍ଜୁଆମାନେ ଏତିକିବେଳେ ମଜଦୁରମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃସ୍ଥାନ ଇତିବାକୁ ଏକ ସ୍ଥାନ ତିଆରି କଲେ; ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଳ୍ପଉତ୍ପାଦନରେ ‘ମଜଦୁରଦଳ’ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଚାଟ ନେଲେ । ମେନ୍‌ହେରକ୍ ଓ ଗୋସ୍‌ଥାଲକ୍ସ୍ ରିଭଲୁସନାରୀମାନେ ତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ କଲେ । ମୁଁ ସ୍ତ ବଲ୍‌ହେରକ୍‌ମାନେ ଏହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସକରି ବଢ଼ିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ମଜଦୁରମାନେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଅବଶ୍ୟ ମେନ୍‌ହେରକ୍‌ମାନେ ଅସଂଗଠିତ ମଜଦୁରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜର ପ୍ରଭାବଶକ୍ତିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରଖିଥାନ୍ତୁ ।

ତୁମାର ବଲ୍‌ହେରକ୍ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚିରାଏ ବର ଯେତେବେଳେ ବରୁର ବରଗଇ ସେତେବେଳେ ବଲ୍‌ହେରକ୍ ସତ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ବାରିସ୍ତ

ଓ ସାହସ ଦେଖାଇ ନରହୁଡ଼ା ତାର ଅଦାଲତରେ କିଛି ଗଣିତ କର୍ମପତ୍ରର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ତାହା ମଜଦୁରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦ ଓ ଉତ୍ପାଦନାର ସମ୍ପର୍କ କିଛି । ଦେବଳ ବାମନେଇଁ ଗୋଟିଏ ଜଣେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅପୂରଣାଗତି ନେବାରୁ ସେ ମଜଦୁରମାନଙ୍କର ଅତି ଦୁଶାର ପାତ୍ର ହେଲେ ।

ଯୁବବର୍ଷମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ନିଜ ନିଜର ଶକ୍ତି ଓ ମମର୍ଥତା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପ୍ରାଣପଣେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥାନ୍ତି । ସରକାରୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତର ଅନ୍ୟ ଯେଉଁସବୁ ଦଳ ସରକାରରେ ପୋଷା ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ବଲ୍ଲସେରକ ଦଳ ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହିନୀ ଭିତରେ ରୂପ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ଗଢ଼ି ଭବିଷ୍ୟତ ଅନ୍ତର୍ବିସ୍ଥାବ ଲାଗି ସୈନ୍ୟବାହିନୀରୁ ସମ୍ପର୍କିତ କରାବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ତୋନ୍ଦୁଝାଡ଼ରେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ବଲ୍ଲସେରକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗଡ଼ାମଲ୍ଲ । ବଲ୍ଲସେରକ ପ୍ରଦେଶ, ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭିତରେ ବଲ୍ଲସେରକ ରୂପ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗଢ଼ି ଉଠିଲା । ଯୁବରତ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭିତରେ ସଭାବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଦିପର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଏ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁବର ବିରୋଧ କରି ନିଜ ନିଜ ଦେଶର ପୁଣିବାସ ସରକାରକୁ ଧ୍ୟାନ କରିଦେବେ, ତାହାର ଉଦ୍ୟମ ଅତି ବୃଦ୍ଧିର ସହକାରେ ବଲ୍ଲସେରକମାନେ କରି ପାରିଲେ ।

ମଜଦୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭିତରେ ଏହି ପ୍ରକଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେଉ ବୁଲ୍ଲବର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୁଲ୍ଲିଆ ସତ; ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ମଜଦୁର ଓ ଗାଁ ଗହଳର ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନେତୃତ୍ୱ, ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ କଳାୟ ଥିବାରୁ ତାର ଗାଢ଼ନ ତତ୍ତ୍ୱ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ବଳ ପାରିଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଦୁଇଜଣ ତାର ସରକାର ଉତ୍ତର ଯୁବ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁବରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା । ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯୁବରୂପରେ ଜବନ

ସୁଦୂର ଲଢ଼େଇ ବନ୍ଧୁଥିବା ବେଳେ ତା' ପାଖରେ ହାତ ଦୃଢ଼ଥର ନ ଥାଏ, ତା' ଶିରରେ ଶୀତଲୁଗା ନ ଥାଏ ବରଂ ତା' ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର ନ ଥାଏ । ୧୯୧୫ ରାସ ଛାପାନ ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ରାସ ଓ ବଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ମୂଳାପା ଉଠାଇଥିଲେ । ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ବଦେଶୀକୁ ନିଜ ଦେଶର ଯୁଦ୍ଧ ସରଜ୍ଜାମ ଚିତ୍ରା ଦରରେ ବନ୍ଦି କରି ଯୁଦ୍ଧ ସରଜ୍ଜାମ ମାଉଥିବା ମାତରେ ଡେକାପଥର ଚର୍ଚ୍ଚିକର ପଠାଇଥିଲେ । ଚିତ୍ର ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କାହାଳୀରେ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ସରଜ୍ଜାମ ଚିତ୍ରରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କଲେ ।

ରାସପୁଞ୍ଜିର ଚିତ୍ରପତ୍ର ଓ ଜାର ନିକୋଲସଙ୍କ ମନମୁଖୀ ଶାସନରେ ବୁର୍ଜୁଆ ପୁଞ୍ଜିପତି ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ ଅସନ୍ନ ହେଲେ । ଯଦିଓ ଜାର ପୁଞ୍ଜିବାଦର ରକ୍ଷାବର୍ତ୍ତା ତଥାପି ବୁର୍ଜୁଆ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜ ହାତରୁ ପୁରସ୍କାର ଶାସନ କ୍ଷମତା ଅଣିବା ପରେ ଜାର ବଞ୍ଚେଇ ଥିଲା । ଫଳରେ ବୁର୍ଜୁଆଶ୍ରେଣୀ ଜାରଙ୍କ ସ୍ବର ମାରିବେଲ୍ ଗୋରାନ୍ଦୋଫ୍‌ଙ୍କୁ ଗ୍ରାହରେ ବସାଇବାଲାଗି ଏକ ଗୁପ୍ତ ଚିତ୍ରପତ୍ର କରୁଥିଲେ । ବ୍ରିଟିଶ ଓ ଫରାସୀ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ରାସ ବୁର୍ଜୁଆଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ରାସ ଓ ବଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିପତି ଶ୍ରେଣୀ ଏହା ଫଳରେ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରି ପାରୁଥିବା ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମରେ ଜାର ନିକୋଲସ, ରୁଶୀ ଓ ରାସପୁଞ୍ଜିନଙ୍କ କବଳରୁ ରାସକୁ ରକ୍ଷାକରି ଅନ୍ତର ଭଲଭାବେ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳେଇବେ । ଏପରି ଭାବେ ଅତ୍ୟାଗୁଣ ରାଜାକୁ ଗାଦିଚ୍ୟୁତ କରି ଅଗାମୀ ଜନଶୃଙ୍ଖଳର ଗଢ଼ିବୋଧ କରିଦେବେ ଓ ରାସବୁର୍ଜୁଆଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ରାସ ପୁଞ୍ଜିବାଦକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ଏହିବେଳେ ରାସରେ ବସ୍ତ୍ରବର ସମ୍ପାଦନା କେତେ ଏହି କଥା ଜାଣିବାଲାଗି ବ୍ରିଟିଶ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ଅତି ବ୍ୟଗ୍ର ହେଉଥାନ୍ତି । କେବଳ ବ୍ରିଟିଶ ଦୁହେ, ଫରାସୀ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଉଥାଏ । ତେଣୁ ବ୍ରିଟିଶ ଯୁଦ୍ଧ ପରିସଦର ମୁଖିଆ ମନ୍ତ୍ରୀ ଲର୍ଡ୍ ମିଲନର ୧୯୧୬-୧୭ ଶୀତ ଚାଳରେ ରାସର ଅବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ରାସକୁ ଅସିଲେ । ଗୁରୁତ୍ବ ଦୁଇ ସବୁକଥା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଲର୍ଡ୍ ମିଲନର ବଳତରୁ ଯାଇ ମତ ଦେଲେ ଯେ ରାସରେ ବସ୍ତ୍ରବ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ସୁବିଧେୟରେ ଉଷ ସୈନ୍ୟବାହନ ବାରମ୍ବାର ପରାସ୍ତ ହେଉଥାନ୍ତି । ସୁବିଦ୍ୟୋପିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜର୍ମିନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ହିତଚେତନତର୍କ ଉଷରୁ ଅବରୋଧ କରୁଥିଲେ । ସୁଦୂରବ୍ୟାପୀ ଶ୍ରୀଲଙ୍କ ସାବିତ୍ରୀଧର ଲେଲି-ଓବେରୁ କମ୍ପାନୀ ଉତ୍ତରର ମରମନ୍ତ୍ରୁ ବନ୍ଦର ଛଡ଼ା ଉଷରୁ ଚଳିପଥ ଅଧିକାର ସବୁ ଗ୍ରସ୍ତା କଲେ ହୋଇଗଲା । ଏହି ଦୁଇଟି ଗ୍ରସ୍ତାରେ ଚଳିପଥ ଅଧିକାର ଅଧିକ ସମସ୍ତସାପେକ୍ଷ ଓ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । ଉଷରେ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବା ଗୁରୁ ସିଲ୍‌ର ପ୍ରସାର ତ କମ ଥିଲା; ତେଣୁ ସୁବିଧାମଗ୍ନୀମାନ ଦିନକୁଦିନ ଉତ୍ତାପିତହାରେ ଲାଗିଲା । ଉଷରେ ଯେଉଁ ସୁବିଧାମଗ୍ନୀ ଲିଆର ଦେଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯାଇ ନିରୁପ ଧରଣର ଚଳିପଥ ଦେଲା । ସୁବିଧା ଦ୍ଵିଗୁଣ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହେବ ସୁବିଧାମଗ୍ନୀ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁସବୁ ଗୁଣୀକୁ ସୈନ୍ୟବାହନରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ କରାଯିବ, ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ସୁବିଧା କରୁଥିଲେ । ହାତରେ ଝଣ୍ଡେ ବନ୍ଧୁକ ନ ଥାଇ, କମରରେ ଗୁଳି ନ ଥାଇ ଉଷସୈନ୍ୟ ସୁବିଧା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଜାର୍‌ଜ୍‌ସ୍‌ ସିଦ୍ଧାସନ ଲାଗି, ପୂର୍ଣ୍ଣପିତ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣପିତ୍ତର ଲାଗି ଲାଗି କଲେ ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସର୍ବୋପରି ଉଷର କୌଣସି ଉଲଟ ସୈନ୍ୟ ସଂଗଠନ ଓ ସୁବିଧା ସଂଗଠନ ଯେ ଥିଲା ଏବଂ କହୁବା ଲାଜାର ବିଷୟ ଦେଲା ।

ସବୁ ପରାସ୍ତ ଓ ଅସମାନରୁ ଜାର୍‌ଜ୍‌ସ୍‌ ବେଶାଦର କରୁଥିଲେ; ମାତ୍ର ୧୯୧୫ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଓ ଶରତକାଳରେ ଯେଉଁ ପରାସ୍ତ ହେଲା ସେଥିରୁ ଉପରୁ ଅତି ଓଲଟି ଅବସ୍ଥା କରାଯାଉ ଏ ବିରାଟ ଜାର୍‌ଜ୍‌ସ୍‌ର ଉଦ୍ଧାର ନାହିଁ ।

୧୯୧୬ ବେଳକୁ ଜାର୍‌ ସୈନ୍ୟବାହନ ସାମାନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବରାମତି ଦେଖାଇବାରେ ଜାର୍‌ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣପିତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସାର୍‌ ପୋଲିସ୍‌, ଲିଥୁନିଆ ଓ ବୋରସ୍‌ ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳରୁ ହରାଇ ଜାର୍‌ଜ୍‌ସ୍‌ର ଅଣ୍ଟା ଗୁଣି ପଡ଼ିଲା । ଅତି ସେ ଲାଙ୍ଗୁ ଅଣ୍ଟା ଶତ ଚେଷ୍ଟାରେ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଫେବୃଆରୀ ବିପ୍ଳବ

ଜାରତନ୍ତ୍ର ଏକ ବିରାଟ ସଙ୍କଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲା । ଭୟ ବୁଲୁଥିବା ପୃଥିବୀର ଶ୍ରେଣୀ ଜାର ନିଜୋଲ୍‌ସ୍‌ଙ୍କ ଜାଗାରେ ମାର୍କ୍ସଙ୍କ ଲେନିନଙ୍କ ବସେଇ ଏ ସଙ୍କଟରୁ ଏଡ଼ିବାର ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ଭୟର ମଜୁର ଶ୍ରେଣୀ, ଭୟ ସୈନ୍ୟବାହନ ନିଜର ବୈପ୍ଳବିକ ଉପାୟରେ ଏ ସଙ୍କଟର ସମାଧାନ କଲେ । ସେ ସମାଧାନର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରୂପେ ଜାର ନିଜୋଲ୍‌ସ୍‌ ଗଲେ, ରାଶି ଗଲେ, ରାସପୁଟିନ୍ ଗଲେ । ମାର୍କ୍ସଙ୍କ ଲେନିନଙ୍କ କଥା ଜାର୍‌ବଣର କୌଣସି ଦାୟାଦ ଲାଗି ରାଜସୂତାସନ ସ୍ଥର ବସୁ ହେଲା ।

ଅଜ ପୁଣି ଜାନ୍ତୁଅଛ ଏ ତାରଣ । ଯେଉଁ ଜାନ୍ତୁଅଛ ଏ ତାରଣ
ଅରେ ୧୯୦୪ ଫୁର ଅସିଥିଲା ଏକ ଯେଉଁଦିନ ଜାର ନିଜୋଲ୍‌ସ୍‌ ମଣିଷ
ବନ୍ଧୁ ଦେଖି ଉପସରେ ବସି ଅନନ୍ଦରେ ମଦ ଖାଇ ବହେଇ ହୋଇଥିଲେ
ତାହାର ସ୍ମୃତିରୁ ତର ଜାହାଜ ରଖିବା ଲାଗି ଭୟମଜୁର ଶ୍ରେଣୀ
୧୯୧୭ ଜାନ୍ତୁଅଛ ଏ ତାରଣ ଦିନକୁ ଅତି ଉଦ୍‌ଗ୍ରାହର ସହିତ ସାଲନ
କରବାପାର ବାହାରିଛନ୍ତି । ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗ ବା ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ର ବଲସେଇକ୍

କମିଟି ମଜଦୁରମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଶୋଭାପାଠା କରି ଯୁଦ୍ଧ ବରୁଦରେ ଅବାଦ
ଉଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ୍ ସହର ଇଉଫ୍ରାରେ
ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ମଜଦୁରର ବିପ୍ଳବୀକ ମାନରେ ମୁଖରତ
ହୋଇ ଉଠିଲା । ଭାରବର୍ଗ ଓ ନାର୍ସିଜିସ୍ ସମେତ ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ୍‌ର ସମସ୍ତ
ମୁଲ ବଦ ହୋଇଗଲା । ଖାଲି ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ୍ ନୁହେଁ, ମସ୍କୋ, ବାବୁ,
ନିଜିନିନ୍‌ସ୍କୋରୁ ପ୍ରଭୃତିରେ ମଜଦୁରମାନେ ଧର୍ମଘଟ ଓ ସଭା,
ଶୋଭାପାଠା କଲେ ।

ମେନ୍ସେଭର ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଉଦ୍‌ଭବଜୀବନାବ୍‌ମାନେ କହୁଲେ
ଯେ, ଫେବ୍ରୁୟାରୀ ୧୪ ତାରିଖରେ ମଜଦୁରମାନେ ତୁମା ପାଖକୁ ଗୁଲୁଲୁ ।
କଲ୍‌ସେରୁକ୍‌ମାନେ ଏହାର କରୋଧ କରି ସଭା, ଶୋଭାପାଠା ଓ ଧର୍ମଘଟର
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରଖିଲେ । ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ କଲ୍‌ସେରୁକ୍‌ମାନଙ୍କର ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କଲେ ।

ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ୍ ସହରର ପୁଟିଲଭ୍ ତାରଖାନାରେ ଫେବ୍ରୁୟାରୀ
୧୮ ତାରିଖରେ ଯେଉଁ ଧର୍ମଘଟ ହେଲା ତାହା ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୃହଯୁଦ୍ଧ
ରାମିଗଲା । ଫେବ୍ରୁୟାରୀ ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ “ଓଶ୍-ନାଶ୍-ଦବସ” ।
କଲ୍‌ସେରୁକ୍ କମିଟି ନାଶ୍‌ମାନଙ୍କୁ ସେଦିନ କାମ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଲେ । କେବଳ ମଜୁର-ନାଶ୍ ନୁହେଁ, ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ୍‌ର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ
ମଜଦୁର ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମଘଟରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ବେକ୍‌ବେଲ ଏହି
ଘଟିତ୍ର ଧର୍ମଘଟ ଡରୁ ଏକ ବରଷ ଶୁକନିତିକ ଧର୍ମଘଟରେ ପରିଣତ
ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ଫେବ୍ରୁୟାରୀ ୨୪ ତାରିଖ ବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ
ମଜଦୁର ଧର୍ମଘଟରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ୨୫ ତାରିଖ ଦିନ ସାରା ପେଟ୍ରୋ-
ଗ୍ରାଡ୍ ସହର ହୁଲୁଲୁ କମି ଉଠିଲା । ସବୁ କାମ ବନ୍ଦ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମଜଦୁର
ଗୁମ୍ତାରେ ଶୋଭାପାଠା କରୁଛନ୍ତି । ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଚପୁରରେ ପଦାର୍ପଣ
କଲା । ସହରରେ ମଜଦୁରମାନଙ୍କର ଏହି ଅନ୍ତୋଳନ ପଳରେ ମତ୍ତ ହଲରେ
ଭୂମିମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେହାବୁ କରି ଉଠିଲେ ।

ଫେବୃୟାରୀ ୨୫ ତାରିଖ ଦିନ କାର୍ ନିକୋଲସ୍ ଫୈନ୍‌ସାଧକ ଶାବାଲେଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଦେଲେ, “କାଲିରାତିରେ ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧଧାରାରେ ସବୁ ଖୋଲିମାଲି ବନ୍ଦ କର ।”

୧୬ ତାରିଖ ସକାଳେ ଶାବାଲେଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧଧାରା ପେଟ୍ରୋଲ୍‌ସ୍‌ଟାଣ୍ଡ୍‌ ସହରର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସଶସ୍ତ୍ର ସୈନ୍ୟବାହନ ସଜ୍ଜିତ କରି ରଖିଲେ । ବଡ଼ ନଡ଼ି ବୋଠାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେସିନ୍‌ମନ୍ ମନ୍ ଶସ୍ତ୍ରା ହୋଇଥାଏ । ସହରସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଗୁମ୍ରା ବନ୍ଦ କରିଦେବାପାଇଁ ନେତୃନେତ୍ର ଏକ ପାତ୍ରରେ ପୁଲିସ୍‌ମାନେ ଚାଲୁଥାନ୍ତି ।

ଶାବାଲେଙ୍କୁ କାର୍‌କୁ ଅନ୍ତରରେ ଲେଖିଲେ, “ଅତି ଫେବୃୟାରୀ ୨୬ ତାରିଖ ସକାଳଠାରୁ ସହରର ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି ବଜ୍ରହୁଏ ।”

୨୫ ତାରିଖ ଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ପୁଲିସ୍ ବିଭାଗ ଯାହାକୁ ଇହା ତାହା ଗିରଫ କରି ତେଲଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି । ପେଟ୍ରୋଲ୍‌ସ୍‌ଟାଣ୍ଡ୍‌ ବଲ୍‌ସେରୁର କମିଟିର ପାଞ୍ଚଜଣ ସଭ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗିରଫ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଗିରଫଦାରୀ ଗୁଲିଥାଏ । ପୁଲିସ୍, କମିଟି, ମେସିନ୍‌ମନ୍‌ରେ ଉତ୍ତର ସମୁଦ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରି କାର୍‌ନିକୋଲସ୍ ବିପ୍ଳବ ଦମନ କରିବାକୁ ବଳପରକର ଥାଆନ୍ତି ।

ଫେବୃୟାରୀ ୧୪ ତାରିଖରେ ତୁମ୍ବା ପାଖରେ ସମବେତ ହେବା ଉଚିତ ମେନ୍‌ସେରୁକ୍‌ମାନେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତେ । ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଏହା ଫଳରେ ଉତ୍ତର ବୁର୍ଜୁଆ ଶ୍ରେଣୀ ଯେ କି ସରକାର ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସାହସ ପାଇଁ କାର୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବେ ଓ ବିପ୍ଳବର ନେତୃତ୍ବ ନେବେ । ମାତ୍ର ବଲ୍‌ସେରୁକ୍‌ମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ମତ ଥିଲା ଯେ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀର ବିପ୍ଳବରେ ମୁଖିଆ ହେବେ ଏବଂ ୧୪ ତାରିଖ ଦିନ ତୁମ୍ବା ନିକଟରେ ସମାବେଶ ହେବା ବାଟ ଛାଡ଼ି ଖୋଲିଖୋଲି ବିପ୍ଳବର ଗୁମ୍ରା ଧରିବେ । ୧୪ ତାରିଖ ପରେ ଉତ୍ତର ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଖାଇ ଧର୍ମଘଟରେ :

ବ୍ୟସ୍ତର ରହିଲେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇ ସେମାନେ ବାର୍ତ୍ତାପୁର ମୁକାବଲ କରିବାକୁ ଯିବାର ହେଲେ । ଏଥିରେ ମେନସେଇକ୍‌ମାନେ ଯତ୍ନ ହୋଇ ଏ ବସ୍ତ୍ରର ଲୁଗା ବଦଳି ନିବେଦନକୁ ଦେଖି କଲେ ଏବଂ ୧୯୦୫ ପର ପୁଣି ଥରେ କହିଲେ ଯେ ମଙ୍ଗୁର ଶ୍ରେଣୀ ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ର କରା ଉଚିତ ହେବନାହିଁ ।

ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇକ୍‌ଲିଭିସନାର୍ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନେତା କେରେନ୍‌ସ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜାତି ଧରିଲେ । କେରେନ୍‌ସ୍ ହିଙ୍ଗୁଆ ଶ୍ରେଣୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କର କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହିସର ସହିତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ଧୋଲନର ନେତୃତ୍ୱ ନିଅନ୍ତୁ ।

କରିଲ ଦଳର ଏହି ଅବସ୍ଥା ବେଳେ ଫେବୃଆରୀ ବସ୍ତ୍ର ସମୟରେ ସଂଗଠନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଲ୍‌ସେଇକ୍‌ଦଳ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲା । ଦଳର କରଲ ଶତ୍ରୁଶାଳୀ ଶାନ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଜାର୍ ସରକାରର ପୁଲିସ୍ ଡାକ୍ତରୀମାର କରୁଥାଏ । ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତା ଓ ସଂଗଠକମାନେ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ଜେଲ କ୍ରମାବଳୀରେ ଥାଆନ୍ତି । ଲେନିନ୍ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅଷ୍ଟ୍ରିଆରୁ ସୁଇଜରଲଣ୍ଡକୁ ଗୁଲିଗାଇଥାନ୍ତି । ଏତେ ଦୂରରୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥାନ୍ତି । ଖାଲିନ୍ ଓ ସ୍ପେଟ୍‌ଲିଭ୍ ପ୍ରଭୃତି ସୁଦୂର ସାଇବିରିଆ ବରଫରେ ନିର୍ବାସନ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଥାନ୍ତି ।

ତଥାପି ବଲ୍‌ସେଇକ୍‌ଦଳର ସମ୍ମାନ ବଢ଼ି ଗୁଲିଥାଏ । ଦଣ୍ଡିତ, ନିର୍ବାସିତ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସଞ୍ଚୟ ସହସ୍ର ନୂଆ ସାଥୀ ପୁରଣ କରୁଥାନ୍ତି । ଏତେ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଦମନ ସତ୍ତ୍ୱେ ବଲ୍‌ସେଇକ୍‌ମାନେ ନିଜର କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁସ୍ଥାନକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥାନ୍ତି ।

ମୋଲଡୋଭା କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁସ୍ଥାନର ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଥାନ୍ତି । ଅନ୍ଧୋଲନର ସୁଅରେ ଭାସି ମେନସେଇକ୍ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇକ୍‌ଲିଭିସନାର୍‌ମାନେ ବେଳେବେଳେ ଅନ୍ଧୋଲନର କଥା କହୁଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର

ଶହ ଧର ଜାଗାରେ ଶାସନକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀକୁ କେବେହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର କଲ୍‌ସେରକ୍ସାଟି ସଶସ୍ତ୍ର ବଦ୍ରୋହର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣକ୍ରେ ସକ୍ଷମ, ଶୋଭାଯାତ୍ରୀ, ପ୍ରଚାରପତ୍ର ଓ ସଂଗଠନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥାନ୍ତି ।

ଏହାର ଫଳରେ ମଜଦୁରମାନେ ମେନ୍‌ସେରକ୍ସମାନଙ୍କର ‘ଭ୍ରମାକୁ ରକ୍ଷାକର’ ଦୁଆ ନ ଉଠାଇ “ଏକତ୍ର ଶାସନ ଧ୍ବଂସକ୍ରେ”, “ଅମେ ଶୁଦ୍ଧି ଶାନ୍ତି, ରୁଟି ଓ ଫୁଡ଼” ପ୍ରଭୃତି ଦୁଆ ଉଠାଇଲେ ।

ଶାବାଲେଙ୍କଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ୨୨ ଜାଗା ଦିନ ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫି ବା ଫିଟରସବର୍ଗର ମଜଦୁର ଆଗରୁ ଦେଲେ ।

ପ୍ରମୁଖଶ୍ରେଣୀ ସମୁଦ୍ର ପରି ନେଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଲେ । ଦଳସାଥୀ ଯୁଦ୍ଧର ଉତ୍ତରକୁ ଚାଲି ଚାଲିଲା । ପ୍ରମୁଖମାନେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଶହର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ । ଏତିକିବେଳେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚତର ଜାଗାରେ ଉପର ଦେଖିବାକୁ ଦିଆ ଉଠିଲେ । ସେହି ଘୋଡ଼ସବାରି ପୋଲିସ ପ୍ରମୁଖମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ବରୁଥିଲେ ସେହି-ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ରେଜିମେଣ୍ଟ ଓଲଟି ଗୁଳିମାଡ଼ି ଚାଲିଲେ । ମାତ୍ର ସୈନ୍ୟ କାହାଙ୍କର ଅସିଷ୍ଟାନ୍ସମାନେ ଏମାନଙ୍କୁ ରୋକି କରି ନେଇ ଚେଲରେ ଚାଲି ଦେଲେ । ଜାଗା କିରୋଲ୍‌ସ୍କିର ସଜ୍ଜା ଓ ବସ୍ତ୍ରର ଜନତାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରଥମ ଦଳର ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲା ।

ମାତ୍ର ଜାଗାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଳି ମଜଦୁରକୁ ଆଡ଼ିଆ କରିବାକୁ କରୁଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଜଦୁରର ରକ୍ତ ଆଡ଼ିଆ ବେଣୀ ରକ୍ତ ଦାନ କରି ଅନ୍ୟ ମଜଦୁରମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ମଜଦୁରଶ୍ରେଣୀ ସେଥିରେ ନିଆର-ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିକୁ ବାହାରି ପଡ଼ୁଥିଲେ । ୧୯୦୪ ବର୍ଷରେ ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଯେଉଁ ଗୁଳି ବରୁଥିଲେ ଏପରି ସେଥିରେ ଖୁବ୍ ସାବଧାନ ଥିଲେ । ଏପରି ଗୁଳି ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ଦାମ ହେଲା ସୈନ୍ୟ-

ବାହୁଗୁଳ ନିଜ ସାଙ୍ଗକୁ ନେବା । ମଜଦୁର ପୁରୁଷ, ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ ମଜଦୁର ନାଶ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତ୍ୟାଗ ଦରକାର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ଏବଂ ନିଜ ଭ୍ରମ ଉଦ୍ଧାର ଦିଆଯିବା ପରେ ନିଜର ପତନ ହସ୍ତକୁ କଲକତ୍ତା ନି ବରକାକୁ ନିବେଦନ କରିବା । ସୈନ୍ୟର ହୃଦୟ ଭରସାପାଏ । ସେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ନିପତ୍ତ କରି ମଧ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ ବନ୍ଦ କରେ; ବରଂ ସୁଯୋଗଦିନେ ବନ୍ଧୁଗା ମଜଦୁରଶ୍ରେଣୀ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ଦେଇ ନିଜର ବନ୍ଧୁତ୍ବ ଶତ୍ରୁର ପ୍ରତିରୁ ଦେଖାଇ ଦେ ।

ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ର ନୂଆ ସୈନ୍ୟବାହୁଗୁ ଉପରେ ମଜଦୁରଙ୍କ ନିବେଦନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ବେଗିତ ହେଲେ । ଫେବୃଆରୀ ୨୭ ତାରିଖ ସକାଳେ ମୋଟେ ଦଶ ହଜାର ସୈନ୍ୟ ବନ୍ଧୁଗୁ ପକ୍ଷରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳକୁ ଦଶହଜାର ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହୋଇଗଲା ଯାହା ହଜାର ।

ଫେବୃଆରୀ ୨୭ ତାରିଖ ଦିନ ରାତିରେ ବନ୍ଧୁଗା ମଜଦୁରର ପରାଜୟରେ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଅନୁକୂଳ ହୋଇ ବନ୍ଧୁଗୁ ନିର୍ମୁକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ରୋଚ୍ଚାରଣ ବନ୍ଦକେଲେ କିନ୍ତୁ ମଜଦୁର ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ ସହରରୁ ବନ୍ଧୁଗୁର ଅସ୍ତ୍ରୋଚ୍ଚାରଣର ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ମାତ୍ର ବନ୍ଧୁଗାମାନେ ଦେଲେ ନାହିଁ । ମସହୁ ରାତିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରଖାନାରେ ସଭା । ମଜଦୁର ନେତାମାନେ କାରଖାନାର ଦିନକେଲର କାରସାଦି ପତ୍ର ବରକା ଲଗି ଉପାୟ ବତାଇ ଖାନ୍ତି । ମଜଦୁରମାନେ ଗୁମାସ୍ତା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପ୍ରତିଯୋଧ୍ୟତା ଦୃଢ଼ ସଜ୍ଜା ନେଉଥାନ୍ତି । ସେଦିନ ରାତିରେ ସୈନ୍ୟ ଶତ୍ରୁଗଣ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୋର ଅସନ୍ତୋଷର ସୂଚି ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ଅସ୍ତ୍ରୋଚ୍ଚାରଣରେ ଦଲ୍‌ସେରକମାନେ ସଫଳ ଥାଆନ୍ତି । କଲ କାରଖାନା, ସୈନ୍ୟ ଶତ୍ରୁଗଣ, ରାସ୍ତାବାଟ, ବଜାର, କୁଳ୍, ଗୁରୁପତ୍ର ଦଲ୍‌ସେରକମାନେ ଅଦମ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଓ ଅଭୂତ ପ୍ରେରଣା ଯେନି ଅବଶିଷ୍ଟ ବାମରେ ଲଗି ଥାଆନ୍ତି । ଭୋକ ଶୋଷ ନିନ୍ଦା ବନ୍ଧୁଗୁମାନେ ପୂରସକ ନ

ଆପଣ ସେହେତୁ ବଳ୍ଲଭକୁ କମିଟି ଗିରଫ ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ
 ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ଜିଲ୍ଲା କମିଟି ବହ୍ନିର ପରାମର୍ଶନା ଲେଖି ଲେଖିଥାନ୍ତି । ସେ
 ଦିନ ରାତିରେ ଏହି ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ଜିଲ୍ଲା କମିଟି ସବୁ ସଂଗଠିତ ସାଙ୍ଗରେ
 ଶେଷରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, କାଲିଠାରୁ ସଶସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ରୋହର ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ବଢ଼ିଲା ଅନ୍ଧାରୀକୁ ଦମ୍ଭିଲା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସୁଲଭକୁ ଜୋର ପୁର୍କିତ
 କରିବାକୁ ହେବ । ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଳସେବକମାନେ
 ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝିଲେ । ସୈନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆମର ପ୍ରତି
 ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ନେଇ ‘ହୁଁ’; ତାହା ଆମ ନିଜ ଶ୍ରେୟରେ ଉପରେ ଗୁଳି
 ଚଳାଇବୁଁ ନାହିଁ ।”

ବହ୍ନିର ବଚସ୍ୱର ପଥେନ୍ନ ସଙ୍କେତ । ସକାଳୁ ସୈନ୍ୟମାନେ
 ଆସି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା କରିବାକୁ ହୁରୁମ ଦେଲେ । ଗୋଟିଏ ପରେ
 ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କଲେ । ସେ କୌଣସି ଅଫିସର
 ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ଦେଲା, ସେ ବହ୍ନିର ସୈନ୍ୟର ଗୁଳିରେ ମରି
 ଶୋଇଲା । ଦଳକୁ ଦଳ ସୈନ୍ୟ ଛଉଣି ଛଡ଼ି ମଜହୁର-ଜନସମୂହରେ
 ମିଶିଗଲେ । କେତେକ ରେଜିମେଣ୍ଟ ଅନ୍ୟ ଛଉଣିକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
 ମଧ୍ୟ ବହ୍ନିରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।

ମଜହୁର ଛଉଣି ପ୍ରକୃତରେ ନେତା ସାଜିଲା । ତା’ର ଅନ୍ଦୋଳନ,
 ତା’ର ସୁଗଠନ, ତା’ର ନିବେଦନରେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଜହୁର ଛଉଣି
 ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଗିରଫ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେହେତୁ ବଳ୍ଲଭକୁ
 କମିଟି ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଶ କରିଥିଲା, ତାହା ବାସ୍ତବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ
 ହେଲା । ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଥିଲା, “ଆମେ ଆଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଦୁଇ ହୋଇ ରହି
 ପାରୁନୁ ନାହିଁ । ମଜହୁର ଓ ଗୁମାସ୍ତା ଦାତାକୁ ହାତ ମିଳେଇ ଜାଗତଳ
 କରୁଥିବା ଲାଜିବେ । ତାହାର ଫଳରେ, ଉପରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର
 ଗୁଳି, ତାହା ଚରଦଳ ଘଟି ସମାଧି ଲାଭିବ । ... ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସହାୟକ
 କେଳି ଆସି ପଡ଼ୁଥିବୁ ।”

ସେହିଦିନ ଗାଡ଼ି ମଝରରେ ମହର ଭରି ହୋଇଗଲା । ଦଳଦଳ
ପେନ୍‌ସିଲ୍ ଓ ପୁଲ୍‌ସ୍‌କ୍ରୀନର ସ୍ବର ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ଡେଇଁ ଡେଇଁ
କରି ଦିଅଗଲା । ଆନାଦର ପୋଡ଼ି ଜାଳ ପାଉଁଶ କରି ଦିଅଗଲା । ସହସ୍ର
ସହସ୍ର ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ ହୋଇ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ ନେତ୍ରକୁ ନେଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଲୋକ ଦ୍ଵାଦରେ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ ଲୋକ ଶୁଣି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଦ୍ଵାଦରେ
ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତର ପ୍ରଶ୍ନର ପତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୁହଁରେ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତର
ଲୋକ ଶୁଣିଲା । ଶାଳ ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫି କୁଡ଼େ, ମେଡ଼ା କୁଡ଼େ, ଗୁରୁଆଡ଼େ—
ସାରା ଉପରେ । ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫି ସରକ୍ ନେତା—ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫିର ମହତ୍ତ୍ଵର
ଶେଖୀ ମୁଖ୍ୟ ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ହାତୀ । ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ ନେତ୍ରକୁ ମହତ୍ତ୍ଵର ଶେଖୀ
ଦ୍ଵାଦରେ—ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତର ପ୍ରଶ୍ନର ଲୋକ ଶୁଣିଲା ।

ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଘୁରେଇଗଲା । ଗୁରୁଆଡ଼େ ଶବ୍ଦର ଅସ୍ପଷ୍ଟ—
ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ହାତୀ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଥରକୁ ଥର ହୋଇ
ଉଠିଲେ । ତଥାପି ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତର ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତର ଦମନ କରାଯିବ ତା'ର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା
କରୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଖେ ଜାର ନିକୋଲସ୍‌ଙ୍କୁ କହି ନା କହି କରିବାକୁ
ଲେଖିଥାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦୁଠାତ୍ ଏକ ଜାଗା ପହଞ୍ଚିଲା । ସେଥିରେ ଥିବା
ଜାଗା ଅଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ଉପାୟ ଗ୍ରହଣ ଦିଅଗଲା । ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଓ
ଉପାୟ ସମ୍ପାଦନାଙ୍କର ଏକ ସଭା ବସିଲା । ଏହିସଭାରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
କାହାଣୀ କହିଲା, “ମୋର ସହକାରୀ ଅହତ ।” ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଦେଖାଗଲା—ପ୍ରାସାଦ ଗୁରୁପାଖେ ଉଡ଼ିଲା ଜନତା । ଉପାୟ ଘର ପାଖରେ
ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ ଧକ୍କା ମାରୁଛି । ଉପାୟରେ ଶାନ୍ତି ଆଣିବାକୁ ମେଡ଼ାସେଇକ
ଚେକିଚେ ଓ କେରୁସ୍‌ଙ୍କୁ ଘେନି ୧୦ ଜଣ ସଭ୍ୟଙ୍କର ଏକ କମିଟି
ଗଠାଗଲା ।

ଶେଷରେ ବୁର୍ଜୁଆ ଦଳମାନେ ନିକୋଲସ୍‌ଙ୍କ ଜାଗାରେ ମାର୍-
କେଲଙ୍କୁ ବସାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ମାତ୍ର ଜନବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତର ଉପାୟ
ଅଗରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଘଣ୍ଟି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଜାର ନିକୋଲସ୍‌ ମାର୍ଟି

ପହଞ୍ଚିଲେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଲଗାନ୍ତାର ପ୍ରାନ୍ତର କଲେ । ଦଶର ପରମ୍ପରା,
ନିଜର ଗର୍ବ, ଦମ୍ଭ, ଅଭିମାନ; ସ୍ୱାଧୀନର ସବୁ ସୁଖ ବଳିନାହିଁ ସେ କଲମ
ଗାରରେ ବରଫ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ସେ ଶୁଦ୍ଧସ୍ୱାଧୀନ ପରିତ୍ୟାଗ
କଲେ ବୋଲି ଘୋଷଣାପତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତର କଲେ ।

ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତ୍ୱର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶାନ୍ତ ହେଉ ନେଇ । ଚିତ୍ତବିଚାର
ରୋମାନୋର ଶୁଦ୍ଧବୀର ହେଉ ପାଇବ । ପୃଥ୍ୱୀର ଏକ ବିରାଟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର
ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧମୁଦ୍ରା ମାଟିରେ ଲେଖିଗଲା । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗୁଣୀ ମଜଦୁର
ସେହି ମୁଦ୍ରା ଉପରେ ଚିତ୍ତସ୍ୱର ନୃତ୍ୟ ରଚନା କଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁର ପରାଜୟ ଓ ଶତ୍ରୁ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମୁଖ ସମ୍ମୁଖ
ସମରରେ ବଳସେଉକମାନେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥାଆନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କରେ ଶ୍ରମିକ, ସୈନ୍ୟ ଓ ବୃତ୍ତକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି
ବିପ୍ଳବର ଯେଉଁ ସୋରାଏତମାନ ଗଢ଼ା ଯାଉଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କୌଶଳ
କରି ଫେରୁଥିଲେ ଓ ସୋହାୟାତ୍ୱ ଉଦ୍ଧାରକମାନଙ୍କୁ ଦଳିଲ କର
ଯାଉଥିଲେ ।

ଏହାର ପଳରେ ଯେତେବେଳେ ଓ ମସୌ ସୋରାଏତମାନଙ୍କରେ
ମେଳସେଉକ ଓ ସୋହାୟାତ୍ୱ ଉଦ୍ଧାରକମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେଥିବୁ ହେଲେ !
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଶୁଦ୍ଧାବଳରେ ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଡ଼ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କରେ
ବଳସେଉକମାନେ ସଙ୍ଗେନୁତନ ହେଲେ । ଅଭିମୁଖ ଲଗାନ୍ତାବେଳେ
ଭେଦବେଦସ୍ତ୍ର, ଶାସ୍ତ୍ରାୟାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ବେତେକ ଜାଗାରେ ବଳସେଉକ-
ମାନେ ସଙ୍ଗେନୁତନ ହେଲେ ।

ଫେବୃଆରୀ ବିପ୍ଳବର ରୂପ କଅଣ ?

ଫେବୃଆରୀ ବିପ୍ଳବ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ହେଲା, ଏ କଥା ସାଗ୍ର ଦୁନିଆ ଜାଣିଲେ; ସାଗ୍ର ରାସ ଜନତା ଜାଣିଲା । ମେନ୍ସେସେରବ୍ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟୁନାସନାଲ ସୋଭିଏଟ୍ ସମାଜରେ ନମ୍ବରମାନଙ୍କ ଗୁଣୀ ମଜଦୁରଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ଯୋଗାଡ଼ କରି ସରକାରରେ ଯୋଗଦେଇ ବିପ୍ଳବର ବିଜୟ ହୋଇଛି ବୋଲି ଚିନ୍ତିତା ପିଟିଲେ ।

ମାନି ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏ କଥା ଫୁଟାଇ କହୁ ନାହିଁ । କଲସେରବ୍ ଦଳର ନିର୍ବାସିତ ନେତା ଦୁଇ ମୁଇକରଙ୍କରୁ ରାସ ମଜଦୁରଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ କଣାର ଲେଖିଲେ, “ମଜଦୁର ଭବିଷ୍ୟତେ, ଭବିଷ୍ୟତେ ସବୁଦିନ ବାର୍ଦ୍ଧର ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖାଇଛି । ଜାତନ୍ତ୍ର ବରୁଣରେ ହସିତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବାର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଭବିଷ୍ୟତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଗ୍ର ଜନତା ଓ ସବୁଦିନ ଶ୍ରେଣୀର ହଠାତ୍ ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ତାହାର ଫଳରେ ବିପ୍ଳବର ଦ୍ଵିଗୁଣ ଅଧ୍ୟାୟରେ ହୁଏ ଇତି ବିଜୟର ବାଟ ପରିହାର ହୋଇଯିବ ।”

ଆସୁଥିଲା, ବଜ୍ରବ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଦୁଧର ଦେଇ ବୋଲି
ଗୁରୁଆଜେ ହୁଏ ପ୍ରହର, ତିନି ମେଢ଼ିବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦଳ ପେ ନିଜର
ଭବନପଣ ବନ୍ଦୁ ବଜ୍ରବର ପରାଗୁଳନା କରିଥି, ସେହି ଦଳ ଏ ଆହାତ
କ୍ଷତାକ୍ତ । ଦୁଇଥା ବଜ୍ରବ, ଏ କଣ ବାଗୁଳତା ?

ନା, ବାଗୁଳ ବଳସେରକ ଦଳ ଦୁହେଁ; ବାଗୁଳ ହେଲେ
ସେନସେରକ, ଆସିଥିଲୁ ବଜ୍ରବର ନାମ, ବ୍ୟତେଷ ପ୍ରଭୃତି ।
ଆଉ ମାସ ପରେ ରାଜ୍ୟର ଏହା ପ୍ରମାଣ ବସ ।

୧୯୦୫ର ବଜ୍ରବ ଆଉ ୧୯୧୭ର ଫେବୃଆରୀ ବଜ୍ରବ ବୁଝୁଥା
ଗଣନାକ୍ତିକ ବଜ୍ରବ । ୧୯୦୫ ବଜ୍ରବ ସମ୍ପର୍କ ଦେଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ୧୯୧୭
ଫେବୃଆରୀ ଲାଗି ୧୯୦୫ ବଜ୍ରବ ଦେଇନାହିଁ ବଜ୍ରବ ଶିକ୍ଷା । ଦୁଇଟିପାଦ
ବଜ୍ରବରେ ଦେଖାଗଲା, ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀରୁ ବଜ୍ରବରେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗ ନେଲେ ।
ନିଜ ସଙ୍ଗରେ ସୈନ୍ୟବାହୀନ ନେଲେ, ଗୁଣିଶ୍ରେଣୀକୁ ନେଲେ,
ଧର୍ମିଆ କଲେ, ଶୋଇପାଆ କଲେ, ରାସ୍ତା ଦାଟରେ ବ୍ୟାରିକେଡ୍
ଢିଆର କଲେ, ସଶସ୍ତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଗୁଳି ଖାଇଲେ, ଗୁଳି ମାରିଲେ,
ରକ୍ତ ଦେଲେ । ତଥାପି କାହିଁକି ଏହାକୁ ବୁଝୁଥା ଗଣନାକ୍ତିକ ବଜ୍ରବ
କୁହାଯିବ ? ତଥାପି କାହିଁକି ଲେଜିବୁ ବଜ୍ରବର ଦୁଃଖ ଅଧ୍ୟାୟ ଲାଗି
ଜାକର ଦେଲେ ?

ଏକଥା ସତ୍ୟ—ଦୁଇଟିପାଦ ବଜ୍ରବରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମଜଦୁର ଭାଗ
ନେଇଥିଲେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗୁଣି ଚକ୍ରୋଡ୍ କରିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗୁଣି
ମଜଦୁରର ପୁଅନାତି ସୈନ୍ୟବାହୀନରେ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ଚକ୍ରୋଡ୍
କରି ବଜ୍ରବରେ ପୋଗ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏ ଅଭିଯାନରେ ଶ୍ରମିକ
ଶ୍ରେଣୀ ସଙ୍ଗେ ଅଲବହନ ବୁଝୁଥା ପ୍ରତିପଦକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ।

ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀ ଗୁଡ଼ିଏ—ସବୁଦିନର ଏକନାୟକ—ପେଡ଼ିଠି
ପ୍ରତିପଦ ରହୁବେନାହିଁ—କଳକାରଖାନା, ବ୍ୟାଙ୍କ, ଶାଣି ପ୍ରଭୃତି କାରିର

ସମସ୍ତ ଦେବ—ଅତ୍ୟାଶୁର ଓ ଶୋଷଣର ଚରଦନ ଲାଗି ଲେପ କରାଯିବା
ଗୁଣୀ ଗୁଡ଼ିଥିଲା—କମିତାଗଣଥା! ଉଦ୍ଧେବ କରାଯିବ—ଲୁପ୍ତହୀନ ଓ
ଅଲୁପ୍ତହୀନ ଗୁଣୀଙ୍କ ରଚନା କମିତାଶୂନ୍ୟ ଦେବ ।

ଗୁଣୀ ମଜଦୁର ଉଦ୍ଧେବ ଗୁଡ଼ିଥିଲେ—ଏକ ନୂଆ ରାଜ—ପେଟି
ରାଜର ଶାସକ ଦେବେ ଗୁଣୀମଜଦୁର—ପେଟି ରାଜର ମାଲିକ ଦେବେ
ଗୁଣୀମଜଦୁର—ପେଟି ରାଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାକୁ ସରକାର ପାଠ
ପଢ଼େଇବା—ପେଟି ରାଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ସରକାର କାମଦେବା—
ପେଟି ରାଜରେ ଶିକ୍ଷା, ବିଜ୍ଞାନ, ସାହିତ୍ୟ, କଳା କାହାର ଏକଗୁଡ଼ିଆ
ରହୁବ ନାହିଁ—ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କାନ୍ଦି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଉଦ୍ଧେବ
ଶିକ୍ଷା ଓ ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ପାଦନ ନାଗରକ ହୋଇ ଏକ ଶୋଷଣଶୂନ୍ୟ ସାମ୍ୟବାଦ
ସମାଜ ଗଢ଼ିବାଲାଗି ଯାବତସ୍ତୁ ସୁଯୋଗ ପାଇବା—ପେଟି ସମାଜ ମଢ଼ିଲେ
ମଣିଷ ଦୁନିଆରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଲେପ କରବ, କଳହ ଲେପ କରବ, ହିଂସାଦ୍ରୋଷ
ବାଦଲେପ ଲେପ କରବ—ମଣିଷ ଉପରେ ମଣିଷର ଅତ୍ୟାଶୁର ଲେପ
କରବ—ମଣିଷ ଦେବ ଚରଦନ ଲାଗି ମୁକ୍ତ, ଚରଦନ ଲାଗି ସ୍ଵାଧୀନ ଓ
ସୁଖୀ । ଶେଷରେ ଦୁନିଆ ଦେବ ଏକ ପରବାର ।

ସେଥିଲାଗି ଲଢ଼ିବାକୁ ହୁଏ । ସଶସ୍ତ୍ର ଲଢ଼େଇ କର ଶତ୍ରୁ ପୁଞ୍ଜିପତ୍ତ
ଶ୍ରେଣୀର ଲେପ କରବାକୁ ହୁଏ । ବିପ୍ଳବର ଏହି ବୈଦିକ ଉପାୟ,
ଏହି ଏକମାତ୍ର ଉପାୟକୁ ରାଜର ଗୁଣୀ ମଜଦୁର ଧରୁଥିଲା । ସୁଧାବାଦ
ପନ୍ଥାକୁ ବଢ଼ିବର ପରତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲା ।

ତଥାପି ଏହି ବିପ୍ଳବ ଦେଲା—ବୁଦ୍ଧିର ଗଣକାଳିକ ବିପ୍ଳବ ।
ବିପ୍ଳବରେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗ ନେଇ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ, ମାତ୍ର ଉପକା ପ୍ରକାର ବୁଦ୍ଧିର
ପୁଞ୍ଜିପତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ତଥା ନିଜର ଶ୍ରମିକବଳ୍ମ ବୋଲାଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁଞ୍ଜିପତ୍ତ
ଶ୍ରେଣୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମେନସେରର୍ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରବଲ୍‌-
ସନାରମାନଙ୍କ ହାତରେ ।

ତାହାର କାରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଲେନନ୍ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ—
 ବଲସେଇକମାନେ ତାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ । ରୂପ ତାରତନ୍ତ୍ର ମନମୁଖୀ
 ଶାସନ ଲେପ କରବାରୁ ରୂପର ମତଦ୍ୱାରା, ରୂପ ଗୁଣୀ, ରୂପ
 ପୁଞ୍ଜିପତିଶ୍ରେଣୀ ଏପରିକି ବେଳେର ପୁଞ୍ଜିପତି ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ ଗୁଞ୍ଜିଥିଲେ ।
 ଅବଶ୍ୟ ଗୁଣୀମତଦ୍ୱାରା ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାରଣାସନର ଲେପ
 ଗୁଞ୍ଜିଥିଲେ; ଅଥଚ ବୁଝିପତି ଶ୍ରେଣୀମାନେ କାରଣାସନର ଲେପ
 ଗୁଞ୍ଜିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥଦୃଷ୍ଟିରୁ । ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ଗୁଞ୍ଜିଥିଲେ କାର
 ନିବୋଲସଙ୍କ ବଦଳରେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଗାଦିନିପିନ୍ କରେଇବେ । ତୁମ୍ଭାକୁ
 ନିଜ ଅବଦେୟରେ ରଖି ରୂପଗୁଣକୁ ନିଜ ଶ୍ରେଣୀର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଷକ
 ଶ୍ରେଣୀର ସ୍ୱାର୍ଥଭାଗି ଶକ୍ତିରୂପେ ସମ୍ବଳିତ କରିବେ ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ଓ ଦୃଷ୍ଟକ
 ଶ୍ରେଣୀର ଉନ୍ନତ ବସ୍ତୁବଦ୍ଧ ଚିର ସମାଧି ଦେବେ । ତେଣୁ ଗୁଣୀ ମତଦ୍ୱାରା,
 ସୈନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ବୁଝିଥିବାମାନେ, ପୁଞ୍ଜିପତିଶ୍ରେଣୀର ଦଳମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ
 ଦେଲେ । ସେମାନେ ରକ୍ତ ଦେଇନାହାନ୍ତି ସତ, ସେମାନେ ସମସ୍ତ
 ସନ୍ତାନ ବଢ଼ିନାହାନ୍ତି ସତ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ବହୁଦଳର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓ
 ଗୁଣଗୁଣକ କୌଣସି ସନ ଯୋଗେ ସମଜା ସେହିମାନଙ୍କ ହାତକୁ
 ପ୍ରଥମେ ଲାଗି ।

ଲେନନ୍ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ମତଦ୍ୱାରାଶ୍ରେଣୀ ଅସୀମ ବାରିଦ୍ୱ
 ଦେଖାଯାଏ, ତଥାପି ତାକୁ ଗୁଣଗୁଣ କଣ ନଥିଲା । ଦେଶ ଗୁଣଗୁଣରେ
 ଚଳାପଡ଼ା ଯେ ଧର ବୁଝିଥିବାଶ୍ରେଣୀ ସମଜା ହାସଲ କଲେ ।

କପୁର ସମ୍ବଳରେ ମାର୍ଚ୍ଚସଙ୍କଳନ ତଥା: ସର୍ବଦୃଶ ଶ୍ରେଣୀର
 ସାମବାଦି ଭାଗି କପୁର ଦୁଇଟି ପ୍ରଭେଦ ଦେଇ ଲାଗି କରବ । ପ୍ରଥମ
 ପ୍ରଭେଦେ ସମଜା ବୁଝିଥିବାଶ୍ରେଣୀ ହାତକୁ ଗୁଣଗୁଣ । ତା ପରେ କପୁରର
 ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଭେଦ ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଭିମୁଖେ । ସେହି ପ୍ରଭେଦେ ପ୍ରକୃତ
 ସମଜା ସର୍ବଦୃଶଶ୍ରେଣୀ ହାତକୁ ଅସିବ । ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରଭେଦ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ
 କାଳ କମ ହେବ କି ବେଶୀ ହେବ ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସର୍ବଦୃଶଶ୍ରେଣୀର

ସଂଗଠନ, ରଣକୌଶଳ, ରାଜନୀତି ଓ ତା ନିଜ ଦଳର ରାଜନୀତିକ ନେତୃତ୍ୱ ଉପରେ । ସଂଗଠନ ଯଦି ଦୁର୍ବଳ, ରଣକୌଶଳ ଯଦି ଅକ୍ଷମ, ରାଜନୀତି ଯଦି ଅକ୍ଷମ ବା ନିଜ ଦଳର ରାଜନୀତିକ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବାଦି ଯଦି ପାରାମର୍ଶ୍ୟ ଅଭାବ ତେବେ ବସୁକର ଦଳ ଗଢ଼ି ଶୁଭସିଦ୍ଧି ।

ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ନାଶୀକ ପ୍ରମାଣ କଲେ, ଲକ୍ଷ୍ୟର ବଳସେବକତା ଓ ତାର ନେତା ଲୋକନୁ । ବୈଶ୍ୱନବ ତଥ୍ୟ ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବସୁକ ସର୍ବଶେଷରେ ଜୟପ୍ରକାଶ ଦେବ । ବସୁକ ମଜଦୁରଶ୍ରେଣୀ ଶତ ସହସ୍ରାମ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଜର ରାଜନୀତିକ ଉଚ୍ଚ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ଉପରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଗୁଣନ କଲେ । ବସୁକ କଲେ ଯେ, ମେନସେରୁକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରିଭଲ୍ୟୁସନାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଥିବାଦେବେ ଶାନ୍ତି, ମୁକ୍ତି, ରୋଟି, ଜମି । ଏହି ବସୁକ ରଖି ମଜଦୁରଶ୍ରେଣୀ, ବସୁକ ସୈନ୍ୟବାହନ, ଗାଁ । ଗହଳର ମଜଦୁରୀୟ ଗୁଣି ଉତ୍ତମିତ ହେଲା ।

ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବର ଆୟୋଜନ—

ଲେନିନଙ୍କ ଏପ୍ରିଲ ପ୍ରବନ୍ଧ

ବିକ୍ରମର ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ବେଳନରେ ଉପ ଏକ ମୁକ୍ତ ସ୍ବାଧୀନ ରାଷ୍ଟ୍ର ପରି
ଜଣାଗଲା । ଅଲଟାଇ ପଦ୍ମତମାଳାର ଭୂମି ସିଂହର ଦେଶରେ ଯେଉଁ
ବିପ୍ଳବୀମାନେ ନିବାସିତ ହୋଇଥିଲେ, ଉଦ୍‌ବେଳନରୁ ହିମ-ରାଜ୍ୟରେ
ଯେଉଁ ବିପ୍ଳବୀ ମୁକ୍ତର ସ୍ବପ୍ନରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ଦେଶ, ନିଜ ପ୍ରଦେଶ, ନିଜ ଘରଦ୍ବାର, ଗାଁ ଗହଳର
ଫେର ଅସିଲେ । ଯେଉଁ ଉପରେ ୧୮୬୫ ଠାରୁ ୧୮୮୫ ଭିତରେ ସାତ ଲକ୍ଷ
ତେଣ୍ଡର ଦୁଇର ଗହଳବନ୍ଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦାସିତ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଉପରେ ଯେ
୧୯୦୫ ଠାରୁ ୧୯୧୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶେ ଲକ୍ଷ ଗହଳବନ୍ଦୀ ନିବାସିତ ହୋଇ-
ଥିବେ ତାର ଲୟୁତ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଉପର ମୁକ୍ତ ଅବାଣ ତଳେ
ଅରେ ନିଜର ଗୌରବମୟ ଅଙ୍ଗତ ଓ ସମ୍ବାଦନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ବେଳନ କଥା
ସ୍ବୟଂ ଅନନ୍ଦରେ ଉଲ୍ଲସି ହେଲେ ।

ସ୍ବରରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବୁଲୁଛି—ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଶାସନ ବଳ !
 ଶକ୍ତିକ୍ଷମତା ନାହିଁ ଲହରୀ ବୁଲୁଛି ଶ୍ରେଣୀ ଦ୍ଵାରେ । ମାତ୍ର ଅସଲ କ୍ଷମତା-
 ସମ୍ପଦ ଅନୁସ୍ଥାନ ଥିଲା ମହଦୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହନର ସୋରାଏଟ୍ ।

କାର୍ତ୍ତିକ ଶତବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ କହ୍ନବର ଅସ୍ତ୍ରୋତ୍ତମ ଲଗି ଯେଉଁ
 ଅହୀନ ଏହି ସୋରାଏଟ୍ ଦେଇଥିଲା ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ, ସେହି ସୋରାଏଟ୍
 ଥିଲା ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତିର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭାର ଯେଉଁ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ କମିଟି
 ଓ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ଲଢ଼ା ମାଲଥିଲା ସେମାନେ ଏହି ସୋରାଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ
 ସଙ୍ଗେ ମାର୍ଗ ପଦ୍ଧତିରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ପରେ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ସରକାର
 ଗଢ଼ିଥିଲେ । ମାତ୍ର ବଳସେରୁକ୍ତ ନେତାମାନେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟାରେ
 ଜେଲ ବା ନିର୍ଦ୍ଦାସନରେ ଥିବାରୁ ସୋରାଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ କହ୍ନ ପ୍ରତି
 ଶକ୍ତିସଂଚାରକତା କଲେ ।

ପଲରେ ଶାସନ କ୍ଷମତା ସୋରାଏଟ୍ ଦ୍ଵାରା ନ ଅସି ବୁଲୁଥିବା
 କଳମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗୁଲିଗଲା । ମାତ୍ର ସୋରାଏଟ୍ ଶୁଭକ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶକ୍ତି
 ଓ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ବଳରେ କ୍ଷମତା ବଳାୟିତ ରଖିବା ଚେଷ୍ଟାରେ ରହିଲେ ।

ବୁଲୁଥିବା ଶକ୍ତି ଏବଂ ମେନସେରୁକ୍ତ, ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଲବ୍ଧିକ୍ଷମତା-
 ମାନେ ସୋରାଏଟ୍ ଏହି କ୍ଷମତାକୁ ଖବର ବୁଲୁଥିବା ଶକ୍ତିଶାସନରେ
 ଅଶକ୍ତି କ୍ଷମତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପ୍ରାଣାନ୍ତକ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ପଲରେ
 ସଂଘର୍ଷ ଶକ୍ତି ଦେବାରେ ଲାଗିଲା । ଭେଦିନ୍ ଏହି ଦ୍ଵିବିଧ ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
 କହିଛନ୍ତି—

“ଅମ କହ୍ନବର ଅସଲ କଥା ହେଉଛି—ଏହା ଦୁଇଟି ଶକ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 କରିଛି । କଷ୍ଟତଃ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ସରକାର ପାଖେ ପାଖେ ବା ବୁଲୁଥିବା
 ସରକାର ପାଖେ ପାଖେ ଅତି ଗୋଟିଏ ସରକାର ବନାଗଲା । ସେ
 ସରକାରଟି ଦୁବଳ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟଭାବୀ; ମାତ୍ର ତାହା ଉଷ୍ମ ଓ ବଡ଼ ଗୁଲି...
 ତାହା ହେଉଛି ମହଦୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହନର ସୋରାଏଟ୍ ।”

୧୯୦୫ ବିପ୍ଳବରେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଯେଉଁ ସୋରାଏଟ୍ ଜନ୍ମ
ଲଭୁଥିଲା ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଲେନିନ ଓ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଏତେ
ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ଅଳ୍ପ ସେଇ ସୋରାଏଟ୍ ସରକାରର ଏକ
ରୂପ ନେବାକୁ ଯାଉଛି । ବୁର୍ଜୁଆଦଳ ପେଟେ ଉଦ୍ୟମ କଲେ ସୁଦ୍ଧା
ନିଜ ରକ୍ତ ଦେଇ ଯେଉଁ ସୋରାଏଟ୍‌କୁ ମଜଦୁର ଶ୍ରମୀ ହିନ୍ଦୀବାହୁକ୍ତ
ଉଠିବେଳେ ତାକୁ ଶମ୍ଭବ ପାଦତଳେ ସମର୍ପି ଦିଅନ୍ତେ କପର ?

ବିପ୍ଳବର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟବେଳେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ନିଜର ଦଳ
ଅଭିନବୀକୃତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପାର୍ଟି ସଂଗଠନରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ଦଳ
ବହୁତ ଦିନ ବେଆଦଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ପାର୍ଟି
ସଭାଙ୍କର ମତାମତ ଚାଣିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରୁ ନଥିଲା । ପାର୍ଟି ଅଭିନବ
ସଙ୍ଗତ ହେବାବେଳେ ପାର୍ଟି ସଭାଥିଲେ ଶୁଣିଣ ହଜାରି । ପାର୍ଟିର
ଶୋଭାଶୋଭା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବେଳେ ଦେଖାଗଲା ଯେ କେତେକ ବଣିକ୍
ସଭ୍ୟ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ରାରେ, ବ୍ୟାସାୟାଜୀ ଗତି ଧରିହନ୍ତି ।

ଏହିବେଳେ ପାର୍ଟିର ନେତା ଲେନିନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲା । ଏହିଭଳି ଏକାକୀ ରୂପରେ ଉପ ବିପ୍ଳବର ନିର୍ବାସିତ ନେତା
ଲେନିନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲେନିନଙ୍କ ପହଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶୁଣି ଅନନ୍ତରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ।
ସିନିକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରୋଫ୍‌ସ୍କିଙ୍କ ଜାତୀୟତାରେ ଭରପୁର । ନାଗ, ପୁରୁଷ, ଦାଳକ, ଶମ୍ଭବ,
ସିନିକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରୋଫ୍‌ସ୍କିଙ୍କ ଜାତୀୟତାରେ ଭରପୁର, ପାର୍ଟି ସଭ୍ୟ ସଭ୍ୟ ହଜାରି ହଜାରି
ସଂଖ୍ୟାରେ ସେସନର ଶୁଭାପତେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲେ । ବିପ୍ଳବର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଉଠାଇ ମଜଦୁର ବସ୍ତିରୁ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ପରେ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଶୁଭାପାଏ ।
“ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ସାଥୀ ଲେନିନ” ଧ୍ବନରେ ଗଗନ ଉଡ଼ୁଳ ପଡ଼ୁଥାଏ ।

ସୋରାଏଟ୍‌ର ନେତାମାନେ ଲେନିନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଲେ ।
ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଏକ ଅବସରରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ଦଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ
ଭାବେ ଥାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ଲେନିନ ସମ୍ବନ୍ଧବା ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି

୪ ତାରିଖରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ “ଏପ୍ରିଲ ଥିଷସ” ବା ଏପ୍ରିଲ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଋଷ ବସୁବର ଗତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ । ଏପ୍ରିଲ ପ୍ରବନ୍ଧ ଋଷର “ଅକ୍ଟୋବର ଇନ୍‌ସପିରାସନ୍” ବା ଅକ୍ଟୋବର ଚମ୍ପୁର ଇତି ଅବର୍ଣ୍ଣିତ ଯୁଦ୍ଧ ମର୍ତ୍ତିକ କର ନୁହେଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତି ଶେଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସେହି ପ୍ରବନ୍ଧ ଅନୁସାରେ ଇନ୍‌ସପିରାସନ୍ ପାଠି ନିଜର ଗତି ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ଅପ୍ରାୟୀ ସରକାର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧର ଋଷ ଇନ୍‌ସପିରାସନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବୋଧ କହି ଯୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମେନ୍‌ସେରଜ ଦଳ ଓ ସୋସାଲିଷ୍ଟ ଇନ୍‌ସପିରାସନ୍‌ମାନେ ସମର୍ଥନ ଦେଉଥାନ୍ତି । ଗ୍ରୀକ ମହଲରେ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ଦୋର ଅନାପ୍ରା ଅସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେତେକାଂଶରେ ମେନ୍‌ସେରଜ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ପ୍ରସାର ଥାଏ । ତେଣୁ ଲେନିନ ଅଦ୍ଭୁତ ଅରେ ଏହି ଏପ୍ରିଲ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ବଲ୍‌ସେଭେର ଗାନ୍ଧୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ । ସେ ଫୁଲ୍ଲ କହିଲେ କି, ଏ ଯୁଦ୍ଧ ପୁରୁଷର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ । ଉତ୍ତର ପକ୍ଷ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ପଶିଛନ୍ତି । କୌଣସି ପକ୍ଷରେ ଶତ୍ରୁଶୀଳ ମୁକ୍ତିଦାମୀ ରକ୍ତ ସ୍ରୋତ ଦେଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏ ଯୁଦ୍ଧର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେବଳ ଜନଯୁଦ୍ଧ ବା ନ୍ୟାୟଯୁଦ୍ଧରୁ ଋଷ କାହିଁକି ସାରା ଦୁର୍ଗନ୍ଧର ଇନ୍‌ସପିରାସନ୍ ସହଯୋଗ କରିବେ ।

ବ୍ରିଟିଶ୍‌ଜେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥା ପରେ କପର ଏହି ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ଗାନ୍ଧୀ ସମର୍ଥକ କଲେ ବ୍ରିଟିଶ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଅସିବ ତାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତାକୁ ପାଇ ସେ ଲେନିନଙ୍କେ, ଅପ୍ରାୟୀ ସରକାରରୁ କୌଣସି ସମର୍ଥନ ଦିଆ ଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ସରକାର ଲେବ ସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଶପଥ କରନ୍ତି ତାହାର ମୁଖା ଖୋଲ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସୋଭିଏତମାନଙ୍କ ରଚନା ବଲ୍‌ସେଭେରଦଳ ସେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଏ କଥା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଲେନିନ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଲେଖି

ପ୍ରଜ୍ଞାବ କରୁଥିଲେ ଏ କବିସେବକପାଳକ ବନ୍ଧୁରେ ସବୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଶୀଳ ନିମ୍ନମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦଳସ୍ୱରୂପ ଏକାଠି ହୋଇ ଲଢ଼ୁଥିବା ବେଳେ ବଳସେରୁକ ଦଳ ନିମ୍ନମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦଳାବିହୀନରେ ଅସୀମ ସୈନ୍ଧବ ଓ ଅଳ୍ପତ ସାହସର ସହର ଦଳ ଦଳ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ଜଣକ—ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରର ସବୁ ବୁଲୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବ । ସୋରପଟରେ ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାଶୀଳ ମେଳସେରୁକ ପ୍ରଭୃତିକର ସାଲିସ ଗାନ୍ଧୀ ପଦାରେ ପଦାଲବ ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ସଂଗଠନ ସୋରପଟରେ ଏକମାତ୍ର ବିପ୍ଳବର ସରକାର ଏକଥା ବୁଝାଇବା । ଏହା ପରେ ସରକାର ଶ୍ରେଣୀ ଅଭିଭାବକରେ ନିଜର ବୁଲୁଥିବା ନିଜ ବାଟ ସୁଧାରିନେବେ ।

ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଶ୍ରମିକ ଓ ସୈନ୍ୟବାହନର ସୋରପଟ ବଦଳରେ ପାଲିଆମେଣ୍ଟାସ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ଯେ ଦୈନନ୍ଦିନ ସରକାର ବୋଲି ମେଳସେରୁକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟପଦାର୍ଥମାନେ ବୁଝୁଥିବା ମୁଖପାତ୍ର ହସାବରେ ପ୍ରଭୃତି କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ବରୁଷରେ ତୋଟାନ ପର ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ହେବ । ଗୋଲସ ଓ ଗୁମ୍ରାସ ସ୍ଥାୟୀ ସୈନ୍ୟବାହନ ଏବଂ ଅମଳତନ୍ତ୍ର ଉଠାଇବାଲାଗି ଲେନିନ ଦ୍ରବଳ ଦାମ୍ନା କଲେ । ପୁରୀ ସୈନ୍ୟବାହନ ପରକର୍ତ୍ତେ ସାଗ ରସର ମଜଦୁର ଗୁମ୍ରା ଜନତା ହତାଧର ସହିତ ହୋଇ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ, ନିଜ ରାଜ୍ୟ, ନିଜ ସର୍ବତା ରକ୍ଷାକ୍ଷତି ଅଗର ହେବ ବୋଲି ଲେନିନ ମାର୍କ୍ସବାଦର ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପୁଣି ଥରେ ରତ୍ନ ଜନତା ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ ।

ତା ପରେ ସବୁ ବ୍ୟାବସାୟକୁ ଏକତ୍ର କରି ଏକ ଜାଗାସୁ ବ୍ୟାବ ଖୋଲବା, ଜମିଦାରୀ ପ୍ରଥା ଉଚ୍ଛେଦ କରି ଜମି ବାଣ୍ଟିବା, ନୂଆ କୋଠ ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରନ୍ଧ୍ର କରିବା, କଳ ନାରୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବଣ୍ଟନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଶ୍ରମିକ ସୋରପଟର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଲେନିନ ସେଇ ଏହି ପ୍ରକଳରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲେ ।

କେତେକ ପାଟିସମାପନ ଓ ପାଟି ବାନ୍ଧିବାରେ ଘୋର ପରବର୍ତ୍ତନର
 ଦୃଶ୍ୟ ଚାହିଁ ସେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କଠାରୁ ଏକ କପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟ
 କେତେକ ଓ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା ନାମ ଦେହର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ
 କଲେକ୍ଟରଙ୍କଠାରୁ ପରବର୍ତ୍ତେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାଟ୍ରିକ୍ସ ଦେବାକୁ ସେ ସ୍ଥିରାବେଶ
 ଥିଲା । କେତେକ ବାଲ୍ୟର ଅନୁବନ୍ଧ କରୁଥିଲେ ସେ କ୍ରିଷ୍ଣ ଓ ଅନ୍ୟ
 ପୁରାତାତ୍ତ୍ୱାତ୍ମକର ଅନ୍ତରା ଦୋଳ ଯାହାଙ୍କୁ ଲାଙ୍ଗୁଳା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ
 ଜମିଗା, ପ୍ରାଚୀନ ଶ୍ରମିକତର ଓ ରାଜ୍ୟ ଶାନ୍ତି-ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ଶାନ୍ତି
 ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଯାହାଙ୍କର ଅନ୍ତରା ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମୟର
 ପତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଦେଖାଇ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ
 ସମାଲୋଚନା କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ କଦଳରେ
 ତୃତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଗତି ଚଳିଥିବା ପ୍ରମିତ
 ଆନ୍ଦୋଳନ, ସଙ୍ଗଠନ ବିପ୍ଳବ ଓ ସଙ୍ଗଠନର ପରିଚ୍ଛେଦ ଦଳ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
 ପାଟିମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ପରିଚ୍ଛେଦନା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ ।

ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ସମତା ଗ୍ରହଣ କରି ଉକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଘୋଷଣା
 କରୁଥିଲେ । ଘୋଷଣାଟି ବାହାରରୁ ଶୁଭ୍ ସୁଦର ଜଣାପଡୁଥିଲା । ସାଧାରଣ
 ମଜଦୁର ଶ୍ରମିକ, ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପ୍ରତିଶ୍ରାବ ସମାଜ ଭାଷାର ଭାଷାରେ
 ଯେପରି ବରକର ତେଣୁ କରାଯାଏ ସେ ଘୋଷଣାର ଶ୍ରୋତା ସେହି
 ଥିଲା । ଘୋଷଣାରେ ଥିଲା, “ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର
 ଅକାଞ୍ଚିତ ପୁରଣ କରିବା ଏବଂ ଦେଶର ଆନ୍ଦୋଳନର ପଥରେ
 ଗୁଳିତ କରି ଏକ ମୁକ୍ତ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ପବିତ୍ର ଓ
 ଗୁରୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ମଣେ ।”

ଏ ଘୋଷଣାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରର ଜମି ସଂଗ୍ରହରେ, କଲ
 କାରଖାନା ସଂଗ୍ରହରେ, ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସଂଗ୍ରହରେ ବା ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଶାନ୍ତି
 ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ନୀତିର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଲା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏପରି ସୁନ୍ଦର

କ୍ଷମା ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା ଯେଉଁଥିରେ ରାଜନୀତି ବୁଝି ନଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଏହାକୁ ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ।

ପ୍ରକୃତରେ ‘ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବାଚ୍ଛା’ ପୁରଣ କରିବାଲାଗି ସରକାର ଅଗରର ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ “ଅଲୋକଜାଣୁରସ୍ବେଦା” ଜମିଦାରୀରେ ଗୃହୀଣାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ, ରାଜନ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗୃହୀଣାନେ ଜମିଦାରୀର ଜମି ଉଦ୍ଧେଦ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ, ବୃତ୍ତିମନ୍ତ୍ରିକ ପାଖରେ ଖବର ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ସେ ‘ଶାନ୍ତି’ ସ୍ଥାପନ କରିବାଲାଗି ମୈତ୍ର୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବୁଲି ବନ୍ଧୁକ ସହିତ ନିଜ ପଠାଇଲେ । ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସମ୍ପର୍କରେ ହିଂସା ଓ ଗୁଣ୍ଡାମି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅତି ଶତକାରକ ଓ ବପେକ୍ଷନକ ।

ତାପରେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ, ଗଣପରିଷଦ କିମ୍ବା ଜମି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂଗ୍ରହରେ ଗଢ଼ି ହିରା କରିଦେବେ; ସମସ୍ତେ ଗାନ୍ଧି ରହନ୍ତୁ ।

ଲୋକନ ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ବଲସେରକ ଦଳର ଏକ ସମ୍ମିଳନ ଡକାଇ ପାର୍ଟିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ପାର୍ଟିର ସରଠନ ପ୍ରଭୃତିର ସ୍ପଷ୍ଟତା ରଖିରେ ଚଳୁଥିବା ଦ୍ବିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଲାଗି ଅଭ୍ୟୁକ୍ତି କଲେ ।

ଲୋକନ ଓ ହାଜନ ଏହି ସମ୍ମିଳନରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମି ନେଲେ । ଲୋକନ କଲେ ପ୍ରଦେଶର, ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଲଞ୍ଜିରାଲଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପାର୍ବତ୍ୟ କବେସସର ସାଥୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତୋଷ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । ପାର୍ଟିର ଗଢ଼ି ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ ଦେଖାଗଲା—କାମନେର, ଜିନୋରର, ରାଇକର, ଟମ୍ବୁର, ପାଣ୍ଡୁଜାକର, ଦୁର୍ଗାବନ ପ୍ରଭୃତି ଆଲୋଚନା ମୁଖ୍ୟ ସଭ୍ୟ ଲୋକନଙ୍କ ଗଢ଼ିର ଚରଣେ କଲେ । ପରେ ଟୁଟୁସ୍ବେ ପେଡେବେଳେ ଅଭ୍ୟୁକ୍ତିକର ଚଳୁଥିବା ଦୁଇମାସ ପୁରୁ ବଲସେରକ ପାର୍ଟିରେ ପୋର ଦେଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମୁଖ୍ୟବାସମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପୋର ଦେଇ ଲୋକନଙ୍କ ଚରଣେ କଲେ । ପାର୍ଟି ରାଜରେ ଏହି ବୁଦ୍ଧିବାଦୀମାନେ

ଏଣିକି କେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତରେ କେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶରେ ପାଟିଲାନ୍ଧକୁ ବଘବର ବଘେପ କରିଥିଲେ ଏବଂ କ୍ଷେପରେ ସେମାନେ ପାଟିରୁ ବହୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହିଲ ସମ୍ବଳନ ମଧ୍ୟ ଖୁଲିନି ରୁଗାଟି ଉପରେ କାନ୍ଥର ପ୍ରତି ବଳ ଓ ଲଢ଼ରେ ଥିବା ବରଳ କାନ୍ଥର ଡାକ୍ତରୀୟତା ଓ ଅଲଗା ହୋଇଯିବା ଅଧିକାରରୁ ପୁଣି ଥରେ କୋହରୁ କେବଳ । ବୁଝାବୁଝ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାବଳୀ ଏହି ଗାନ୍ଧି ବଘେପ କରିଥିଲେ; ମାତ୍ର ବହୁ ମନ୍ତରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ସମ୍ବଳନ ପୁରୁଷର ଲେଖନୀ ଗାନ୍ଧିର ଗୁପ୍ତତା ବଳ । ଏଣିକି ବଳସେବର ପାଟି ଏବଂ ପୁଷ୍ଟ ଚକ୍ରାଧାର ଘେନି ବସ୍ତ୍ରବର ଅବସ୍ଥାବଳରେ ଅଦମ୍ୟ ଉଦ୍ଧାତ୍ତରେ ଲାଗିଲେ ।

ଅତ୍ରାପ୍ତି ସରକାରର ଗାନ୍ଧି ଏଣିକି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ! ଗୁପ୍ତତା ସମ୍ପର୍କରେ ପେଟି ଗାନ୍ଧି ସରକାର ନେଇ, ତା ପଲରେ ଅବଲୋକ ବହି ଜଳ ଉଠିଲା । ବୃକ୍ଷକ, ମୋଗିଲେଇ, ଫେର୍ମ ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳର ଗୁପ୍ତ ଅନୋଲନକୁ ଦବାଇବା ଲାଗି ସୈନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହେଲେ ।

ସରକାରର ଏହି ଗୁପ୍ତମାରଣ ଗାନ୍ଧିର ମଜହୁର ଗୁପ୍ତତା ବହୁ କହୁ ହେଉଥିବା ମେନସେରତ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଧାରକରାମାନେ ସମର୍ଥନ କଲେ । ଭୁବ ଅନୁଗାମର ଏକ ମିଳିତ ସଭା ବଢ଼ି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେଥିରେ ଥିଲା, “ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାରରେ ଥିବା ଜମିରୁ ଭୁରଞ୍ଜ ଦାଖଲ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ୟମ ବୃକ୍ଷିକାବଳରେ ଘୋର ବ୍ୟାଘାତ ସଂଚାରିବ ।”

ଏହିଲ ୧୧ ତାରିଖରେ ସରକାର “ନିୟମିତ” ଅଭିନି ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ସେହି ଅଭିନରେ ଜମିଦାରକୁ ଜମିରେ

ମାଲବାଳାସ୍ତ୍ରୁ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆଦିମ୍ବ ଓ କଦୋର ମଳରେ ଶ୍ୟାମ ଗୋଟି
ଦୟାଗଲେ ତାର ଗର୍ଜି ଲକ୍ଷ୍ୟବର ଅଧିକାର ମଜ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଦୁଃଖି ବନ୍ଧୁଙ୍କର ରକ୍ଷାମଣି ଦୁଃଖରେ 'ପ୍ରଧାନ ରୁମ୍ କମିଟି' ଅଗରେ
ବନ୍ଧୁଥିଲେ ଯେ, "ଗୁଣି ଅନ୍ତୋଳନ କୁହୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା; ତେଣୁ ତୁମେ
ପ୍ରାଣକୁ ରୁମ୍ କମିଟି ବଢ଼ାଯାଉ ।" ଏହି ପ୍ରଧାନ ରୁମ୍ କମିଟି କହୁଥି
ଲେ -- ବଢ଼ିଯାଉ । ନିଜ ଭିତରେ ଭୁଲ ଧାରଣା ବ୍ୟାପି ପାଞ୍ଚେ
ଯେ କମିଟି ମାଲବାଳାଙ୍କରୁ ନିଜା ଶରଣୁରୁଣରେ ବସି ବାଢ଼ି ନିଅସିବ ।
ଏ ଧାରଣା ଦୂର କରବାକୁ ହେବ । କମିଟି ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ,
ଏ କଥା କେବେହେଁ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଅର୍ଥାତ୍ କମିଟିର ଓ, କମିଟି ମାଲବାଳାଙ୍କୁ ଶରଣୁରୁଣ ବଧସିବ ।
ସ୍ୱାନ୍ତେ ଶଶିମ ପିଟିପିଟି ଯେ, ଅମେ, କମିଟିର ପ୍ରଥା ଉଠାଇ ଦେଲା,
ଜିନିଷକୁ ବାଢ଼ି ଥାଣିଲା । ଏହା ଫଳରେ ଗୁଣିମାନେ ସରକାରର ଅସଲ
ରୁପ ବୁଝି ପାରୁଲେ ଓ ନେହିଁ ଗୋଟିଅନ୍ତରୁ ନିରାଶ୍ରୟତାମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଭରସା ରଖିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ; ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିବାର ମୁଦୋଗ
ପାଲେ ।

ଶାନ୍ତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସରକାର କୌଣସି ଲାଭ ଧାରଣ କର ନାହିଁ ।
ଫଳରେ ଗୈରସଫଳତା ଚାଲିଲା । ଶାନ୍ତ୍ୟସମ୍ପର୍କ ଦାମ ହୁ ହୁ କହିଗଲା ।

ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫର ସୋଭିଏଟ ଶିଳ୍ପକଳାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତୁଳି କରୁଥିଲା
ଯେ, ଶ୍ରମିକମାନେ ଦୈନିକ ଅଠଘଣ୍ଟା ଖଟିବେ । ମାତ୍ର ସରକାର ଏ
ଚୁକ୍ର ପ୍ରାୟୋଗକୁ ସ୍ୱୀକାର କରବାକୁ ନାହିଁ କରାଦେଲା ।

ପୈନ୍ଥାବାହନରୁ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦୀ ଲାଗି ଚାକରା ନିଆଗଲା । ମାତ୍ର
ଭିତରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ବାପ, ମା, ଭାଇ ବରାଦର ଅତ୍ୟାଚାର ଜୁଲୁମ
ବରୁଦରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ତୋଳନ କରୁଥିଲେ, ସେ ଖବର ନ ଦେବାପାଇଁ

ସରକାର ସୈନ୍ୟବାହନରୁ ସବୁ ଜୀବର ଦାଗଜ ସିନା ମଳା ବନ୍ଦିଦେଲେ । ସେହିକିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦସର ବିଦ୍ରୋହରୁ ଅଲଗା କରି କବଚ କରି ଦିଆଯିବ ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ସରକାରୀ ମୁଖ୍ୟାଳୟମାନେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ ଝୁଲ ରକମ ଯୁଦ୍ଧ ଜଳାଇବାକୁ ଡାକିବା ଦେଲେ । ସୈନ୍ୟବାହନ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଆକାଶକୁ ଶାନ୍ତି ଗୁଡ଼ୁଥିଲା—ଶାନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାରୁ ମିଳିଲା କୁଳର ଦାସତ୍ବର ଶୂନ୍ୟତା ।

କିନ୍ତୁ ଲୁଗାରେ ତାଳି ମାରିବାକୁ ସବୁ ବୁଝୁଥା ସରକାର ଗଣ ଗୁଣୀ ମଜଦୁରଙ୍କୁ କିଛି କିଛି ମୁକ୍ତି ଦେଇ ଦିଶେଇ ଦେବାକୁ ବସିଥିଲା । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ମଜଦୁର ଗୁଣୀ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଦମ୍ଭବ କରିଥିଲା, ସେ କଣ ଏଥିରେ ଭୁଲେ ? ସେ ସରକାର ଉପରେ ଦରସା କରି ଚାଲି କରିଥିଲା—ସେ ତାହାର ଏତେ ଦିନର ବନ୍ଧୁ ମେନସେରିବ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଲବ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ନ ଶାନ୍ତି ଭୁଲି କରିଥିଲା । ଏହି କଥା ସେ ନିଜ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶିଖିଲା ।

ଏହିକି ୧୪ ଜାଣିବା ଦିନ ଶ୍ରମିକ ଓ ସୈନ୍ୟମାନେ ଶୁଦ୍ଧଧାରରେ ସବୁ ଓ ଶୋଭାପାତ୍ରା କରି ଯୁଦ୍ଧ ଦମ୍ଭବରେ ଆବାଜ୍ଜ ଉଠାଇଲେ । ସରକାର ଏହି ଶୋଭାପାତ୍ରା ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇବା ଲାଗି କୋରନିଲଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ କୋଠାକାଡ଼ି ମାଲିକ, ଦୋକାନୀ, ଗୁରୁଜୀ, ଶେଷ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ବ୍ୟାଡେଟ, ମେନସେରିବ ଗୁରୁତ୍ବ ସରକାର ଉପରେ ବଶ୍ୟାସ ଆଜ୍ଞା କୋଲି ଶ୍ରମିକ-ସୈନ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଆଉ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ।

କୋରନିଲଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯିବା କଥା ଜଣା ପଡ଼ିଗଲା । ମଜଦୁରମାନେ ଉତ୍ସାହ ଛାଡ଼ି ପରଦିନ ଗୁଣୀ କୋରରେ ଶୋଭା-ପାତ୍ରା ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରଭୃତି କଲେ । ମସ୍ତୁର ସବୁଦିନ ଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟ ସେହୋଗ୍ରାଜିତ ଶ୍ରମିକ ସଙ୍ଘେ ତାଳ ଦେଇ ଶୋଭାପାତ୍ରା ପ୍ରଭୃତି କରି ବିଶୋଭ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ଏହାର ଫଳରେ ଦୁଇଜଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁତର ଓ ମିରସୁବରକୁ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରୁ ବଦାସ୍ତ ଦିଆଗଲା । ମେନସେରକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗତି ବଦଳାଇଲେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଣ୍ଡଳରେ ସୋରାଏଟ ପ୍ରତିନିଧି ଯୋଗ ଦେବାର ସ୍ଥାନ କଲେ ।

ମିଳନ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ଗତି ମଧ୍ୟ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କମିଟାର, କମିସନର ଓ ଶିଳ୍ପପଦ୍ମାବଳୀ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ମେନସେରକ ଅଧିକାର ଇତିହାସ ଦ୍ବାରା କରାଯିବ, ତାହାକୁ ଅଲଗା କାଳ୍ପନିକ ଦ୍ବାରା ଦେଇ, ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ଦ୍ବାରା ଦେଇ ସରକାର ଓ ସରକାରସ୍ଥ ଦଳମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେବାରେ ଲାଗିଲେ ।

କମିଟାର ଓ କମିସନରମାନେ ହଜାର ହଜାର ଏକର ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ଟଙ୍କା ଜମେଇଲେ । ବିଶେଷତଃ ବେଦଗୀମାନଙ୍କୁ ଏହି କମିଟି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କଲା । ପ୍ରଥମେ ସରକାର କମିଟି ବନ୍ଦି ଖରୀଦ କରି ଅଲଗା କରିଥିଲେ । ପରେ ନ୍ୟାୟ ବିଭାଗର ସହକାରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ କମିଟି ବନ୍ଦି ଖରୀଦ ହସ୍ତାନ୍ତର ସବୁ ବଢ଼ିକଣା ଉଠାଇ ଦେଲେ ।

ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଲାଗି ପୂର୍ବ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ଯେଉଁ ଗତି ଧରିଥିଲେ, ତାହାର ବହୁ ଅଦଳବଦଳ ହେଇ ଲାଗି । ଶ୍ରମିକ ଓ ମାଲିକମାନଙ୍କର ମିଳିତ କମିଟି ଦ୍ବାରା ଲାଗିଥିବା ନୀତିରୁ ଶିଳ୍ପ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ବାଦ୍ଦି ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଉପାଦାନରେ ଶ୍ରମିକର ବାସ୍ତବ ଉତ୍ସାହ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ଲାଗି । ଗୋଟିଏ ତଦନ୍ତ କମିଟିର ବହି ମର ମାସ ୨୩ ତାରିଖରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ସବୁ ଦାବୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲା ।

ଉପରେ ବୁଲି ଯାଇ ନିଜ ନିଜ ବାସକୁମ୍ଭରେ ମୃତ୍ୟୁ, ସ୍ବାଧୀନ ଓ ଦୁର୍ଗା ହେବା ଦାବୀ କରାଯିବାରେ ଲକ୍ଷ ବୁଲୁଥିବା, ମେନସେରକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କର ଦଳ ‘ଅନ୍ଧାର ଓ ମିଳିତ ରକ୍ଷା’ ଦ୍ବାରା ଧରିଲେ । ବିରଳ ଜାତିମାନଙ୍କର ଅସୁବିଧା ଦାବୀକୁ ଏଡ଼ିବାକୁ ମିଳିତ

ସରକାର ବହୁ ବହୁ ସୁବିଧା ଦେଲେ; ମାତ୍ର ସେ ସୁବିଧା କାହିଁସକାନ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସମ୍ଭବ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ସୁଦୃଢ଼ରେ 'ରାଜା' ନାମକ ଏକ ଅନୁସ୍ଥାନ ଗଠାଗଲା । ସୁଦୃଢ଼ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଲଗା ହୋଇଯିବାରୁ ଦାଗ ବନ୍ଦ । ପିନସ୍ତ୍ରର ଜନତା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦାବୀ କଲେ । ଶିରଡ଼ିଆରେ ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧାଶାଳୀ ଅନ୍ତରାଳ ଗଢ଼ି ହୋଇଗଲା । ଯେଉଁ ସମୟରେ ଶିରଡ଼ିଆରେ ୧୯୨୮ ଡିସେମ୍ବରରେ ଶିରଡ଼ିଆବାସୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ହାଣି ବଦା ହୋଇଥିଲେ ଅସୁବିଧା ସରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ଏହା ପରେ ଶିରଡ଼ିଆରେ ଅସନ୍ତୋଷ ଓ ଶୋଧର ବନ୍ଧୁ ଜଳ ଉଠିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିକୁ ଅସୁବିଧାଶାଳୀ ଅଧିକାର ଦେବା ନୀତି ମିଳିତ ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସୁବିଧାଶାଳୀ ଅନ୍ତରାଳକୁ ଗଢ଼ି କରିବା ନୀତି ସବୁ ପ୍ରକାର ଖୋଜି କଲା ।

ଅସୁବିଧା ସରକାର ଓ ମିଳିତ ସରକାର ଭିତରେ ବିଶେଷ କଠୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଲା ନାହିଁ । ମିଳିତ ସରକାର ମେନସେରବ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରାଜନୀତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମେନସେରବ ପରିଚାଳିତ ସୋଭିଏଟ୍-ରୁଷିଆର ସମର୍ଥନ ପାଇଲା — ଏହିକି ମାତ୍ର ।

ସାତଶ ସହସ୍ର ପଦ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସରକାର ମେନସେରବ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରାଜନୀତିବାଦୀଙ୍କ ଯେଉଁ ଭାବ ପାଇଗଲା । ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା — ମିଳିତ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଓ ଅସୁବିଧା ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରକଟିଲା ମାତ୍ର ।

ଏହି ଅବସରରେ ବଳସେରବମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ୟମ ପରେ ସୋଭିଏଟ୍ ମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ କଂଗ୍ରେସ ବା ଅଧିବେଶନ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୨୮ରେ କଲିକତାରେ ହେଲା । ଏଥିରେ ଏକ ଦୃଢ଼ତାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ମେନସେରବଙ୍କର ୨୮ ଜଣ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରାଜନୀତିବାଦୀଙ୍କର

୨୮୫ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବଲସେରକ ଦଳର
ନୋଟେ ୧୦୫ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅନନ୍ତର ଜନ୍ମଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ସଂଖ୍ୟାଗରସ୍ତ ମେନସେରକ ଓ
ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରୁଲିଂସନାମାମେ ବଲସେରକକୁ ହସ୍ତରେ ଲୁହାର
ଦେବାକୁ ବସିଲେ; ଉପରେ “ଦୈନିକ ଶେଷତା” ହୋଇଥିବା ବୋଲି
ଗୁରୁପତ୍ନୀ ପ୍ରଭୃତି ଲୋକ ବଲସେରକମାନଙ୍କ ଲାଙ୍ଗୁ ଅଦାମୀ କରିବାକୁ
ଉଦ୍ୟମ କଲେ ।

ସୋରପେଟ୍ ପତ୍ରିକାରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜେରଟେଲିନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି
ମେନସେରକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରୁଲିଂସନାମାମେ ଖୁବ୍ ଜୟିତୋପାନ,
ଖୁବ୍ ଅସ୍ଥାଳନ କଲେ । ସପ୍ତିକାରେ କହୁବାକୁ ଲେଲିନକୁ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ
ସମୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ବକ୍ତିତ୍ବା ନ ସବୁଠାରୁ ଆଗରେ ବସିଥିବା
ପ୍ରତିଦ୍ବିବାବାସୀ ନେତାମାନେ ‘ଲେଲିନକୁ ଆଉ ସମୟ ଦିଅନାହିଁ’ ବୋଲି
ବିଜ୍ଞାପ କରି ଉଠିଲେ । ମାତ୍ର ପରାଧୀନ ଲେବେ ପାଟିକର ଉଠିଲେ, ‘ଆଉ
ସମୟ ଦିଅ ।’ ଲେଲିନ କହି ଚାଲିଲେ । ଗୁରୁପତ୍ନୀର ବରତାଳରେ
ଘର ଭିତ୍ତି ଉଠିଲା । ସୋରପେଟ୍ ନାତିକୁ ବାନ୍ଧି ଚମତ୍କାର ଅର୍ପିଲେହିଁ
ପ୍ରକୃତରେ ବିପ୍ଳବର ବିଜୟ ହେବା ବୋଲି ଲେଲିନ ନିଜ ବକ୍ତିତ୍ବାରେ
ପ୍ରତିପାଦିତ କଲେ ।

ଅବଶ୍ୟ ସୋରପେଟ୍ ଅଧିବେଶନରେ ବଲସେରକମାନଙ୍କ ଗତି
ଗୁଞ୍ଜିତ ହେଲାଣି; ମାତ୍ର ସୋରପେଟ୍ ଅଧିବେଶନରେ ଲେଲିନଙ୍କ
ବକ୍ତିତ୍ବା ଓ ବଲସେରକମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ପଳରେ ସୈନ୍ୟ, ଶ୍ରମିକ ଓ
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ରାଜରେ ନୂଆ ଚେତନା ଜାଗିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଯେଉଁ ଜନସଂଖ୍ୟା ରାଜ୍ୟରେ ବ୍ୟାପୁଥିଲା ତାହା
ଜୁନମାସକୁ ଏକ ସଂଜୀନ ରୂପ ଧରିଲା । ଏତେବେଳକୁ ବଲସେରକମାନେ
ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶକ୍ତି ସଂହତ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରମିକ ଜନତାର ଏହି

ବିଶୋଭୁ ଏକ ସଂଗଠିତ ଗୁପ୍ତ ଦେବାଲାଗି ବଳସେଉକମାନେ ଜୁନ ୧୦ ତାରିଖରେ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲେ । ମାନ ସୋଭିଏଟ୍ କ୍ରିଓକରେ ମେନସେଉକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଉସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବଡ଼ ମଠରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନ କରିବା ଘଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ସୋଭିଏଟ୍ ମଠର ଶାନ୍ତିର ବନ୍ଦ ବଳସେଉକମାନେ ଗ୍ରମିକ ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସାତ ସପ୍ତକ ଜୁନ ୧ ତାରିଖ ରାତି । ଅତି ଅଳ୍ପସମୟ ଭିତରେ ସେମାନେ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ବନ୍ଦ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହେଲେ । ମଜଦୁରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅସନ୍ତୋଷ ଆହୁରି ଦ୍ରୁତଗତି ହେଲା ।

ଶେଷରେ ମଜଦୁରମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତରେ ଜୁନ ୧୮ ତାରିଖରେ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବାର ଘ୍ରିତ ହେଲା । ସେ ଦିନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରିବାର କଥା ଥିଲା । ଏହି ସୁଯୋଗରେ ମେନସେଉକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଉସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଜୁନ ୧୮ ତାରିଖ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ନିଜ ଅକ୍ତୋବରରେ ରଖି ବଳସେଉକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପିନ୍ଧା ଦେବେ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଲେ ।

ସିଲ୍ଲିକରେ ନିଜ ଲାଗୁକୁ ବନ୍ଦ ଦେଇଥିବା ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କ ସ୍ୱ ନିଗ୍ରମ ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେଲା । ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ ସହରର ୫ ଲକ୍ଷ ଗ୍ରମିକ ଓ ସୈନ୍ୟ ଲଲସିଣ୍ଡା, ସୋକ୍ସାର ଧର ପୋଗ ଦେଲେ । ବଳସେଉକ ପାଟିର ରଣ ଭାବରେ ଗୋଟି କମି ଉଠିଲା । ଗ୍ରମିକ ସମୁଦ୍ର ବଳସେଉକ ପାଟିର ନେତୃତ୍ୱରେ ପରିଗଣିତ । ମେନସେଉକ ପ୍ରଭୁତ୍ୱର ସବୁ ସାଥୀ ରୁନା ହୋଇଗଲା । ସରକାର ଉପରେ ବଶ୍ୱାସ ଥିବା ବୋଲି ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସେଇ କହୁଥାନ୍ତି । ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ଗ୍ରମିକଗଣୀ ବଳସେଉକଙ୍କ ଜାତିର ଅଧିକ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି ।

ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସରକାର ଓ ଏହି ଦଳମାନେ ନିଜ ଗତିରୁ ପାଦେ ଘୁସିଲେ ନାହିଁ । ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବଳ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭଲରବମ ଲଢ଼ିବାଲାଗି,

ସ୍ୱଳ୍ପରେ ଅସୁବଳ ଦେବାକ୍ଷରୀ ୧୫୦ ଟି ଖବର କାଗଜରେ ସରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲେ । ମାତ୍ର ସୈନ୍ୟମାନେ ଏଥିରେ ଅତି ଭୁଲିଲେ ନାହିଁ ।
ବଲ୍ଲବେରକମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖବରକାଗଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ
ଶୁଦ୍ଧ ଅଦରର ବସ୍ତୁ ହେଲା । ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବଲ୍ଲବେରକ ପାଠି
ଭରପସ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ଖୋଜିଯାଇଥାଏ । ସେଠାରେ ଖବରକାଗଜ
ଆବେଦନା, ବନ୍ଧୁପତ୍ର ଓ ଛୋଟ ମତ୍ତ ମତ୍ତ ହୁଏ । ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ସୈନ୍ୟମାନେ
ଅତି ଉଦ୍‌ଗ୍ରୀବ ହୋଇ ବଲ୍ଲବେରକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି । ବଲ୍ଲବେରକ
ପାଠିର ସୈନ୍ୟବିଭାଗ କମିଟି ସୁତପେକ୍ଷରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପର୍କ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଏ ସବୁ ଉଦ୍ୟମ ପଳରେ କ୍ରମେ ୧୨ ଭାଗରେ ସୈନ୍ୟ
ବଳରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ବଲ୍ଲବେରକ କମିଟିର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ
ସଂଗୃହଣ ହେଲା । ସେଥିରେ ୫୦୦ ରେଜିମେଣ୍ଟ, ଗୁରୁତ୍ୱେ ବଳ ସୁବିଚାର
ଓ ଭୋଲ ସହରରେ ଥିବା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ଦଶବଦଳା ଏହି ସଂଗୃହଣ ବଢ଼ିଲା । ଖାଲିନ ଜାତି ସମସ୍ୟା ଓ ଅସୁ-
ବସ୍ତୁତ୍ୱ ଏବଂ ଲେନିନ୍ ଦୃଷ୍ଟି ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଦେଇଥିଲେ ।
ସୈନ୍ୟବାହନର ଯେ ଅସୁବିଧା ମିଳିତ ସରକାର ଓ କେନ୍ଦ୍ରସରକାର,
ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆନ୍‌ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ବରାସ ଭୂମିଦାଉଡ଼
ତାହାହିଁ ଏଥିରୁ ଗୁଣ୍ଡା ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ।

ବଲ୍ଲବେରକମାନେ ଓ ଲେନିନ୍ ବହୁଥିଲେ ଯେ ଗୁମିକମାନେ
ହଜିଆର ହଜିତ ହୋଇ ନିଜ ରକ୍ତ ଶମତା ହାତକୁ ନେବେ । ଯେତୁଅସୁ
ବଳର ପରେ ଉପର ବଳର ସହରମାନଙ୍କରେ ସବୁଦିନ ସେନାବାହନ
ଓ ଲବସେନା (ରେଡ଼ଗାର୍ଡ) ସବୁ ଚାଲି ଉଠୁଥିଲା ।

କେନ୍ଦ୍ରସରକାରଙ୍କ କାଣିଥିଲେ ଯେ ରକ୍ଷ ସୁରକ୍ଷା ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଶ୍ରେଣୀ
ହାତରେ କେମିସ୍ତ୍ରୀ, ରକ୍ତ ଦୁମା, ସହର ଦୁମା, ସୁବ ଶିଳକମିଟି ପ୍ରଭୃତି
ଅସୁବିଧାନ ଥିବାରୁ ଯେତୁଅସୁ ବଳରେ ସବୁଦିନ ଶ୍ରେଣୀକୁ ବନ୍ଦି ଦେଇ
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଶ୍ରେଣୀ ରକ୍ତ ଶମତା ହାତକୁ ନେଇଗଲା । ସବୁଦିନ ଶ୍ରେଣୀ

ସେହୁସର ନିଜ ସବୁଦିନ ସେନା, ଲଳସେନା, କ୍ରମିତ-ସୁନୟନ ବା ସୁସ୍ଥ-
ଗୁଣୀ ସଂସାର ପ୍ରଭୃତି ଟାଣିଆ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବଳରେ ନିଜ ହାତକୁ ସମତା-
ପଣିତ ଓ ମେ ଶ୍ରମଜୀବୀ ରଖିଥାନ୍ତେ ।

ମାତ୍ର ଚଳୁବର ପ୍ରଧାନ ରକ୍ଷାବଳତ ଏହି ସବୁଦିନ ସେନା ଓ
ଲଳସେନାକୁ ପଲ୍ଲୀ କରି ଦେବାକୁ ପରବାର ଉଦ୍ୟମ କଲା ।
ମେନସେରୁଟ ଓ ଯୋସ ଧଳାଞ୍ଜି ଚାଲିଯିବାପାଇଁ ମାଲେ ପୁଣିପାଗରେ
ସବୁକାରି ଏ ଲାଞ୍ଜିକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ ।

ଜୁନ ମାସ ଚଳୁବର ଲାଞ୍ଜିରେ ଅତି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଯୋଗକର
ଗୁଲଗଲା ।

ଜୁଲର ମାସରେ ମଧ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକ୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣନ
ହେଲା । ଚଳୁବର କୌଣସି ଉଦ୍ୟମ, କୌଣସି ଲାଞ୍ଜି ପୁରଣ ହେଲା
ନାହିଁ । ଅର୍ଥ ହରଜ, ଲାଞ୍ଜି ସହଜ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବାପାଇଁ ଲାଗିଲା । ଏପରି
ସ୍ବତନ୍ତ୍ର, ବା ଏପରି ଦଳ ରହିଲା ନାହିଁ ଯେଉଁଦଳ ବା ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ ହେଉ
ନାହିଁ । ଜୁଲର ମାସରେ ଏହାକୁ ହେଲା ଉପର ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଏହି ଚଳୁବର ବହିର ଚାଳିଲେ ତା ଉପରେ ନାହିଁ ନଥିବା
ହୋଇ କଲେକ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଜୟଦଳମାନେ ଚାଲୁଥାଆନ୍ତି । ଲଳସେରୁଟ
ପାଟି ଏ କଥା ଅଗରୁ ଜାଣିଥାଏ ।

ତେଣୁ ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ ଏକ ସରାଫିକ ରୂପ ଦେଇ ଉପସ୍ଥଳ ବାଟରେ
ଲୋଭାବାଦୀ ବଳସେରୁଟ ପାଟି ପ୍ରାଣପଣେ ଉଦ୍ୟମ କଲା । ପ୍ରଦର୍ଶନବାସ
ମାନେ “ସୋରାଫିକ ଶ୍ରମଜୀବୀ” ପ୍ରଭୃତି ଧୁନି କରି ସାଫଲ୍ୟବାଦରେ
ସରକାର ଓ ଦୁର୍ଜୟ ଦଳର ଏକ ପ୍ରତି-ବିପ୍ଳବମାନେ ଜନଜା ଲଳେ ଗୁଲ
ଚଳାଇଲେ । କୋଷାକ ବାହାଣୀ ଅବେଶ କଲେ । ଚଳୁବର ଜୁଲର ଉପରେ
ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଚାଲେଇ ଦେବାକୁ ପରବାର ଏକ ମେନସେରୁଟ

ଓ ଗୋପିଆଳଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦିଗରୁମାନେ ବନ୍ଧିଦେଇ ଦେଲେ ।
କଲସେଇକମାନଙ୍କ ଅର୍ଥେଷ ଘର ଓ ଶାବରକାଗଜ ଘରକୁ ଲୁଟ୍ କର ଧ୍ବଂସ
କରାଗଲା ।

ହୁସୁର ୫ ଲାହରରେ ଆହୁର ଅଧୁର ସୈନ୍ୟବାହୁର ଅସି
ସେହୋଜାତ ସହରକୁ ଏକ ସୈନ୍ୟ ଚିତ୍ରଣୀରେ ସରକାର କରନେଲେ ।
ହୁସୁର ହଜାର ହଜାରରେ ଶିଳପକାରୀ ଗୁଲୁଲ ।

ଲେନନକୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଦେବାବଶି ପୁଲ-ବିପ୍ଳବମାନେ ଦାନା କଲେ ।
କଲସେଇକମାନଙ୍କୁ କର୍ମୀର ଦଲଲ ବୋଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା । କଲସେଇକ-
ମାନଙ୍କ ଘରେ କଠୋର ଶାସ୍ତି ବ୍ୟାପନର ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଅସିଲା

କଲସେଇକମାନେ ପୁଣି ଲୁଟ ଲୁଟି ତାମ କଲେ । ଲେନନକୁ ପୁଣି
ଲୁଟିବୁଦ୍ଧି ଗମ୍ଭୀର ପରାହ୍ନକଳା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥେଷ ଓ
ଈଶାଗାନା ଦୁଇମାସ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅବସରରୁ ନିଜର ଉଦ୍ଧାର ପୁଣି
ଅଗ୍ରେ ପ୍ରକୃତ ଦିପ୍ତଶା ନୂପାକରେ କଲସେଇକମାନେ କାମରେ ଘଟିଗଲେ ।
ହୁସୁର ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ରକ୍ତ ନଦିରେ ସରକାର ହୁସୁର ଦେଲେ; ମାତ୍ର
ଈଶ ଜନତା ରକ୍ତ ସରକାର ଓ ମୁଖାପିକା ଦଳମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଗୁପ୍ତ ବୁଝି
ଥାଉନି ।

ଏସବୁ କି ସେନାସରକ ଓ ଗୋପିଆଳଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦିଗରୁମାନଙ୍କ ଦଳ
ରୁତଲେ ନେଉଁମାନେ ଗାଧାରଣ କର୍ମୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଛତ୍ର ଦଳର
ଈଶ ଓ ନେତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଦ୍ଧାସ ହରାଇଲେ । କଲସେଇକମାନଙ୍କର
ଆକାଶ ଓ ହଜଠନ ବଢ଼ି ଚାଲିଲା । ଇତି ସମ୍ପାଦି ରୁତଲେ ସେହୋଜାତ
ହଜୁରରେ ଅବେଶ ହଜାର ଘେନ କଲସେଇକମାନଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ କଲସେଇକ ପାର୍ଟିର ମୁଖ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ ବସି ନିଜର
ଈଶ ଓ କର୍ମପଦ୍ଧାକୁ ପୁଣି ସମସ୍ତୋପସୋଗୀ କରନେଲେ ଓ ଅଗାମୀ

ଲଢ଼େଇପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ରୋତ୍ତରରେ ଲାଗିଗଲେ । ସେବୁଅଗ୍ର ବଳିଷ୍ଠ ପରେ
ଶାନ୍ତିପୁରୀ ଉପାୟରେ ବଳିଷ୍ଠର ଦୁର୍ଗସ୍ଥାପନା କରୁଥିଲା ବେଳେ ଅର୍ଥାତ୍
ଅମଳା ସୋହାଗରୁ ଧାନରୁ ଅଧିକ ଏ ସମ୍ଭାବନା ପାଇ ବଳିଷ୍ଠ ନାହିଁ ।
ସେ ସୁଯୋଗ ପାଇବାର ପ୍ରତି-ବଳିଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ବଳିଷ୍ଠରୁ ଧାନ ବଦଳାଯିବ
ଏବଂ ଅମଳାଲରୁ ମୁଣ୍ଡ ଖେଳି ଉଠିବ । ଅଳ୍ପ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରମିକ, ସୈନ୍ୟ ଓ ଗ୍ରାମୀଣ
ଅଯୋଗ୍ୟତା ଦରମାକର, ଛାଡ଼ି ବଳସେଇକଥାଟି ନେତୃତ୍ୱରୁ ନାହିଁ ।
ବଳସେଇକଥାଟି ଏହିକ୍ଷେତ୍ର ସମସ୍ତ ବଳିଷ୍ଠର ମଧ୍ୟ ଅଂଶର ଗୋଟିଏ ।

କୋରୁନିଲର ନାମକ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଣୀ ମରକାତ୍ ଲାଞ୍ଜ
ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି ପଦରେ ବରଣ କରାଯିବ । ସେହି
କୋରୁନିଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମଜଦୁରର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇବାକୁ
ହୁକୁମ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କୋରୁନିଲର ବୃକ୍ଷ-ଆମାନ୍ତର ପ୍ରଧାନ ସମ୍ଭାବନା
ଓ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା । ପୁଣିପରି ଶବ୍ଦରକାଳମାନେ କୋରୁନିଲଙ୍କର ପିତା
ପ୍ରଶଂସା ଗାଇ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତାଶ୍ରୟ ଦେଇଥିଲେ । ମାଆରୁଣୀ ଶୈଳ-ଦ
ଉପରେ ଖବରକାଗଜ, କ୍ରୋଡ଼ା ଓ ପ୍ରଗୁର ପତ୍ର କରୁଥିଲେ ‘ନୋରାଗଲର
ସୁବିଧାରେ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ କରାଯାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଳା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ରହିବା ଅସମ୍ଭବ’ ଏହି କଥା ପ୍ରଗୁର କରାଯାଉଥିଲା । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା,
କୋରୁନିଲର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ବିଶ୍ୱାସକ୍ଷମ ହେବେ । ଏହାର ମୂଳ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି—ସେବୁଅଗ୍ର ବଳିଷ୍ଠରେ ବଳିଷ୍ଠା ମଜଦୁର, ବଳିଷ୍ଠା ଗୁଣୀ
ପାହା ଲାଭ କରିବା ତାହାକୁ ଓଲଟେଇ ଦେବା—ପଲରେ ଅଗ୍ରାଣୀ ସମସ୍ତ
ପେସର ବୃକ୍ଷ-ଆ ଶ୍ରେଣୀ ହାତରେ ରହିବ ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ଅମଳାଲ, ସୈନ୍ୟ
ବଦ୍ରୋହ ଓ ଗୁଣୀ ଅମଳାଲ ଉପରେ ଚିରଦିନ ଲାଗି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଧରିବେ
ହେବ । ମେନସେଇକ୍ତ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟାସଦାତକର
ବୃକ୍ଷ-ଆଶ୍ରେଣୀରୁ ପ୍ରତି-ବଳିଷ୍ଠ ଲାଗି ଖୁବ୍ ସାହସ ଦେବ ।

କୋରୁନିଲଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି କରି ବୃକ୍ଷ-ଆମାନ୍ତେ
କଲସେଇକଥାଟି ବଳିଷ୍ଠରେ ଶକ୍ତି ଅମଳାଲ ଚଳାଇଲେ । ଉପ
ବଳିଷ୍ଠରୁ କଲସେଇକଥାଟି ରକ୍ଷା କରୁଛି; ନତେଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତେ

ଅସୁସମର୍ପଣ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବୃର୍ଜ୍ୟମାନେ ଏହି ଦଳକୁ ଧ୍ୟୁସ
କରି ବସ୍ତବର ରଥଚକ୍ର ଓଲଟାଇ ପୃଥିବୀଦଳ ବଜାୟ ରଖିବାର
ଚୁକାଳି ଉଦ୍ୟମ କଲେ ।

କୋରଳଲବ୍ଧ ଉପରେ ପ୍ରତି-ବିପ୍ଳବର ଭାର ଦିଆଗଲା ।
ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ସହଯୋଗୀଙ୍କରେ ବୃର୍ଜ୍ୟମାନେ ପ୍ରତି-ବିପ୍ଳବ କରି
ସଜବାଜ ହୋଇ ରହିଲେ । ଦଳରୁଥି ସବୁ ସମ୍ପେଦନ ବସି ନିଷ୍ପତ୍ତି
ନିଆଗଲା ଏବଂ କୋରଳଲବ୍ଧ ତାର କରଗଲା. “ଏହି ସାଂଘାତିକ
ପ୍ରସ୍ତୁତର ଅଗ୍ରର ବେଳରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଉପ କ୍ରମକୁ ଅଗା ଓ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁ । ଉପର ମୁକ୍ତପାଇଁ ଏକ ଶତ୍ରୁଶାଳୀ ସେନାବାହୁଲ୍ୟ ସୁନର୍ଗଠନ ଗଠ
କ୍ରମ ଭେଦ ଉଦ୍ୟମରେ ଉପବାନ ସହାୟ ହୁଅନ୍ତୁ ।”

କାଉନସିଲ ଅଫ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ସ ଆଧିବେଶନବେଳକୁ କୋରଳଲବ୍ ଓ
ବୃର୍ଜ୍ୟମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଚାନ୍ଦିନୀରୁ କାଞ୍ଚିବାସ କରିବାର ସ୍ଥିର ହେଲା ।
କାଉନସିଲ ଅଫ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ସେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରୁ ପ୍ରତିନିଧି ଯାଉଥିଲେ ।
ବିଭେଦବିହୀନ ଏହି କାଉନସିଲ ଅଫ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ସ ଲଳି ପ୍ରତିନିଧିଶାଳୀ
ଅନୁସ୍ଥାନକୁ ବୟସ୍କ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରି ସମ୍ମୋଦନ ଦଳକରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ଉପର ୨୭ ତାରିଖ ଦିନ ବିପ୍ଳବର ମମାସ ପୂରି ଯାଉଥାଏ ।
ବୃର୍ଜ୍ୟମାନେ କୁହୁଥିଲେ ଯେ, ସେହି ଦିନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବଳବତ୍ତରକମାନେ
ବଳବତ୍ତର, ସେନା ଓ ବୃର୍ଜ୍ୟମାନ ସବୁ, ଶୋଭାପାତ୍ର କରିବେ ଏବଂ
କୋରଳଲବ୍ ଏହାର ସୁଯୋଗ ଦେଇ ବିପ୍ଳବକୁ ରୁରମାର କରିଦେବେ ।
ଏହି ସେନାରେ ସବୁ, ଶୋଭାପାତ୍ର ନ କରିବେ ତେବେ କୋରଳଲବ୍
ଉପପତ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉଚ୍ଚର ବୋଲି ଜଣେ ସେନାପତି ତାହାର ବୋଧାତ୍ମ
ନାହିନୀକୁ ଦେଖି ଏକ ନବଳ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ଏବଂ ତାହାକୁ
ଉପସେଦକ ଆନ୍ଦୋଳନ ବୋଲି ପ୍ରଭୁର କରି ମରାହୁର ଓ ବଳସେଦକ-
ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବମାନ ଅରମ୍ଭ କରିବ ।

ଏହି ପ୍ରତି-ବସ୍ତୁର କ୍ଷୟସ୍ୱଳ୍ପ ହେବ ଏବଂ 'ବୋରନିଲଭ' ଧର
ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରହିବାକୁ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର
ତାହାଙ୍କ ବାକି ସାରିଥିଲେ । ମିଳିତ ସରକାରରୁ ଅବଶ୍ୟ କେରେନସିଙ୍କ
ନାମ ବୋରନିଲଭଙ୍କ ତାଲିକାରେ ଥାଏ ।

ବୁର୍ଜୁଆମାନେ ବୋରନିଲଭଙ୍କୁ ନିଜର ନାଶକର୍ତ୍ତା ଦୃଶ୍ୟ ଧନ ମନ
ପ୍ରାଣ ଲଗାଇ ପ୍ରତି-ବସ୍ତୁର ଅନ୍ତୋକନରେ ଲୁଚିଲେ । ସ୍ୱରକ୍ଷର ନାମକ
କଣେ ବୋଧହୁଏ ଶ୍ରୀ ବୋରନିଲଭଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଡ଼ି ମଜହୁର
ଅନ୍ତୋକନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ପିନିତ ଚଳେ ।

ପ୍ରତି-ବସ୍ତୁର ଏ ସୂଚନା ଲେନିନ ଓ ବଲସେଭିକମାନେ ଅଗରୁ
ପାଇ ସାରିଥିଲେ । ଫରକାର ମଧ୍ୟ ଏଥର ଗଢ଼ପନ୍ଥା ହେଉଛି ବୋଲି
ତାଣି ଢଳିରେ ସଂସ୍କୃତ ଥିବ ।

ଉଷ୍ଣ ପ୍ରେସର ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଘଟସନ୍ଧ୍ୟା ଅବସ୍ଥା—ଏକ ଚରମ ପରିସୀମା ।
କିଏ ଜଣିବ, ଉପର ବିପ୍ଳବୀ ଜନତା—ନା ରକ୍ତଶୋଷଣ ବୁର୍ଜୁଆବଳ ?
ଏତିକିବେଳେ ବାଉ ମଜହୁର, ବାଉ ଗୁପ୍ତା ବଲସେଭିକ ପାର୍ଟିର ନେତୃତ୍ୱ
ମାନ ପ୍ରତି-ବସ୍ତୁର ଧ୍ୱଂସ କରି ପାରିବ କି ନା ଏହି ହେଉ ପ୍ରଶ୍ନ । ତାର
ଉତ୍ତର ଦେବ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଅଗଷ୍ଟ ୨୨ ତାରିଖ ରାତିରେ ବଲସେଭିକ ପାର୍ଟିର ପ୍ରେସ୍ତ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼
କମିଟି ନରମ ପଦ୍ଧତି ଲାଗି ସଜବାଜ ହୋଇଗଲେ । ରାତିସାରା କୋଣସି
ପାର୍ଟି ସଂଘ ନ ଘୋର ଜଗୁଅଳ କାମରେ ଲାଗିଲେ । ବହୁମାନଙ୍କୁ ବସ
ଯାଇ ଚାଲିଆଡ଼େ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା । ମଜହୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ
ଷଡ଼ମନ୍ତର ପ୍ରତିଶ୍ରେୟ କରିବାକୁ ଡାକ ଦିଆଗଲା । ଫଳରେ କେବଳ
ପ୍ରେସ୍ତ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ ଦୁର୍ଗ, ମସ୍କୋ ଏବଂ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ମଜହୁର, ଗୁପ୍ତା ଓ
ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବୋରନିଲଭଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରେୟ ଲାଗି ନିଜ ଦୃଢ଼ଅରରେ

ଶାନ୍ତ ଦେଲେ । କୋରନିଲର ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟବାହନ ଅଣିଥିଲେ ତାହା
ସେଇ ସମୟରେ ଅଣିବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା । କୋରନିଲର ଶ୍ରମିକ
କୋରନିଲରୁ ନୂଆ ଗୋଟିଏ ଲାଗି ଲାଗି ଉଠାଇଦେଲେ । ସତରେ
କୋରନିଲର ସୈନ୍ୟବାହନ ଭିତରେ ବହୁତ ଉପଯୁକ୍ତ ହେଲା ।
କୋରନିଲର ଯେଉଁ ‘ହଂସ-ବାହନ’ ନାମକ ସୁସଜ୍ଜମାନ ସେନାକୁ
ଅଣିଥିଲେ, ତାହାଦ୍ୱାରା ତେଜା ଭରବର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଚଳୁଥିବା ସୁସଜ୍ଜମାନଙ୍କ
ଭିତରୁ କୋରନିଲ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଯାଇ ସେନାକୁ ଉପକ୍ରମ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଦେଲେ ।

କୋରନିଲର ଉପକ୍ରମ କଥାଟି ହେଲା । ବୁଝିପ ଗ୍ରହ-ବସବ
ବୁଝିବାକୁ ହୋଇ ଯାଇଲା ନାହିଁ । ରାସ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷୀ ଏହି ଅନ୍ତ
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବହୁତ ପ୍ରକାର ଭାବର ଉତ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

ସରକାର କୋରନିଲକୁ ବଦଳାନ୍ତି କଲେ ସତ; ମାତ୍ର
କୋରନିଲକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କରାଯାଇ ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ
ଅଲେକ୍ସାନ୍ଦର ମନ୍ତ୍ରୀ ଦେଉଥିଲେ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ରାସ ପ୍ରଧାନ
ସେନାପତିରୂପେ ଦାବିଲେ ।

କୋରନିଲର ଉପକ୍ରମ କଥାଟି ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ
ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ କମ୍ପରାୟ ଧୂସ କରବାର ବାଟ ଧରିଲେ । ରାସ
ଅର୍ଥନୀତିରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଖାଦ୍ୟାଦିର ଜରୀୟରେ କମ୍ପରାୟ
ଜୁଆରର ଶେଷବାର ଉଦ୍ୟମ ହେଲା । ମାତ୍ର ଏ ସବୁ ମଧ୍ୟ ଅସଫଳ
ହେଲା ।

ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବ

ସେନ୍ତୁଅଶ୍ୱ ବିପ୍ଳବ ଦିନଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବ ଲଗି ବିରାଟ ଅସ୍ତୋତନ ଚାଲିଲା । ବରଲ ସ୍ୱାର୍ଥ, ବରଲ ଦଳ, ବରଲ ଗଢ଼ର ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ ପଳରେ ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଅସୁଥିଲା । ଘାତ ପ୍ରତିଘାତର ମୃତ୍ୟୁ ମଲା ବା ସଂଘାତ ଅଥବା ସଂନ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବ ଦିନ । ଦିନଦିନକରି ଘଟଣା, ମୃତ୍ୟୁର ମୃତ୍ୟୁର ଘଟଣା ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବ ଲଗି ବାଟ କଢ଼େଇଲା । ବଲସେଇକ ପାଟି ଏକ ସଂଖ୍ୟାନୁମାନ ପାଟି ଥାଇ, ବେଅରନ ପାଟି ଥାଇ ନିଜର ବୈଜ୍ଞାନିକ କାର୍ଯ୍ୟପଦ, ନିଜର ବଳିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ୱ ବଳରେ ବିପ୍ଳବର ଅଗ୍ରଗାମୀ ନେତା ବୋଲି ଗୃହୀତ ହେଲା ।

ଏହିଲ, ଜୁନ, ଜୁଲାଇ ପ୍ରଭୃତି ବରଲ ମାସ, ବରଲ ଦିନ ଏହିପରି ବରଲ ମୃତ୍ୟୁରେ ରାସ ମଜଦୁର, ରାସ ଗୃହୀ ନିଜ କଢ଼େଇରେ ଯେଉଁ ସିଂହା ଲାଗି କରୁଥିଲା ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ବେଳେବେଳେ ସେ ବଲସେଇକ ପାଟିର ନେତୃତ୍ୱ ମାନିଥାଏ; ଅପର ମୃତ୍ୟୁରେ ପୁଣି ସରକାର, ମେନେଜର ଓ ଗୋଟିଏଲିକ୍ସ ନିରାଶ୍ରୟତାପାଳକ ରୂପରେ ଅକାରଣ ବନ୍ଧୁସଂଗ୍ରାମନ କରେ । ଅସୀମ ଯୈର୍ଦ୍ଧ, ନିଜ ବୈଜ୍ଞାନିକ କାର୍ଯ୍ୟପଦାଳୀରେ ଅଶ୍ରୁ ବନ୍ଧାସ ଓ ଅନୁରକ୍ତ ରଖି ବଲସେଇକ ପାଟି ବାମ କର ଗୁଲିଥାଏ ।

କୋରନିଲଭ ପଡ଼ିଯିବୁ ସବୁ ଭ୍ରମ ଭ୍ରାନ୍ତିଦେଇ । କୋରନିଲଭ
ପଡ଼ିଯିବୁ ବଳସେଇକେ ଅହାନରେ ପଣ୍ଡ ବର ମଜଦୁର ଶ୍ରେଣୀର ମଧ୍ୟ
ଅସୁବିଧାସ ବଢ଼ିଗଲା । ଏଣିକି ଶୁଣଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ିବର ଚାଟ
ଅସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ନ ।

ପ୍ରଥମେ ଏହାର ସୁଚନା ମିଳଇ ସୈନ୍ୟବାହନରେ । କୋରନିଲଭ
ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ସାଧାରଣ ସୈନ୍ୟ ଓ ଅସିସରେ ଭିତରେ ମନାନ୍ତର
ଅତି ଗୁରୁତର ରୂପ ଧରିଲା । ସୈନ୍ୟବାହନରେ ଶ୍ରେଣୀ ସଂଘର୍ଷ ଏକ
ନୂଆ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ସୋପିଆଳଙ୍କୁ ଚିତ୍ତଲିପିନାରି ଓ ମେନସେଇକମାନଙ୍କର ବଶ୍ୱାସ-
ଦାତବତା ଦିନୁ ଦିନ ସୈନ୍ୟବାହନ ବୃଦ୍ଧିପାରିଲା । କୋରନିଲଭଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
କୌଣସି ଅସିସରର ସମ୍ପର୍କ ଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଲେ ସୈନ୍ୟମାନେ ତାରୁ
ବାହାର କରିଦେବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କଲେ । ସୈନ୍ୟସମାନଙ୍କୁ ତକରାପାର
ପଦର ହେଲା ଯେ ସେମାନେ କୋରନିଲଭଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲେ
କି ନା ? ଯଦି କେହି ଏହି ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ସଂବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ସେହି
ଅସିସର ବା ସେନାପତିଠାରୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଚାଡ଼ି ନିଅନ୍ତେ । ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ
ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଗଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏଗାର ଜଣ ଅସିସରଙ୍କୁ ଏହି
ଦୋଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା ।

ସୈନ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର, ବୁଦ୍ଧି ଓ ଲକ୍ଷଣୋତ୍ତମ ଅପସର ତଥା
ସେନାପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ବଢ଼ିବୁ ଲକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ଏକ
ନୂଆ ଚେତନା ଓ ନୂଆ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ ଆଗରୁ ହେଲେ ।

ସୈନ୍ୟବାହନ ସଙ୍ଗେ ନୌବାହନର ସହଯୋଗ ଏକ ଅପୂର୍ବ
ଫଳନରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

ହେଲିଫିଙ୍ଗୋର ବନରର ନୌବାହନ ପ୍ରଥମେ ଅସ୍ତ୍ରାଣ୍ଠୀ ସରକାରକୁ
ଉଦ୍ଧେଦ କରିବାଲାଗି ଡାକ ଦେଲେ । ଏଥିଲାଗି ସମସ୍ତ ବଢ଼ିବୁ ଯେ ଲେଡ଼ା

ଏହି କଥା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅସି ସାଗ୍ନା ଉପରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ।
ଅନ୍ତୋବର ୩ ତାରିଖରେ ବଲ୍ଲଭ ନୌବାହୁନୀ ସାଧାରଣ ସୈନ୍ୟ କଥା
ନୌସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବା ଲାଗି ପ୍ରାଣଦେବାକୁ ଅହ୍ୱାନ କଲା ।

ବଲ୍ଲଭ ବାହୁନୀ ଏହି ଅହ୍ୱାନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଇ ଲେଖିଲେ,
“ଅପରାଧର ଏ ଅହ୍ୱାନ ସଙ୍ଗେ ଅମେ ସହଯୋଗ କରୁଛି । ଅନ୍ତୋବର
ଅପରାଧମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ବ୍ୟାପିବେଳେ ପକେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।”

ରୁମାନିଆ ସୀମାରେ ଥିବା ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ ଲେଖିଲେ, “ସାଧୁଗଣ,
ଅପରାଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ କଥା ନିର୍ଭର କରେ । ଅପରାଧମାନଙ୍କ
ସାଙ୍ଗରେ ଅମେ ଅଛି ।”

ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହୁନୀ ଭିତରେ ଏହି ଉଲ୍ଲାସନା
ଶେଷରେବେଳେ ସେବାସ୍ତ୍ରୋପୋଲରୁ ସୋଭିଏଟ୍ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରୁଲିଂ-
ସନାରିମାନେ ମାଡ଼ମକର ଧରିଥାନ୍ତି । ବଲ୍ଲଭେରୁ ପାଠି ସେଠାରେ ନିଜାତି
ଦୁର୍ବଳ ଥାଏ । ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରୁଲିଂସନାରିଂ ସବୁ ସଂଖ୍ୟା ସେଠାରେ
କୋଡ଼ଏ ହଜାର ଥିଲେବେଳେ ବଲ୍ଲଭେରୁ ଥିଲେ ମୋଟେ ୨୫୦ । ଏଣୁ
ଦୁର୍ବଳତା ବଲ୍ଲଭେରୁ ପାଠି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅନ୍ତୋବର ମାସ ମଧ୍ୟଭାଗରେ
ସେଠାକୁ ପଠାଇଲେ ।

ବଲ୍ଲଭେରୁ ପାଠିର ସରକାରୀଗଣସମ୍ବନ୍ଧେ ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ ନିଜର
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ଅନେକା କାରି ଥାଏ । ତେଣୁ ବଲ୍ଲଭେରୁ ପାଠି ପକ୍ଷରେ
କାମ କରିବା ଅତି କଠିନ ଥିଲା ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ । ତଥାପି ଲୁଗୁଲୁଗା
ଭିତରେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ପ୍ରକୃତପକ୍ଷ ଓ ନିରାକାର ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ
ଭିତରୁ ଯାନ୍ତିଥାଏ । କାରଣାନ୍ତ ଶାସନ ଭିତରୁ ଯେ ଦିନେ ପମପର
କାମ କରୁଥିଲେ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ ଭିତରୁ ସାମାନ୍ୟ ବସ୍ତୁର ଅଗ୍ରଭୂତ
ହୋଇ ଯିବା ହେଲା । ବଲ୍ଲଭେରୁ ପାଠିର ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀ ଉପଶାଳା ସବୁ
ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହୁନୀ ଭିତରେ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଲା ।

ଅଗରୁ ସେନାପତିଙ୍କୁ ମାରବା ପ୍ରଭୃତି ଦାମ ସାମୟିକ ଗୁଣଥିଲା । ମାତ୍ର ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ ଏବେ ଯେଉଁ ଚେତନା ପାଇଁ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲା, ବଡ଼ ବଡ଼ ଅସିଷ୍ଟରୁ ବାହାର କରିଦେଲା ବା ଅତି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟାଣ୍ଡେ ସେନାପତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଦୁର୍ଘଟକୁ କରାଗଲା । ଦଣ୍ଡିତ ବା ବରଣାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବା ଅସିଷ୍ଟର ବା ସେନାପତିଙ୍କ ବଦଳରେ ସାଧାରଣ ସୈନ୍ୟ ନିଜ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରେ ନୁହେଁ ସେନାପତି, ନୁହେଁ ଅସିଷ୍ଟର ବାହୁରେ ! ଏହି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଚେତନା, ଏହି ବୈପ୍ଳବିକ ଚେତନାର ପ୍ରସାର ଫଳରେ ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହୁନୀ ସେ ବହୁବର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମର୍ଥକ ତାହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ଲେନନ୍ ଓ ବଲସେରକମାନଙ୍କର ହସ୍ତବର ଏ ଅସ୍ପୋଜନକେଲେ ପ୍ରତି-ଚମ୍ପୁମାନେ ଅଖି ବୁଜି ବସି ନ ଥିଲେ । ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ ଗତରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି-ଚମ୍ପୁ ଲାଗି ଅସ୍ପୋଜନ କଲେ । ଅକ୍ଟୋବର ୧ ତାରିଖରେ ମେନସେରକ ମଧ୍ୟ ନିଜତନ୍ତ୍ରତା ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା-ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଘେନି ଚମ୍ପୁବରୁ ଦକ୍ଷିଣାଘାଟି କମିଟିମାନ ଗଢ଼ିବାକୁ ଅଦେଶ ଦେଲେ । ଅକ୍ଟୋବର ୧୧ ତାରିଖ ଦିନ ସୁଇସର୍ଲ୍ୟା 'ଅସ୍ପୋଜନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାଲାଗି' ନୁହେଁ ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ ଗଢ଼ିବାକୁ ଅଦେଶ ଦେଲେ ।

ପୂର୍ବପ୍ରତି ବୁର୍ଜୁଆଙ୍କର ସବୁ ଉଦ୍ୟମକୁ ମେନସେରକ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସନାରିମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାଣରେ ସମର୍ଥନ କଲେ । ଅବଶ୍ୟ ବୁର୍ଜୁଆମାନେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଚମ୍ପୁବର ବିରୋଧ କରନ୍ତି ବା ଶୋଭାଯାତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଵରୂପେ ଅସ୍ପୋଜନ କରନ୍ତି ମେନସେରକ ବା ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସନାରିମାନେ ସେସବୁ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ନିଜେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ, ନିଜେ ଗୁପ୍ତା ମଜଦୁର ପକ୍ଷପାତୀ, ନିଜେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଏହି କଥା ସେସବୁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିବା ସେଥିରୁ ନିଜର ଅସତ୍ୟକୁ ନୁଆ ପ୍ରକାର ଭାଷାରେ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତି ଏହା ସବୁବେଳେ ନିମ୍ନମାନଙ୍କର ଦଳମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ । ତେଣୁ ମେନସେରକ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରାକ୍-ପାଲିଆମେଣ୍ଟ

(Pre-Parliament) ଚଳାଇବା ସ୍ଥିର କଲେ । ସେଠାରେ ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ 'ଗୁଣ୍ଡାମି' ଆଶା ଦେଇ ତାକୁ ଦଳାଭବାସନା ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଣିବେ ବୋଲି ଜଣାଇଦେଲେ । ବଲସେଇକମାନେ ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ ଧ୍ୟାନ କରିବାର ଏହି ସମୟରେ ପକାରେ ପକାଇ ପ୍ରାକ୍-ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟର ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ କଲେ ।

ସେନାସେନା ଓ ମୋସିଆଲିଟି ବାବଦରାଜ୍ୟର ଦାତାକୁ ନିଜର ଓ ତା' ପରିବାର ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ ରାଜା କରବା କରି ଲେନର ପିତୃଲଗ୍ନରେ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ନେଇଥିଲେ । ସେହିଠାରେ ଆଉ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ ହେଲେର ରାଜା ନେଉଥିଲେ । ପିତୃଲଗ୍ନରେ ଆଉ ସେ ପାଟିର କେନ୍ଦ୍ର କମିଟିର ପେସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଓ ଶାଠିମାନ ଲେଖୁଥିଲେ ତାହା ବେବଳ ରାଜା ଦୁର୍ଦ୍ଦି, ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁର ଲକ୍ଷଦାସରେ ଏକ ଅଭିନବ ଅଧ୍ୟାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ପେଟେବେଲେ ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ ଅସଲ ହୋଇ ଉଠିଲା, ଲେନର ପିତୃଲଗ୍ନରୁ ପୁଣି ଅଢ଼ୋବର ୭ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରୋଟ୍ରୋଗାଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ପାଟିର କେନ୍ଦ୍ର କମିଟି ତକାଇ ସେ ଅଢ଼ୋବର ତା ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ ଅଲଗା ଭାବରେ ହେବ ବୋଲି ସ୍ଥିର କଲେ । କେନ୍ଦ୍ରକମିଟିର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁରେ ମତ ଦେଇ କାମନେର ଓ କିନୋରୁ ବୁର୍ଜୁଆଙ୍କ ଶରୀର କାଗଜରେ ଲେଖା ପକାଇ କଲେ । ଲେନର ଏମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିବାଦକ କହିଲେ ଏକ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟି ସେମାନଙ୍କୁ ପାଟିରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଏହେ ଦଳପାଏ ଟକ୍ସି ବଲସେଇକ ପାଟି ଓ ଲେନରଙ୍କର ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ୧୯୨୭ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ସେ ବଲସେଇକ ପାଟିରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ସେ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟିର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିରୋଧ ନ କରିଲେହେଁ ପରୋକ୍ଷ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁବନ୍ଧୁ କରି ଲେନର ଓ କ୍ଲାଲିନକ ନେତୃତ୍ୱରେ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟି ପେସି ସମସ୍ତ ନିରୁପଣ କରିଥିଲେ ତାହା ଠିକ୍ ସମୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ବୋଲି ଟକ୍ସି ଧରି ବାସିଲେ । ପାଟି ଭିତରର ଏହି ସାମାନ୍ୟ କେତେକଣ ଦୁର୍ବଳଚିତ୍ରକ ବାଣ୍ଟିବାଦକତାକୁ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ବଲସେଇକଦଳ ନିରୁପିତ ଦିନ ରାତି ଅକ୍ତମ 'ଅସ୍ତୋକନରେ' ରହିଗଲେ ।

ବେଶେଷିକର, ମୋଇତୋର, କେନ୍ଦୁସୁ ଓରକନିକ, ବରଷା
କାଳାନୋରନ, ଦୁମ୍ବପସେର, ପ୍ରାନେର, ମୁରୋପ୍ପାସୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବରଷା ପ୍ରାନ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାର ଭାର ଅର୍ପଣ
କରାଗଲା । କେନ୍ଦ୍ରକମିଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପେଟ୍ରୋଗାଡ଼ ଭାଗି ଏବଂ
“ବୈପ୍ଳବିକ ସେନା-କମିଟି” ଗଠାଗଲା । ତାହାହିଁ ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବର ପ୍ରଧାନ
ଶିବର ହେଲା ।

ଅକ୍ଟୋବର ୧୯ ତାରିଖରେ ପୁଣି କେନ୍ଦ୍ରକମିଟିର ପରିବର୍ତ୍ତିତ
ଫୋରମ୍ ବସି ଏକ ପାଠିକେନ୍ଦ୍ର ନିର୍ବାଚିତ ହେଲା । ତାହାର ନେତା
କହିଦେଲେ ଖାଲୁ । ସେହି ପାଠିକେନ୍ଦ୍ର ଓ ଖାଲୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ
ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବର ପରିଚାଳନା ହେବ ବୋଲି ସ୍ଥିର ହେଲା ।

ଏହି ସମୟରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ରୁ ମସ୍କୋ
ରୁକ୍ଷାଳୀ ଘୁଞ୍ଚିତ ନେତାର ଘୋଷଣା କଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ବଦଳି
ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼କୁ ସମର୍ପଣ କରି ବିପ୍ଳବକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ
ହୁରୁ କଲା । ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବିପ୍ଳବୀ ନେତା ଲେନିନ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍ତମେ
ଅବସ୍ଥା ଜାଣି ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବ ଭାଙ୍ଗି ଦିନ ସ୍ଥିର କଲେ ।

ଅକ୍ଟୋବର ୨୦ ତାରିଖରେ ସୋଭିଏତମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ
ଅଧିବେଶନ ସୂଚିତ ହେଲା । ସେହି ଦିନ ସରକାରକମାନେ ବିପ୍ଳବ
କରିବେ ବୋଲି କହି ପ୍ରତି-ବିପ୍ଳବୀମାନେ ହଠାତ୍ ଉକ୍ତ ଅଧିବେଶନକୁ
୨୪ ତାରିଖକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇଦେଲେ ଓ ୧୧ ତାରିଖ ଦିନ ଲେନିନଙ୍କୁ ଗିରଫ
କରିବାକୁ ଧୂଆଁ ପରାଧିନୀ ବାହାର କରିଦେଲେ ।

ବିପ୍ଳବ କରି ମତ୍ତହୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଏ ବରଷା ଅସ୍ତୋକନ
ହେଲେ ପରବାର ଓ ସରକାର, ପକ୍ଷ ସୂଚିପତି, ବୁର୍ଜୁଆଦଳବାଜେ,
ମେନ୍ଦେଲେଭ ଓ ସୋସିଆଲ୍ ଟ୍ରାକ୍ଟରସମ୍ପର୍କୀ ପ୍ରଭୃତି ଦଳମାନେ
ଜୀବନ ପଣ କରି ବିପ୍ଳବକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଅସ୍ତୋକନ କରୁଥାନ୍ତୁ ।

ଠିକ୍ ଏହିକବେଳେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଏକ ସଭାରେ ସଶସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁର ଦଳଟି ଘୋଷଣା କରିଦେଲେ । ଏସବୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପାଟି ନିଷ୍ପେଷ କରିଥିଲା । ଶତ୍ରୁ ବଳ୍ଲବ ଦଳ ସଦୃଶ କାଣି ଆଗରୁ ଘିଆର ହୋଇ ରହିବ ଏସବୁ ସ୍ଥଳେ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କ ଘୋଷଣା ବଳସେହିତ ପାଟିକୁ ବଡ଼ ଅଡ଼ୁଆ ଅବସ୍ଥାରେ ପକାଇଦେଲା । ପାଟି ପୁର ବଳ ସେ ନିରୁପିତ ଦଳର ସୁଦୃଢ଼ ସଶସ୍ତ୍ର ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଲେନିନ ପାଟିକୁ, ଯାହା ଗତର ମହାଦୂର ବୃତ୍ତିକୁ, ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହିନୀକୁ ତରମ ଅହାନ ଦେଲେ । ଲେନିନ ନିଜ ପକ୍ଷର ଆୟୋଜନ ତଥା ପ୍ରତିପକ୍ଷର ଅବସ୍ଥା ଫଳାଫଳକୁ ଅଲୋଚନା କରି କହିଲେ, “୨୪ ତାରିଖ ଅତି ଚଢ଼ିଆ ହୋଇଗଲା; ୨୫ ତାରିଖ ଅତି ଡେଇଁ ହୋଇଗଲା; ତେଣୁ ଆମର ୨୫ ତାରିଖ ଦିନଟି ସଶସ୍ତ୍ର ବଳ୍ଲବ କରିବାକୁ ହେବ ।”

ତଦନୁଯାୟୀ ପାଟିସଙ୍ଗଠନ ସଂଗଠିତ ହେଲା । ସୈନ୍ୟ ଓ ନୌବାହିନୀକୁ ଅକ୍ଟୋବର ୨୧ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ପଠାଗଲେ । କଲ କାରଖାନା, ମହାଦୂର ବସ୍ତ୍ର ସୈନ୍ୟ ସ୍ଥଳୀରେ ପରିଣତ ହେଲା । ‘ଅଭିଭୋଗ’ ଓ ‘କାରନ୍ୟା ସ୍ପୋକୋଇ’ ଛତ୍ରପତି ସୁବଳାହାବର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ପଠାଗଲା ।

୨୫ ତାରିଖ ଦିନ ସୋଭିଏଟମାନଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧିବେଶନ ବସିବାର କଥା । ୨୫ ତାରିଖଦିନ ସକାଳୁ କେରଳସ୍ଥି ସରକାର ବଳସେହିତପାଟି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ‘ସ୍ପୋକୋଇ ପୁଅ’ (ମହାଦୂର-ପଥ) ନାମକ ବଳସେହିତ ଶବ୍ଦକାଗଜର ଅଧିପତି କେରଳସ୍ଥିକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଘେରୁଇ କରିଗଲେ । ପାଟିର ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ଘେରୁଇ ହେଲା ।

ଦିନ ୧୦ଟା ବେଳକୁ ଭାଇନିକ ନେତୃତ୍ଵରେ ବଳ୍ଲବ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଓ ରେଡ୍‌ଗାର୍ଡ୍ କେରଳସ୍ଥି ସରକାରର ମଠର ବାହିନୀକୁ ପକ୍ଷରୁ ଦୂରେଇ

ପାଟିର ପ୍ରେସ ଓ ଶବ୍ଦରାଗର ଅସ୍ତିତ୍ବ କଟିରହଲେ । ୧୧ଟା ବେଳକୁ ‘ମଜଦୁର-ପଥ’ ବାହାରକୁ ଏକ ସେଥରେ ଡାକି ଦିଅଗଲା ଯେ, ‘ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରକୁ ଭାଙ୍ଗିଦିଅ’ ।

ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫର ସ୍ପେଲ୍‌ଲି ଥିବା ବଲ୍‌ସେରର ପାଟିର ଦେହ । ଚିଲିକା ସେନାକମିଟି ସେହଠାରୁ ଘୃବ ପହଞ୍ଚିଲା କଟୁଥାନ୍ତି । ସ୍ପେଲ୍‌ଲିକୁ ଚିଲିକାର ସେନା ଓ ରେଭିନ୍‌ଗାର୍ଡ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ରହିଥାନ୍ତି ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ଘୃବ ଅନ୍ତର ଦୋଳିଲେ ।

ଅକ୍ଟୋବର ୨୦ ତାରିଖ ରାତିରେ ଲେନିନ ସ୍ପେଲ୍‌ଲିରେ ପହଞ୍ଚି ବିପ୍ଳବ ପରିଚାଳନାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କ୍ଷର ନେଲେ । ରାତିସଞ୍ଚ ସ୍ପେଲ୍‌ଲିରେ ବିପ୍ଳବୀ ସେନାବାହୁଣୀ ଓ ରେଭିନ୍‌ଗାର୍ଡ ଅସି. ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ପହଞ୍ଚିଥାନ୍ତି ।

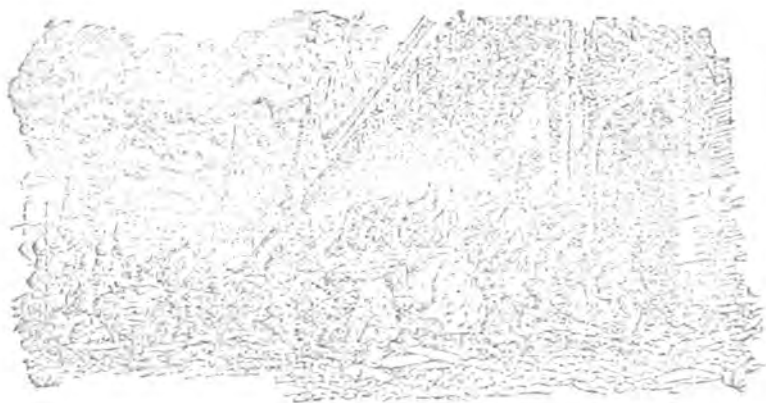
ବଲ୍‌ସେରକମାନେ ଏହି ସୈନ୍ୟ ଓ ରେଭିନ୍‌ଗାର୍ଡକୁ ରାଜଧାନୀର ଦେହ ଓ ଶୀତ ପ୍ରାପ୍ତଦକୁ ଘେରୁଇ କରିବାକୁ ପଠାଇଦେଲେ । ସୈନ୍ୟବାହୁଣୀ ଓ ରେଭିନ୍‌ଗାର୍ଡର ଦକ୍ଷିଣାପୁର୍ବ ଏହି ଅଭିଯାନକେଳେ ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫର ବିପ୍ଳବୀ ମଜଦୁର ଏକ ଦୋଳ ଘୃବପଥରେ ଚାଲି ଦେଲେ । ‘ଅସ୍ଥାୟୀ’ ବାହାରକୁ ଦୋପକମଣ ଶୀତପ୍ରାପ୍ତଦକୁ ମୁହଁରେ ଚୁଲି ବର୍ଷଣ କଲେ ।

୨୪ ତାରିଖ ସକାଳ—ଅଜି ଚକ୍ର ଶାନ୍ତବାଦୀ ବିପ୍ଳବୀ ପୁରୀକୁ । ୨୪ ତାରିଖ ଦିନ ୧୦ଟା ପୂର୍ବରୁ ସେନାବାହୁଣୀ ଓ ରେଭିନ୍‌ଗାର୍ଡ ସବୁ ସାମଗ୍ରିକ ଘାଟିମାନ ଦଖଲ କରିଗଲେ । କେଉଁଠୁ ମାଉପି ବେଶରେ ଯାଇଗଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗିରଫ ହେଲେ ।

ଦିନା ରକ୍ତପାତରେ ଅକ୍ଟୋବରର ବଲ୍‌ସେରକୁ ବିପ୍ଳବ କରୁଥିବା ହେଲା ।

ବିହାରୀ ଘର

ରଥେ...ବିହାରୀ କଳା

ଅକ୍ଟୋବର ୨୧ ତାରିଖ ଦିନ ୧୦ ଟା ବେଳେ ଲେନିନ୍ ଚପ୍ପକ-ସେନା-କମିଟି ଉପରୁ ଏକ ଘୋଷଣା ବାହାର କଲେ । ସେଥିରେ ଥିଲା—

“ଭିତର ନାଗରିକଗଣ, ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରରୁ ହଟାଇ ଦିଅଯାଇଛି । ଚିନ୍ତିତ୍ୱ ଶକ୍ତିର ସେକ୍ରେଟାରିଆଟର ମଜଦୁର ଓ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ସୋଭିଏଟ ମତ୍ତା । ସେକ୍ରେଟାରିଆଟର ମଜଦୁର ଓ ସୈନ୍ୟବାହନରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଚପ୍ପକ-ସେନା-କମିଟି ଦ୍ୱାରା ପାରିପତ୍ତି ।

“ଜନସାଧାରଣ ଭିତରୁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଲାଗି, କମିଟିର ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଟି, ଉତ୍ତୁକତା ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଓ ଏକ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର ବସାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଫଳ ହେବ ।

“ସୈନ୍ୟ, ଶ୍ରମିକ ଓ ଗୃହୀଣଙ୍କ ଚପ୍ପକ ଘାତନାକା ହେଉ ।”

ଅକ୍ଟୋବର ସାମ୍ୟବାଦ ଚପ୍ପକ ଜୟସ୍ୱର ହେଲା । ସେହିଦିନ ରାତି ୧୦ ଟାରେ ସୋଭିଏଟମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିବେଶନ ବସିଲା । ଅଧିବେଶନରେ ବଲସେଭିକମାନେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠ ହେଲେ । ମେନସେଭିକ, ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରୁଷ୍‌ଲ୍ୟାନ୍‌ସକାର ଓ କମିଷ୍ଟ ପ୍ରଭୃତି ଦଳ ନିଜର ମରଣ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ଜାଣିପୁଜା ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚପ୍ପକର ବଦନାମ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ଅକ୍ଟୋବରର ଚରଣ ସାମ୍ୟବାଦ ଚପ୍ପକରୁ ଏକ “ସାମାଜିକ ଷ୍ଟେଟ୍” ବୋଲି ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କଥା ମଜଦୁର, ସୈନ୍ୟ ଓ ଗୃହୀ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଜାଣିପୁଜା ସୋଭିଏଟ୍ ଅଧିବେଶନରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ସୋଭିଏଟ୍ ଅଧିବେଶନ ମେନସେଭିକ୍ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ରୁଷ୍‌ଲ୍ୟାନ୍‌ସକାର ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମାଜିକ ନୀତିକୁ ଘୋର ନିନ୍ଦାବାଦ କରିଥିଲା ।

ସୋରାପଟ୍ଟର ଦ୍ରୁତାୟ ଅଧିବେଶନ ସେହୁଦିନ ଗୁଡିରେ ଗୁମ୍ଫାୟ ଯମତା ନିଜ ଦ୍ୱାଦରୁ ନେଇ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ । ଏତେ ଦିନେ ଦ୍ୱେଷଶାସନ ଲେପ ପାଦଲ । ସେବୁଅଗ୍ର ବସ୍ତ୍ରର ପରେ ମହାକୁରମାନେ ‘ସୋରାପଟ୍ଟ ଦ୍ୱାଦରୁ ବ୍ରହ୍ମାୟ ଯମତା ଅପ୍ତ’ ବୋଲି ମୋହିଁ ଇଶ୍ୱରୀକ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଏତେଦିନେ ନିମ୍ନ ଥିଲା ।

ଯେଉଁ କୋଟି କଳାଲର ଅଶ୍ରୁଶି ସବନ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ବର୍ଷ ଧରି ବହୁଥିଲା ଅତି ସେଇ କୋଟିକଳାଲର ଶାମଳ ପୁରୁଷର ଛାୟାଗରୁ ଉଦ୍ଭବ ଦେଶ ରାଷ୍ଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଲକ୍ଷ କୋଟି ଜନଗଣ ନୟନର ଲେଖକଧାର ଅତି ଶୁଖିଲା । ଶତ ସହସ୍ର ଶିଶୁଙ୍କର ଶୁଖିଲା ମୁହଁରେ ଅଜ୍ଞ ଉତ୍ତଳା ହସ ଅତି ଦରୋଷ ବଚନ ଫୁଟି ଉଠିଲା । ଅଜ୍ଞ ଅନଳର ବୋଲାହଳ; ରାଜଜନତାର ନବଜନ୍ମ । ଉତ୍ତଳ ଲାଲ ତାରାଧି ଅଜ୍ଞ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅବଶରୁ ମଣ୍ଡିଦେଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ଜନତାରୁ ଲାଲଅଶ୍ରୁବାଦନ ଜଣାଇଲା ।

ମୁକ୍ତି-ଶାନ୍ତି-ପ୍ରଗତିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର ପରାଜୟ

ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ, ଜମିବାଡ଼ରେ, ନିଉନାଳରେ, ଜଙ୍ଗଲରେ, ଖଣିରେ
ବ୍ୟବସାୟ ମାଲିକାନା ଜାରି ହେବା ସହ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପ ସେବକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ସେବକ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର
ସୁଖିହେଇ ଦଳ ଦୁନିଆରେ କେତେ ବର୍ଗ ହୋଇଛି, କେତେ ବହୋଦ
ହୋଇଛି, କେତେ ଉଚ୍ଚପାତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଉପର ଅକ୍ଷେପର ଗମ୍ଭୀର
ଏକ ନୂଆ ଧରଣର, ଏକ ନୂଆ ଚିନ୍ତାର ଗମ୍ଭୀର । ଏ ଗମ୍ଭୀରରେ ଏ ପାଖ
ନୋହଲେ ସେ ପାଖର ଗମ୍ଭୀର । ଏ ଗମ୍ଭୀରରେ ସାଲିଏ ନାହିଁ । ଏହା ସହସ୍ର
ସହସ୍ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଶ୍ରେଣୀରେ ସମାଜର ଅର୍ଥକ, ରାଜନୈତିକ ଓ ବୃତ୍ତିଗତ
ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ଉପରେ ଏକ ନୂଆ ସ୍ୱଭାବ, ଏକ ନୂଆ ବୃତ୍ତି, ଏକ ନୂଆ
ସମାଜଗତର ଚରା: ପରିବର୍ତ୍ତନର କାସ୍ତର ରୁପ । ଏହି ସମାଜରେ ଗୋଟିଏ
ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ଗୋଟିଏ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମାଲିକ
ଶ୍ରେଣୀ—ମୂଲ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ, ଜମିଦାର ଶ୍ରେଣୀ—ବୃତ୍ତି ଶ୍ରେଣୀ, ମୋଟ ବ୍ୟାପାରେ
ଧନଶ୍ରେଣୀ, ଗରିବ ଶ୍ରେଣୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସମାଜ ହେବ ଗୋଟିଏ-
ହଜ, ଶ୍ରେଣୀ ବିହୀନ ସମାଜ ।

ମଣିଷ ଶବନର ସ୍ବପ୍ନ ଅତି ଦୃଢ଼ ବାସ୍ତବତାରେ ପରିଣତ ହେଲା ।
ତାରଣ ସେ ସ୍ବପ୍ନ ଏକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତି ଧରି ଏକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦଳର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପରିଗଣିତ ହେଲା ।

ଦୁନିଆ ସମୀପରେ ଭସ ଏକ ଅଲୋକ ସ୍ତମ୍ଭ ରୂପେ ଛିଡ଼ା ହେଲା ।
ଦୁନିଆର ଚପୁକକୁ, ଦୁନିଆର ମଜଦୁରକୁ, ଦୁନିଆର ଗୁଣୀକୁ ଭଗ୍ନ
ଚାକଦେଲା—ନିଜର ମୁହଁରେ ଏକାକୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତି ଓ ପଦ୍ଧତିର
ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରୟୋଗ ବୌଦ୍ଧିକ ବାହନେବାକୁ ।

ମୁକ୍ତ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଗତିର ଯୁଗ ଭସରେ ଅଭୟ ହେଲା । ଏହି ଯୁଗ
ଅଣିବା ଲାଗି କେତେ ଅସୁବଳ ଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ପୂର୍ବୋକ୍ତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ
ବିବରଣରୁ କେବଳ ତାହାର ସୁତନା ମିଳିପାରେ । ମାତ୍ର ଏହି ଚପୁକକୁ
ରକ୍ଷାକରି ଦେଶର ସାମ୍ୟବାଦୀ ସରକାର ଲାଗି ଯେଉଁ ଅସୁବଳ ହେଲା,
ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁକ୍ତିରୁ ଦେଶକୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ ଯେଉଁ ଗତି ଧାଉଁ ହେଲା
ସେ ସବୁକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାଲାଗି ବର୍ଷ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ
ସହସ୍ର ସହସ୍ର, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଅସୁବଳ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ଚପୁକ ଚପୁକ ହେଲା ସତ; ମାତ୍ର ଚପୁକର ଶତ୍ରୁ ଏକାବେଳେକେ
ନିର୍ମୂଳ ହେଲେ ନାହିଁ । ନାନା ସମୟରେ ନାନା ରୂପ ଧରି, ନାନା
ବାହାନା କରି, ବେଳେ ବେଳେ ଚପୁକାମୂଳା ଫିଟି ସୋରିଏଟ୍ ସରକାରକୁ,
ସାମ୍ୟବାଦକୁ, ଗୁଣୀମଜଦୁରକୁ ଧୁସି କରିବା ଲାଗି କେତେ ଯେ ଶତ୍ରୁ
ବାହାନାଲେ ତାର ସୀମା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଚପୁକର ଜୁଆର
ଅଗରେ ଡିଗି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖ ଦିନ ସୋରିଏଟ୍ ଅଧିବେଶନର ଦ୍ବିତୀୟ
ଦିନର ବୈଠକ ବସିଲା । ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, କମି
ସନ୍ଧିକାଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ କଲକାରଖାନା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ
ସୋରିଏଟ୍ ଅଧିବେଶନ ଧାର୍ଯ୍ୟକଲା ।

ଜମି ଉପରେ ବ୍ୟବସାୟ ଅଧିକାରକୁ ଚିରଦିନ ଲାଗି ରଖିବା ଦିଅମସ୍ତ ଏବଂ ଜମିଦାର, ଜମିମାଲିକ, ଗ୍ରାହୀ ଓ ଗ୍ରାହ୍ୟବିତ୍ତର ତଥା ମଠବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୋଠ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରାଗଲା । ଫଳରେ ଗୁଜରାଟ କୋଟି ଏକର ଜମିର ଗୁଣିମାନେ ପାଇଲେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଗୁଣିମାନେ କର ଅଭାରରେ ଜମିଦାର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଯେଉଁ ଧନଶଳାକ୍ଷୀ ଭୁକଲ (ସୁନାର ରାଷ୍ଟ୍ରଦାନ) ଦେଉଥିଲେ ତାହା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ।

ହୁକୁମ୍ମା ଶେଖୀର ଅର୍ଥେ ଶତ୍ରୁର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ସାମ୍ୟବାଦୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ମୁଲପତ୍ତନ ସଫାକରି ଲାଗି କଲକାରଖାନା, ଶିଳ୍ପ, ବ୍ୟାଙ୍କ, ରେଲବାଇ, ଚମ୍ପାନୀ ଓ ଲୁହା, କୋଇଲା, ତେଲ, ସୁନା ପ୍ରଭୃତିର ଖଣିରୁ ସାଗ୍ର ଜାତିର ସମସ୍ତେ ବୋଲି ଗୋଷଣା କରାଗଲା ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟଶେଷ ମୁକ୍ତିପତ୍ରର ସବୁ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

ଜାରାଶାସୀ ସରକାର ବ୍ରିଟେନ ଫ୍ରାନ୍ସ ପ୍ରଭୃତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଦେଶ ଠାରୁ ଯେଉଁ ଭଣ୍ଡା କରୁଥିଲେ, ସେହିଭଳି ସରକାର ସେ ଭଣ୍ଡାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁଥିଲେ । ତାହା ଫଳରେ ବଦେଶୀ ମୁକ୍ତିପତ୍ରକୁ କଞ୍ଚିତ୍ତ ସୋରୁଏଟ ଲକ୍ଷ ଉପରୁ ଲେଖ ହେଲା ।

ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠବର୍ଗ ଲୋକକୁ ବେଅଲନ କରାଗଲା । ସ୍ତ୍ରୀ ସୁରୁଷ ଉତ୍ତମକୁ ସମାନ ଅର୍ଥେ, ଗ୍ରାହ୍ୟବିତ୍ତ ଓ ସାମାଜିକ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ବାସକରୁଥିବା ଭଲ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ସାବ୍‌ବୋଧ ଜୀବନ ଲାଗି ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ବିକାଶକ୍ଷମତା ତଥା ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଭଲପା ଖାଲି ସବୁପ୍ରକାର ସୁଯୋଗ ନିଆଯିବ ବୋଲି ଗୋଷଣା କରାଗଲା ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସରକାର ବନ୍ଦ କରିବା ଓ ପଡ଼ିଲେ ସୋରୁଏଟ ରାଷ୍ଟ୍ର ସେଥିରୁ ଅଲଗା କରିବା ଲାଗି ସୋରୁଏଟ ସରକାର ମୁକ୍ତିପତ୍ର ଦେଶମାନଙ୍କର ସରକାରଙ୍କୁ ଅହୀନ କଲେ ଏବଂ ବ୍ରିଟେନ, ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ଜର୍ମାନୀ ଦେଶର

ସୁଖୀ ମଜଦୁରକୁ ନିଜ ଦେଶରେ ବସ୍ତ୍ରବର ଗୁପ୍ତରେ ଏ ପ୍ରକାରର
 ଶୁଦ୍ଧ ବଳ କରିବାର ଡାକ ଦେଲେ । ଯଦି ରାଜ ସହକ ମିଳି କ୍ରମେ
 ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ସମ୍ମାନ ଦରକାର, ତେବେ ସୋରାଏଟ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ
 କରିବି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲେ । କ୍ରମେ ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ଏଥିରେ
 ଏକମତ ହେଲେ ନାହିଁ । କେଣୁ ମିତ୍ରପକ୍ଷରୁ ରାଜ କର୍ମୀର ସରକାରର
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ ପଠାଇଲା । କର୍ମୀର ସରକାର ନିଜ କୌଶଳଦୃଷ୍ଟିରୁ
 ନିଜର ଏହି ରାଜ ସମ୍ମାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ମାନରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । କେଣୁ ସହ
 ପ୍ରାନ୍ତରୁ କେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ ପକ୍ଷରୁ ଶୁଦ୍ଧ ବଳ ରହିଲା ।

କର୍ମୀର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ବଳ କଲେ ସତ; ମାତ୍ର
 ଉପର ଡେଇ ସେନାମାନ ଶୋଷଣ, ପ୍ରଶାସନିକର ଶୁଦ୍ଧି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର
 ବଳାୟିତ ରଖିବେ ତା'ର ଉଦ୍ଦ୍ୟମ କଲେ । ଯୁଦ୍ଧେ ସୋରାଏଟ ସରକାର-
 ଠାରୁ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ହାସଲ କରିଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧେର ଶୁଦ୍ଧ ନାମକ ଛାତ୍ର
 ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଉତ୍କଳ ଶ୍ରେଣୀ, ଉତ୍କଳ ଦଳର ପ୍ରତିନିଧି ଆସନ୍ତି । କୁହୁଆ
 ପ୍ରତିପଦ ଶ୍ରେଣୀକୁ ହାତକରି କର୍ମୀର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧେ ସଙ୍ଗେ ଏକ
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ମାନର ମୋରାଏଟ ସରକାରରୁ ଅଢେଇ ଦେଇଗଲେ ଓ
 ସୋରାଏଟ ସରକାରର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନକୁ କୁହୁ ଏକ ଉଦ୍ୟମ
 ସମ୍ମାନ କରି ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ମାତ୍ର ସୋରାଏଟ ସରକାର ଓ କଲେସର
 ପାର୍ଟିର ଅହାନରେ ବଞ୍ଚିଲେ । ହାସବର୍ଗ, ଅକ୍ଟୋପର ମଜଦୁରମାନେ ଧର୍ମପଥ
 କରି ଯୁଦ୍ଧ ବଳର ଅବାକ ଉଠାଇଲେ । କର୍ମୀର ଓ ଅକ୍ଟୋପର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-
 ବାଦୀ ସରକାରମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।

ମାତ୍ର ଏହିକେବଳେ କୁଶାନ୍ତର, ଛୁଟୁଣି, ପାଣ୍ଡୁରାବନ୍ଧୁ ପ୍ରଭୃତି
 କେତେ ଜଣ ପାର୍ଟିର କେନ୍ଦ୍ର କର୍ମୀରେ “ଯୁଦ୍ଧ ବଳ କରିବୁ”, କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ
 କରିବୁ ନାହିଁ” ଏହିପରି ଜାତି ପାଶ୍ କରେଇଲେ । ଲେକିନ୍ ଏହି
 ପ୍ରସ୍ତାବର ଘୋର ବିରୋଧ କରି ସାବଧାନ କରିଦେଲେ ସେ, ଏବେ-

ବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବରାହରେ ସୋରାସ ଯେତେ ଘରବାନ୍ ହୋଇଥାନ୍ତା
ସେଇ ତାହା ତା ଠାରୁ ବେଶୀ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ହେବ ।

ସତରୁ ସତ ୧୯୮ ଫେବ୍ରୁଆରୀରେ କର୍ମୀନ ଯୁକ୍ତବର ସର୍ବତ୍ର ଉପ
ରକ୍ଷା ଉପରେ ଲୋପାଳ ଅବଦାନ କଲେ । କର୍ମୀନ ସୈନ୍ୟବାହନ ଇତରଥ,
ଇଣ୍ଡୋନିଆ, ଶ୍ରେତରୁଷ ଓ ଯୁବେନର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳ ଦଳେ ବରଗଣ ।

ବଳସେରକ ପାଟିର ଦେହ, କର୍ମୀନ ଛୁଟୁଥିବା ଓ ବୁଝାବୁଝି ପଡ଼ିଥିବା
ପ୍ରମାଦ ବୁଝି ପାରିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ ୨ ତାରିଖରେ ବ୍ରେକ୍ ଲିଟୋଗ୍ରାଫିଠାରେ
ସକ୍ଷି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ମାତ୍ର ସୋରାସ ରକ୍ଷା ପକ୍ଷରେ ଏ ସକ୍ଷି ଦୋର
ଅପମାନଜନକ ହେଲା । ଲେନିନଙ୍କ ଗଣନା ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ସକ୍ଷି ଲାଗି ଶତ୍ରୁ ସଙ୍ଘରେ ଏ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମାନ ଗୃହୀତବେଳେ ଦେଶ
ଭିତରେ ସୋରାସ ଶାସନକୁ ଉପଦେଶ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ ଗୃହୀତ ।
ବିପ୍ଳବର ଚିତ୍ର ପରେ ମସ୍ତକ ସହରରେ ମେନସେରକ୍ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ
ଉତ୍କଳଉପନାୟକମାନେ ସୋରାସ ସରକାରକୁ ଉପଦେଶ ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ
କଲେ । ବୁଝାବୁଝି ପଡ଼ିଥିବା ଶତ୍ରୁର ଗୁପ୍ତଚରରୁପେ ପାଟିର ଲାଗି
ଉପଦେଶ ଲାଗିଲେ । ପରେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଯେ, ବୁଝାବୁଝି, ଛୁଟୁଥିବା,
ପାଟିର ଲାଗି ଲେନିନ, ଶ୍ରେତରୁଷ ଓ ଯୁବେନର ପ୍ରଭାବିତ ମାତ୍ର
ସୋରାସ ଶାସନକୁ ଉପଦେଶ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ
କ୍ୟାବେଟମାନେ ଉଦ୍ଘୋଷ କରୁ ଉଠିଲେ । କେନେରାଲ ଶାସନର
ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପଦେଶ ଲାଗି ସୋରାସ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ଲେନିନ
ସରକାରର ସେବାକ କର୍ତ୍ତା ହେବାବେଳେ ଅତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ତା ସହ
ନିଜେ ଏହାର ଉତ୍କଳ ହୋଇ ଶତ୍ରୁକୁ ଜିତିବା କଲେ ।

ଉଦ୍ଘୋଷ ବା ଉଦ୍ଘୋଷ ପ୍ରଭୃତି ଶାସନ ଉଦ୍ୟମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ମେନସେରକ୍ ଓ ସୋସିଆଲିଷ୍ଟ ଉତ୍କଳଉପନାୟକମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦ୍ୟମ
କଲେ । ଅଗରୁ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମୀଗଣ, ଅଧିକାର ଓ ବୃତ୍ତ ଉତ୍କଳ